

waarheid liefde vryheid

BYBELSTUDIE GIDS

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

'n Dertien-weke Gids tot die Ontdekking
van God se Betroubaarheid

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

Geskryf deur Brad en Dorothee Cole

Skrywers: Brad en Dorothee Cole
Redakteur: Jacques van den Heever
Uitleg en omslagontwerp: Tamara Slocum
Voorbladillustrasie: Jacques van den Heever
Gepubliseer deur: Good News Publishing
In Afrikaans vertaal deur: Danie Steyl

Kopiereg ©2024 Good News Publishing. Alle regte voorbehou.

Gebruik van materiaal: Good News Publishing verleen toestemming om hierdie studiegids vir nie-winsgewende gebruike te kopieer en te gebruik, insluitend die aflaai van die elektroniese lêer en die druk van harde kopieë, met die volgende beperkings: Geen veranderinge aan die studiegids mag gemaak word sonder skriftelike toestemming van Come and Reason Ministries SA nie.

Come and Reason Ministries
4922 La Collina Way, Suite 100
Collegedale, TN 37363
423-661-4734
www.comeandreason.com
southafrica@comeandreason.com

Skrifaanhalings is geneem uit Die Boodskap © 2002. Gebruik met toestemming van Christelike Uitgewersmaatskappy, Posbus 1599, Vereeniging, 1930. Alle regte voorbehou.

Skrifaanhalings gemerk NLV is geneem uit die Nuwe Lewende Vertaling © 2006. Gebruik met toestemming van Christelike Uitgewersmaatskappy, Posbus 1599, Vereeniging, 1930. Alle regte voorbehou.

Skrifaanhalings geneem uit die Bybel in Afrikaans 1933/1953-vertaling © Bybelgenootskap van Suid-Afrika 1933, 1953. Digitale uitgawe © Bybelgenootskap van Suid-Afrika 2012. Gebruik met toestemming. Alle regte voorbehou. www.bybelgenootskap.co.za / www.biblesa.co.za.
Kontak: copyright@biblesociety.co.za.

Skrifaanhalings geneem uit die Bybel in Afrikaans 1983-vertaling met herformulerings tot en met 1992 © Bybelgenootskap van Suid-Afrika 1983, 1992. Gebruik met toestemming. Alle regte voorbehou. www.bybelgenootskap.co.za / www.biblesa.co.za.
Kontak: copyright@biblesociety.co.za.

Skrifaanhalings geneem uit die Bybel in Afrikaans 2020-vertaling © Bybelgenootskap van Suid-Afrika 2020. Gebruik met toestemming. Alle regte voorbehou. www.bybelgenootskap.co.za / www.biblesa.co.za.
Kontak: copyright@biblesociety.co.za.

Skrifaanhalings geneem uit die Bybel vir Doves/almal © Bybelgenootskap van Suid-Afrika 2007, 2008. Gebruik met toestemming. Alle regte voorbehou. www.bybelgenootskap.co.za / www.biblesa.co.za.
Kontak: copyright@biblesociety.co.za.

Skrifaanhalings geneem uit die CAB23 Afrikaans Bible, City Bibles Netherlands. Gebruik met toestemming. Alle regte voorbehou.

Skrifaanhalings geneem uit die *The Message*. Copyright © 1993, 1994, 1995, 1996, 2000, 2001, 2002. Gebruik met toestemming van NavPress Publishing Group.

Bybelafkortings:

Die Boodskap (DB), Nuwe Lewende Vertaling (NLV), Bybel in Afrikaans 1933/1953-vertaling (AFR53), Bybel in Afrikaans 1983-vertaling (AFR83), Bybel in Afrikaans 2020-vertaling (AFR20), Bybel vir almal (ABA), The Message (MSG)

ISBN: 978-0-7961-8560-0

INHOUD

INLEIDING.....	1
WEEK 1: Heel aan die Begin.....	4
WEEK 2: Die “Giftige” Leuen.....	20
WEEK 3: Kosmiese Konflik in die Ou Testament?.....	36
WEEK 4: Job en die Kosmiese Konflik Deel 1.....	51
WEEK 5: Job en die Kosmiese Konflik Deel 2.....	67
WEEK 6: Kosmiese Konflik in die Lewe van Jesus.....	83
WEEK 7: Vernietiging van die Werke van Satan.....	99
WEEK 8: Verdraaiing van Geregtigheid.....	114
WEEK 9: Helse Vuur: Satan se Voortdurende Pogings om God se Karakter te Beswadder.....	129
WEEK 10: Die Toorn van die Lam.....	145
WEEK 11: Openbaring en die Kosmiese Konflik Deel 1.....	162
WEEK 12: Openbaring en die Kosmiese Konflik Deel 2.....	179
WEEK 13: Openbaring en die Kosmiese Konflik Deel 3.....	199

comeandreason

M I N I S T R I E S

Come and Reason Ministries glo dat God liefde is en alle lewe gebou is om in eenheid en harmonie met ons Skepper te werk. 'n Destruktiewe beginsel het egter God se ontwerp vir die lewe besmet en verander en is die wortel tot pyn, lyding en uiteindelik die dood. Ons glo dat ewige genesing ervaar word wanneer ons in eenheid van liefde met God versoen word, moontlik deur die prestasies van Jesus Christus, wat lei tot intelligente samewerking met God in die beoefening van sy metodes en beginsels in ons daaglikse lewens. Daarom het Come and Reason Ministries hierdie studiegidse ontwikkel om ons gedagtes weer op God te fokus—sy karakter van liefde en sy ontwerp vir lewe, gesondheid en ewige geluk. Ons vertrou dat jy deur die gebruik van hierdie gidse nie net groter intimiteit met God sal ervaar nie, maar werklike sodanig sal verander dat God se metodes van Waarheid, Liefde en Vryheid jou metodes sal word en werklik vandag toegepas en uitgeleef sal word. Dus, kom en redeneer deur die oorfloedige bewyse wat God van sy oneindige liefde, hoogste betroubaarheid en lewensversterkende aard van sy metodes gebied het.

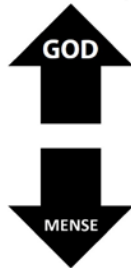
Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

Inleiding

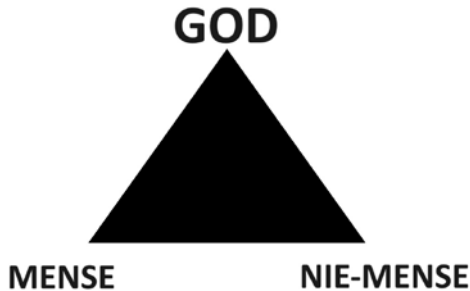
In die eerste paar oomblikke van die gewilde flietrilogie *The Matrix* word kykers voorgestel aan Neo, 'n man wat glo dat hy net 'n gewone ou is, wat by 'n gewone werk werk, in 'n gewone stad woon. Hierdie oortuiging vorm die grondslag vir sy gedagtes en hoe hy by die wêreld om hom aansluiting vind. Met verloop van tyd kom hy egter tot die besef dat daar iets meer aan die gang is - iets ongesiens. Hy kan nooit heeltemal sy vinger lê op wat dit is nie, totdat hy 'n rooi pil neem en ontdek dat wat hy eens gedink het die "werklikheid" uitmaak, slegs 'n fasade was. Dit is wanneer sy oë oopgaan vir 'n merkbaar ander verhaal vir sy bestaan.

Soos Neo, het ons almal die begeerte om die werklikheid van dinge raak te sien en om ons lewens in die regte konteks te plaas. Vir eeue het Christelike teologie 'n verhaal gespeel en oorgespeel wat gesentreer het op persoonlike verlossing met slegs twee hoofkarakters—God en mense. Ons sê dikwels vir onself: "Ons het gesondig; Jesus het die prys vir ons sonde kom betaal; as ons aanvaar wat Jesus namens ons gedoen het, kan ons hemel toe gaan, die ewige lewe ontvang en ewige straf vermy." Hierdie fokus om in die "regte posisie" met God te kom, verminder egter dikwels die belangrikheid van Satan en die demoniese magte wat om hom saamdrom. In die terminologie van letterkunde word Satan tipies in die storielyn ingeprop as 'n taamlik onbeskryflike en nie-dimensionele agtergrondkarakter, wat geen sentrale rol in die intrige het nie.

Die tradisionele siening van die mens/God-werklikheid lyk iets soos volg:

Ons doel tydens hierdie dertien lesse is om die storielyn oor God en die wêreld om ons te heroorweeg en te erken dat die Bybel 'n baie meer komplekse heelal beskryf as wat ons tradisioneel erken het. Ons leef in die draaikolk van 'n Kosmiese Konflik met nie twee nie, maar *drie* sentrale karakters: God, mense en *nie-mense* (beide goed en kwaad). Binne hierdie siening van die kosmiese konflik lyk die heelal meer soos volg:

Om 'n Kosmiese Konflik as die middelpunt van ons teologie in te sluit, is nie minder hervormend as Neo se besluit om die rooi pil te neem nie. Kosmiese Konflik-teologie sluit nie sy oë vir persoonlike verlossing nie, maar dit verander ons begrip van hoe God met sonde handel en wat Hy doen om ons veilig na ons ewige tuiste te bring, grondliggend.

GEMARGINALISEERDE WERKLIKHEID

In moderne tye word gegiggel oor die idees oor Satan en demoniese magte óf gemarginaliseer tot die gebied van Ouija-borde,

swart magie en Halloween. Baie kan eenvoudig nie die konsep van 'n almagtige God wat sal toelaat dat 'n vyand bestaan, ten volle begryp nie. Die komediant Bill Maher het eenkeer die voor die hand liggende vraag gevra wat skynbaar dui op 'n gebrek in hierdie paradigma wat 'n duiwel insluit: "Hoekom vernietig hy [God] nie net die duiwel en raak dus van die bese in die wêreld ontslae nie?" Hy vra 'n algemene vraag: Is God nie sterk genoeg om uiteindelik die "slegte ou" te vernietig nie?

Dit lyk asof die Bybel self amper Maher se vraag beklemtoon deur titels van groot mag en invloed aan ons teëstander toe te ken. Jesus noem Satan "die heerser van hierdie wêreld" (Johannes 12:31; 14:30 AFR20). Paulus verwys na die duiwel as "die god van hierdie wêreld" en "die owerste van die mag van die lug" (2 Korintiërs 4:4; Efesiërs 2:2 AFR53). Selfs ná die kruisiging sê Johannes vir ons dat "die hele wêreld in die mag van die Bese lê" (1 Johannes 5:19 AFR53).

Ons sal beslis Maher se uitdaging aanspreek, maar vir nou kan ons ten minste sê dat die Bybel 'n hoogs ingewikkelde en genuanseerde heelal beskryf. Wanneer die boodskap daarvan deur die lens van volle begrip beskou word, is onbetwisbaar. Wat ons elke dag om ons sien is nie bloot van menslike of goddelike oorsprong nie. Daar is 'n magtige, onverbiddelike vyand wat hard aan die werk is.

Behalwe dat dit ons siening van die heelal beïnvloed, hervorm die Kosmiese Konflik-perspektief ook Christelike leerstellings. Kan die versoening byvoorbeeld reg verstaan word sonder 'n kosmiese opponent? Kry die onderwerp van gebed 'n dieper betekenis as ons 'n engelewêreld insluit wat ook deur ons gebede beïnvloed en tot aksie gedryf word? Wat van die relatiewe afwesigheid van Satan in die Ou Testament in vergelyking met die Nuwe Testament? Is die duiwel 'n aktiewe figuur agter die skerms in die Ou Testamentiese verhale? As hy is, hoe verander dit ons perspektief op ons siening van God se karakter in die Ou Testament? Kan ons werklik menslike lyding verklaar sonder om 'n kosmiese vyand in te sluit? En laastens, sodra ons verstaan het hoe om Satan se aktiwiteit te erken as 'n polêre teenoorgestelde van God se beginsels van ander-gesentreerde liefde, is ons beter voorbereid om sy finale, vernietigende poging om die mensdom te mislei, te hanteer?

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 1 —

Heel aan die Begin

DAG 1 Oorlog!

LEWENDE WOORDE

“Daar het toe oorlog gekom in die hemel: Migaël en sy engele moes oorlog voer teen die draak. Die draak en sy engele het oorlog gevoer, maar hulle is verslaan. In die hemel was daar geen spoor meer van hulle te vind nie, want die groot draak, die slang van ouds, wat die duiwel en die Satan genoem word en wat die hele wêreld verlei, is uit die hemel uit gegooi. Hy is op die aarde gegooi en sy engele saam met hom” (Openbaring 12:7-9 AFR83 – alle teksaanhalings is uit die 1983-vertaling van die Afrikaanse Bybel geneem, tensy anders gemeld).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Hierdie week sal ons die begin van die sondeprobleem ondersoek. Om dit te doen, moet ons ver teruggaan in tyd verby die skeppingsweek op hierdie planeet. **Wat het verkeerd geloop, en hoe kon sonde in die onmiddellike teenwoordigheid van ‘n volmaakte God ontstaan?**

OPSTEL VAN DIE TONEEL

Met die eerste oogopslag kan die skeppingsverhaal in Genesis die indruk laat dat alles goed was in die heelal toe God ons wêreld geskep het. Vreemd genoeg moet ons al vyf en sestig boeke van die Bybel lees voordat ons by die “oorlog in die hemel” uitkom, soos beskryf in Openbaring. Hoe weet ons dat hierdie oorlog voor die skeppingsverhaal begin het? Waarom is dit selfs belangrik of ons die hemelse konflik voor of ná die rebellie van Adam en Eva plaas?

Mnr. Johnson, ‘n 56-jarige konstruksiewerker, haas hom na die noodkamer nadat hy skielike swakheid aan sy regterkant opgemerk het. Die dokter by die noodkamer, wat gemeoid was met die samestelling van die stukke van wat met mnr. Johnson gebeur het, het begrip van sy mediese geskiedenis nodig. Daardie geskiedenis ontbloom hipertensie, diabetes en hoë cholesterol. Daarbenewens ontdek die dokter dat sy pasiënt nie vir enige van hierdie toestande

DAG 2 Drie in Een

Voordat daar oorlog in die hemel was, was daar vrede in die hemel—'n tyd toe God en die engelebevolking in volmaakte liefde en harmonie saamgeleef het. As ons ons gedagtes verder strek, kan ons ons dalk selfs voorstel dat daar 'n tyd was voor die skepping van engele – 'n tyd toe net God die Vader, God die Seun (Jesus) en God die Heilige Gees bestaan het. Gebaseer op die prentjie wat die Bybel aangaande die Drie-eenheid verskaf, kan ons ons voorstel hoe hierdie drie lede van die Godheid met mekaar verband hou, selfs voor die skepping van intelligente wesens buite hulleself. Hierdie oefening sal nuttig wees as ons later probeer verstaan wat dit was wat die harmonie van God se heelal verbreek het.

VADER:

By Jesus se doop het sy Vader hierdie tere woorde gespreek: “Jy is my geliefde Seun. Oor Jou verheug Ek My.” (Lukas 3:22). Jesus beskryf die intimiteit wat Hy met die Vader ervaar so: “... net soos U, Vader, in My is en Ek in U” (Joh. 17:21). Tog, ten spyte van wat as 'n hiërargie binne die Godheid beskou kan word, wys die Vader lof en eer aan Jesus af deur aan Hom 'n “naam ... wat bo elke naam is” te gee (Filippense 2:9).

SEUN:

Alhoewel Jesus ten volle God is, het Hy nie op hierdie planeet rondgeleef en vir mense gesê: “Haai, kyk na my! Ek is God!” nie. In plaas daarvan was sy onselfsugtige boodskap om alle oë op die Vader te rig: “As julle My geken het, sou julle my Vader ook geken het” (Johannes 8:19); “As julle My ken, sal julle my Vader ook ken” (Johannes 14:7).

HEILIGE GEES:

Soos die Vader en Seun, vertel die Heilige Gees ons nie van Homself nie, maar word voortdurend beskryf as dat Hy die waarheid oor God in die persoon van Jesus Christus aan ons openbaar. “Hy is die Gees wat vir julle sal wys wat die waarheid is.” (Johannes 14:17 ABA). Jesus sê vir ons: “Maar wanneer Hy gekom het, die Gees van die waarheid, sal Hy julle in die hele waarheid lei; ... Hy sal My verheerlik, omdat Hy dit sal neem uit wat aan My behoort, en

aan julle verkondig.” (Johannes 16:13-14 AFR53).

Dit is merkwaardig dat al drie lede van die Godheid, ook bekend as die Drie-eenheid, blykbaar lof en eer weg van hulleself na ander lei. Die Vader gee die Seun ‘n naam hoër as enige ander; die Seun praat nie oor Homself nie maar eerder sy Vader; en die Heilige Gees lei alle eer na die Seun sodat ons kan sien hoe die Vader is.

Hierdie vertoning van liefde tussen die lede van die Godheid dui daarop dat die Drie-eenheid voor die skepping van enigiets saam in ‘n onbaatsugtige, ander-gesentreerde, liefdevolle verhouding geleef het. Die Drie-eenheid is die ideaal vir alle menslike verhoudings. Optrede wat die eie ek ten koste van ander bevorder, is die teenoorgestelde van hoe God se koninkryk funksioneer. Hierdie liefdevolle, gewende, dienende interaksie van die drie lede van die Godheid is die fondament waarop ons heelal ontwerp is om te funksioneer. Toe Vader, Seun en Heilige Gees intelligente wesens geskep het, was hulle begeerte om hierdie liefde te deel en om hierdie tipe sosiale interaksie met ander te ervaar.

“Aan die wortel van alle hedendaagse onderdrukkende diktature, verdeelde of monochrome samelewings, devaluasie van sekere individue en die onvermoë om ‘n liefdevolle gemeenskap te kweek, is ‘n ontkenning van die Drie-eenheid. Die Drie-eenheid modelleer ‘n beeld van gemeenskaplikheid, wederkerigheid en algehele gedeelde lewe.” (Vertaal uit: Greg Haslam, “God in Three Persons,” blog-pos, 20 April 2010, thissideofthecross.com/blog1/?p=354).

AANTEKENINGE

DAG 3 **Waarom God Ons Geskape Het**

In die konteks van die ideale verhouding tussen Vader, Seun en Heilige Gees, moet ons wonder waarom God besluit het om vrye wesens te skep as daar selfs 'n *moontlikheid* van rebellie en die vernietiging van vrede en harmonie was.

Die Bybel beeld God nie uit as 'n verafgeleë en belangelose figuur nie, maar as iemand wat 'n verhouding begeer. Jesus het met die Vader gepraat en gesê: “En dit is die ewige lewe: dat hulle U ken” (Johannes 17:3). Die woorde dat hulle U *ken* beklemtoon intimiteit met sy skepsels op dieselfde manier as wat “Adam ... Eva *geken*” (Genesis 4:1 CAB23, beklemtoning verskaf) het toe hulle 'n seun gehad het. Die huweliksmetafoor word gereeld gebruik as 'n manier om te beskryf wat God met elkeen van ons begeer. Die boek Openbaring suggereer dat wanneer alles weer reggemaak is, ons iets soos die voleinding van 'n huwelik sal ervaar wanneer ons met God herenig word.

God is 'n sosiale wese wat na meer smag as wat van troeteldiere en blomme ontvang kan word. Hy soek 'n verhouding met intelligente wesens wat nie net die vermoë het om sy soort liefde terug te bied nie, maar wat ook kan weier en nee sê vir 'n liefdevolle verhouding.

Die skeppingsverhaal en die intieme wonders wat ons in die natuur waarneem, spreek tot die liefde wat God op sy bruid wil uitstort. Oorweeg hierdie insigte uit die boek *Epic: The Story God Is Telling*, deur John Eldredge (Nashville, Tennessee [Thomas Nelson, Inc.: 2004], bl. 44-45 – vrylik vertaal uit die boek):

Stel jou die mooiste tonele voor wat jy nog op hierdie aarde geken het—reënwoude, die grasvlakte in volle blom, stormwolke oor die Afrika-savanne, die Alpe onder 'n wintersneeu. Stel jou dan alles voor op die dag toe dit gebore is. ... In hierdie wêreld maak God sy hand oop, en die diere spring uit. Magdom voëls, in elke vorm en grootte en sang, neem vlerke—valke, reiers, sangers. Al die skepsels van die see spring daarin—walvisse, dolfyne, visse van duisend kleure en ontwerpe. Donderend oor die vlaktes jaag ontsaglike troppe perde, gaselle, buffels, hardloop soos die wind. Dit is meer verstommend as wat ons ons kan voorstel. Geen wonder dat “die oggendsterre saam gejubel, en al die hemelwesens gejuig het” nie (Job 38:7 AFR20).

'n Groot hoera gaan uit die hemel op!

Ons het afgestomp geraak teenoor hierdie wêreld waarin ons leef; ons het vergeet dat dit nie normaal of wetenskaplik in enige sin van die woord is nie. Dit is fantasties. Dit is deur en deur 'n sprokie. Regtig nou. Olifante? Ruspes? Sneeu? Op watter stadium het jy jou verwondering van dit alles verloor?

Desondanks sal daar af en toe iets kom en ons reg uit ons saaiheid en gelatenheid skok.

Ons kom om 'n draai, en daar voor ons is 'n kriek, 'n pou, 'n takbok met horings so groot soos hy. Miskien kom ons op 'n waterval af, die wolke het 'n reënboog in 'n sirkel om die son gemaak, of 'n muis skarrel oor die toonbank, staan 'n oomblik stil om sy snor na jou te draai en verdwyn in die kas. En vir 'n oomblik besef ons ons is gebore in 'n wêreld wat verstommend soos enige sprokie is. 'n Wêreld gemaak vir romanse.

DINK EN BESPREEK

1. Is dit moontlik dat, toe God ons planeet geskep het, Hy na die toekoms gekyk het en jou, my en almal anders gesien het wat sy vriende sou word? Hoe sou dit sy planne aangaande hierdie wêreld beïnvloed?
2. Is dit moontlik dat God die hartverskeurende vooruitsig van rebellie, lyding en dood gesien het, maar terselfdertyd ook uitgesien het na 'n toekomstige dag van ontelbare getalle intelligente wesens wat almal in harmonie en liefde saamleef? Op watter maniere sou dit jou besluite en planne verander as jy die Skepper was?
3. Is dit moontlik dat, toe God ons heelal geskep het, Hy ook sy eie onbeskryflike lyding en dood gesien het, maar tog vorentoe gegaan het, gedryf deur afwagting van die liefdesverhouding wat Hy deur alle ewigheid met elkeen van ons sou ervaar? Hoe kan jy dit toepas op jou lewe en die keuses wat jy elke dag maak?

DAG 4 Vormloos en Leeg

VRAAG

Wanneer het die “oorlog in die hemel” (Openbaring 12:7) begin? Daar is belangrike leidrade in die Genesis-verslag van die skepping dat alles nie reg was tydens die skeppingsweek nie.

“In die begin het God die hemel en die aarde geskep. Die aarde was *sonder vorm* en *leeg*. *Duisternis* was op die wêreldvloed en die Gees van God het op die waters gesweef. God het gesê: Laat daar lig wees, en daar was lig. (Genesis 1:1-3 CAB23; skrywer se beklemtoning).

Die woorde *sonder vorm* of *vormloos* (*tohu*) beteken waardelose ding, verwarring of chaos. *Leeg* (*bohu*) suggereer ‘n onherkenbare ruïne. Die woord *duisternis* suggereer ook meer as blote “afwesigheid van lig” en word elders in die Bybel gebruik om ellende, vernietiging, dood, onkunde, hartseer en boosheid te beskryf (1 Samuel 2:9). Al drie hierdie woorde word deur Jeremia gebruik om nie ‘n fisiese duisternis te beskryf nie, maar ‘n geestelik donker volk wat God nie ken nie en op die punt staan om in Babiloniese ballingskap weggevoer te word: Die Here sê: “Want my volk is dwaas, hulle ken My nie; hulle is slap kinders, en hulle het geen verstand nie; hulle is wys om kwaad te doen, maar om goed te doen, het hulle geen kennis nie. Ek het die aarde gesien, en kyk, dit was sonder vorm en leeg [“*tohu vabohu*”]; en die hemele, en hulle het geen lig gehad nie.” Jeremia 4:22-23 AFR53).

Jon Levenson afsluit kom tot die gevolgtrekking dat “vormloos en leeg” in die Bybel “die magte wat [Jahwe] en sy skeppingsdade teëstaan—die magte van wanorde, ongeregtigheid, beproewing en chaos, wat in die Israelitiese wêreldbeskouing een is” simboliseer (Jon Levenson, *Creation and the Persistence of Evil* [Princeton, NJ: Princeton University Press, 1969], bl. 133).

Alhoewel dit waar is dat God na elke skeppingsdag verklaar het dat “dit goed was”, “is daar verskeie aspekte van die Genesis-verhaal wat aandui dat, terwyl die skepping van Genesis 1:2 verder ‘goed’ is, dit ingestel is in die konteks van ‘n breër omgewing wat *nie* heeltemal goed is *nie*” (Gregory A. Boyd, *God at War* [Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1997], bl. 97).

Nog ‘n leidraad vir ‘n vooraf bestaande Kosmiese Konflikt is dat nadat Adam en Eva geskep is, God hulle geseën het en vir hulle gesê

het: “Wees vrugbaar en vermeerder en vul die aarde, onderwerp dit ...” (Genesis 1:28 AFR53). Die Hebreeuse woord vir *onderwerp* beteken “om iets te verslaaf” of “om te oorwin”. “Toe het die Here God die mens geneem en hom in die tuin van Eden gestel om dit te bewerk en te bewaak.” (Genesis 2:15 AFR53).

Wat moes Adam en Eva “oorwin”? Waarteen moes hulle hul nuwe huis “oppas”?

Dit word gewoonlik vertolk om te beteken dat Adam bloot die tuin moes bewerk—asof die beskerming van die tuin teen onkruid sy grootste bekommernis was. Maar in die lig van die feit dat die breër verhaal suggereer dat die grond eers na die rebellie bestand geword het teen Adam of dinge soos onkruid voortgebring het, en in die lig van die feit dat ‘n kwaadwillige slang in die volgende hoofstuk verskyn met die doel om Adam en Eva se paradys te verwoes (Gen. 3:1-5), kan mens maklik redeneer dat Adam se opdrag om die tuin te “bewaak” met meer as onkruid te doen gehad het. Hy was veronderstel om Eden te beskerm teen kwaadwillige magte, verteenwoordig deur die slang (Boyd, *God at War*, bl. 99).

Alhoewel al hierdie belangrike leidrade is, is die mees voor die hand liggende rede om die “oorlog in die hemel” voor die skeppingsverhaal te plaas dat daar selfs voor Adam en Eva se rebellie ‘n bose slang in Eden was. God het nie ‘n slang geskep om Adam en Eva te versoek nie. Die Genesis-vertelling dui eerder daarop dat die rebellie in die hemel reeds aan die gang was. En as ons enige vrae het oor die identiteit van die slang wat met Eva gepraat het, maak Openbaring 12 dit baie duidelik: “want die groot draak, die slang van ouds, wat die duiwel en die Satan genoem word ... is uit die hemel uit gegooi” (Openbaring 12:9).

DINK EN BESPREEK

1. Waarom dink jy sou God ons planeet in die konteks van ‘n oorlog skep?
2. Sou dit nie beter wees om eers die oorlog te wen en dan te skep nie?

3. Is dit moontlik dat ons planeet geskep is om deel te wees van God se oplossing om die oorlog te wen?

AANTEKENINGE

DAG 5 Getuienis van die Liefde

Tot dusver het ons gesê dat die konteks van die Eden-verhaal ingestel is in die nadraai van een of ander grootskaalse hemelse konflik wat Satan en “sy engele saam met hom” betrek het (Openbaring 12:9). Watter soort “oorlog” was dit, en watter tipe wapens is gebruik? Het Satan geglo dat hy God kon “troef”?

Die Griekse woord vir *oorlog* in Openbaring 12:7 is *polemos*, waarvan ons die woord *polemiek* aflei—“die kuns of praktyk van argumentasie of twisgesprek”. Satan weet dat hy nie die nodige fisiese krag het om God omver te werp nie. Die slagveld vir die oorlog in die hemel was nie ‘n stuk grond of stuk see nie, maar eerder binne die verstand van intelligente wesens. Satan is ‘n bedrieër (Openbaring 12:9), en die oorlog in die hemel is nie met tenks en weerligstrale geveg nie, maar met bedrieglike woorde en subtiele inspelings.

Leuens kan baie skadelik wees. In Les 2 sal ons baie spesifiek wees oor die leuens wat vertel is. Maar eers is dit belangrik om die vernietigende gevolge van ‘n leuen wat geglo word, vas te stel en die groot probleme daaraan verbonde om dit ongedaan te maak.

Ons hoor dikwels van bejaarde individue wat hul lewensspargeld verloor het omdat hulle ‘n leuen geglo het – ‘n lokmiddel wat hulle sal toelaat om hul geld te vermenigvuldig.

Pasiënte met ‘n vernietigende siekte sal hul soms uit desperaatheid na mediese (of pseudo-mediese) kwaksalwers wend, net om te vind dat hulle duisende dollars verloor het en nie beter daaraan toe is nie. Leuens vernietig huwelike omdat dit die vertroue tussen man en vrou verbreek.

As jy die slagoffer van ‘n leuen is, wat is die beste manier om te bewys dat jy reg is? Om ‘n voordeel te kry vir ‘n komende promosie, veronderstel dat ‘n kollega vir jou baas gesê het dat jy die hele dag tyd op Facebook mors in plaas van om te werk. Hoe sou jy probeer om die rekord reg te stel? Jy kan ‘n afspraak met jou baas maak en sê dat

“ DIE SLAGVELD VIR DIE OORLOG IN DIE HEMEL WAS NIE ‘N STUK GROND OF STUK SEE NIE, MAAR EERDER BINNE DIE VERSTAND VAN INTELLIGENTE WESENS. ”

die beskuldiging vals was, maar hoekom moet jou baas jou glo? Die bewering dat jy valslik beskuldig is, is dalk nie heeltemal oortuigend nie. Wanneer ook al oor iemand gelieg word, is dit *baie* moeilik om die saad van twyfel te verwyder.

God het voortgegaan om aansprake te maak dat Satan die leuenaar was: “Hy was ‘n mensemoordenaar van die begin af en staan nie in die waarheid nie, omdat daar in hom geen waarheid is nie. Wanneer hy leuentaal praat, praat hy uit sy eie, omdat hy ‘n leuenaar is en die vader daarvan.” (Joh. 8:44 AFR53). Maar as God hierdie stelling in die hemel gemaak het toe die konflik begin het, sou dit die argument besleg het?

Wat vernietig leuens? Wat sou jou baas oortuig het dat jy nie jou tyd op Facebook mors nie?

Gestel jy het na die inligtingsekuriteitsbeampte van jou maatskappy gegaan om te sien of rekords gehou word van werknemers se gebruik van die internet. Jy kom agter dat hy of sy al hierdie inligting opspoor en, op jou versoek, verskaf hy of sy ‘n kopie vir jou baas. Nou maak jy ‘n afspraak met jou toesighouer, gewapen met konkrete *bewyse* dat jy *geen* tyd op die internet spandeer gedurende werksure nie. *Bewyse* is die sleutel om ‘n leuen te verwerp. Net so is die verskaffing van bewyse of “waarheid” God se primêre wapen in die oorlog teen Satan.

Mag, krag en aansprake kon nie die oorlog wen nie. Die enigste manier waarop God die heeal vir ewig kon oortuig, was om duidelike bewyse te verskaf dat Hy reg was, en terselfdertyd onbevooroordeelde bewyse te verskaf wat die bedrieër sou ontmasker. Uiteindelik sou Jesus Christus die vlees-en-bloed bewys word wat die bedrieër se leuens sou vernietig.

AANTEKENINGE

DAG 6 Ware Vryheid

Die beginsel van vryheid lê ten grondslag aan God se Koninkryk.

Stel jou voor dat God 'n geweer teen ons koppe gehou het en gesê het: "Jy is heeltemal vry om te doen wat jy ook al wil doen, tensy jy natuurlik teen my in opstand kom. As jy dit doen, sal ek jou doodmaak." As God dit vir ons – of vir Lucifer – gesê het, word die idee van "vryheid" niks meer as 'n illusie nie. God het die mag gehad om Satan en sy engele uit te skakel toe hulle rebellie begin het, maar hierdie optrede sou beteken dat vryheid in die eerste plek nie bestaan het nie.

Die tweede-eeuse Griekse filosoof Celsus het nie hierdie idee verstaan nie en die vroeë Christelike geloof in 'n Duiwel wat God kan teëstaan, aangeval. Dit het vir hom belaglik gelyk dat die almagtige God 'n mededinger sou duld: "[Die Christene se] volslae onnoselheid kan op enige aantal maniere geïllustreer word, maar veral met hul verkeerde lees van die goddelike enigmas en hul aandrang dat daar 'n wese bestaan teenoor God, wat hulle met die naam van die duivel ken (in Hebreeus, Satan, want hulle verwys na een en dieselfde wese met verskillende name)" (*Celsus on the True Doctrine: A Discourse Against the Christians*, vert. R. Joseph Hoffmann [New York en Oxford: Oxford University Press, 1987], bl. 98-99).

Toe Osama Bin Laden deur die Amerikaanse spesiale magte vermoor is, is daar gevier dat 'n bese en magtige individu uitgeskakel is. Dit is moeilik om ons gedagtes te draai rondom die feit dat God nie dieselfde middele gebruik nie. Vir sommige lyk die idee van "Satan" as 'n regte persoon belaglik, want dit laat God sag of selfs belangeloos in ons planeet lyk omdat Hy nie met geweld reageer nie.

OORWEEG DIE VOLGENDE

Kom ons oorweeg sommige van die opsies wat God kon gebruik het om Satan se rebellie te verslaan.

Stel jou voor wat sou gebeur het as God Satan bloot uitgeskakel het die oomblik toe hy opstandige gedagtes begin dink het. Wat as jy 'n engel in die hemel was en skielik was die groot Lucifer, vir wie jy as 'n vriend liefgehad en gerespekteer het, weg? Miskien sal jy die moed bymeekaarskraap om God te vra: "Wat het gebeur?" Hoe sou jy voel as

God vir jou sê: “Wel, ek het gesien hoe sy gedagtes die verkeerde kant toe gaan, so ek het hom uitgeskakel”? Sou dit maak dat jy God nog meer of ‘n bietjie minder sou vertrou?

Kom ons veronderstel dat God Satan en sy volgelinge uitgeskakel het nadat hulle openlik in opstand gekom het. Sou hierdie optrede nie twyfel en vrees oor God in die gedagtes van die lojale engele geskep het nie? Ten minste het dit dalk sommige laat dink, “Weet jy, ek beter nie ‘n slegte gedagte oor God hê of Hom ooit bevraagteken nie. Kyk wat kan Hy aan my doen!”

God kon Satan na die verste planeet verban het, om nooit weer van gehoor te word nie. Maar, soos ons in die volgende les sal ontdek, was Satan se eerste beskuldiging oor God aan Eva dat God nie haar vryheid gerespekteer het nie. Om Satan na ‘n geïsoleerde planeet te verban, sou eintlik sy bewering ondersteun het dat God nie veel agting vir individuele vryheid gehad het nie. Om die rebellie eens en vir altyd te wen, het God geen ander keuse gehad as om Satan die vryheid te gee om sy leuens te versprei nie.

DINK EN BESPREEK

1. In die konteks van ‘n hemelse rebellie, waarom het God ons planeet geskep?
2. Wat suggereer die blote bestaan van Satan en sy volgelinge oor die vryheid wat God aan sy intelligente skepsele verleen?

AANTEKENINGE

DAG 7 Ewige Opsies

MOENIE NOU STOP NIE!

God kon Satan en sy simpatiseerders so maklik vernietig het as wat 'n mens 'n klippie op die aarde kan gooi; maar Hy het dit nie gedoen nie. Rebelle moes nie met geweld oorwin word nie. Dwingende krag word slegs onder Satan se regering gevind. Die Here se beginsels is nie van hierdie aard nie. Sy gesag berus op goedheid, barmhartigheid en liefde; en die aanbidding van hierdie beginsels is die middel wat gebruik moet word. God se regering is moreel, en waarheid en liefde moet die heersende mag wees. Dit was God se doel om dinge op 'n ewige grondslag van veiligheid te plaas, en in die raadsale van die hemel is besluit dat tyd gegee moet word vir Satan om die beginsels te ontwikkel wat die grondslag van sy regeringstelsel was. Hy het beweer dat dit beter as God se beginsels was. Tyd is gegee vir die werking van Satan se beginsels, sodat hulle deur die hemelse heelal gesien kan word (Vertaal uit: E. G. White, *Desire of Ages* [Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 1898], bl. 759).

Luister na hierdie lesing vir meer besonderhede oor “vormloos en leeg” in Genesis 1: godscharacter.com/index.php/bible-study/genesis/genesis-1-2.

PRAAT HIEROOR

Kom ons ondersoek die opsies wat vir God beskikbaar is wanneer ons kies om intelligente wesens te skep.

1. Wat sou die gevolg gewees het van die verwydering van die moontlikheid van hul vryheid om te rebelleer?
2. As jy God was, sou jy gekies het om te skep as jy geweet het tot watter lyding dit vir ander en vir jouself sou lei?
3. Hoe sou jy die aanklag van Celsus oor die “uiterste domheid” dat daar 'n wese is wat teen God gekant is, beantwoord?

4. Hoe sal jy Bill Maher se vraag beantwoord dat as daar 'n vyand is, God hom eenvoudig moet vernietig?
5. Wat dink jy het Satan gedoen wat die harmonie van liefde verbreek het?
6. Watter leuen of leuens kan soveel skade tot gevolg hê?
7. Wat dink jy het Satan gehoop om te bereik?
8. Watter verskil maak dit om die ideaal van God se Koninkryk te beskou soos gesien in die interaksie tussen die Drie-eenheid?
9. As ons ons lewens op hierdie ander-gesentreerde manier leef, kies ons om nie aan die aard van Satan se Koninkryk deel te neem nie?

EN LAASTENS ...

In hierdie les het ons voorgestel dat die Kosmiese Konflik groot verduidelikingskrag het wat die manier waarop ons God en ons wêreld verstaan, verander. Ons het ook oorweeg dat die wese van God se karakter liefde is, wat in sy ware aard is om aan ander te gee en te dien. Hierdie liefde en begeerte na 'n verhouding het God daartoe gelei om ander intelligente wesens te skep.

Aangesien ware liefde egter slegs in die konteks van volkome vryheid kan plaasvind, kon God nie 'n heelal skep wat immuun was teen die moontlikheid van rebellie nie.

Ten slotte het ons tot die gevolgtrekking gekom dat God se metode om die rebellie te hanteer nie was om vrees, geweld, dwang of aansprake te gebruik nie. Hy sou eerder oordedende en oortuigende bewyse verskaf—bewyse in die vorm van Jesus Christus.

AANTEKENINGE

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 2 —

Die "Giftige" Leuen

LEWENDE WOORDE

“Die slang was listiger as al die diere wat die Here God gemaak het. 'Is dit regtig so?' vra hy vir die vrou. 'Het God regtig gesê julle mag niks van die vrugte in die tuin eet nie?' 'Natuurlik mag ons van die vrugte eet,' sê die vrou. 'Dis net van die vrugte van die boom in die middel van die tuin wat ons nie mag eet nie of selfs aan raak nie, anders sal ons sterf.' 'Julle sal nie sterf nie!' sê die slang. 'God weet dat julle oë sal oopgaan wanneer julle daarvan eet. Julle sal dan net soos God wees en weet van goed en kwaad.' Dit het die vrou oortuig. Wanneer sy na die boom kyk, lyk die vrugte mooi en aantreklik, geskik om 'n mens verstandig en slim te maak. Sy pluk 'n vrug van die boom, eet daarvan en gee vir haar man by haar; en hy het ook geëet.”
(Genesis 3:1-6 NLV).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Begrip van wat in Eden verkeerd geloop het, is noodsaaklik as ons die menslike werklikheid en God se plan om dinge weer reg te stel, wil verstaan.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

Dit lyk asof die mensdom verskriklik besmet is met 'n sondige hart en verstand. Terwyl ons probeer om die sonde-probleem te identifiseer, moet ons diagnose absoluut korrek wees as ons die genesing wil ontbloot. Wat het verkeerd gegaan? As ons vir Abraham, Dawid, Jesaja, Jeremia, Daniël, Petrus en Johannes oor sonde sou vra, sou hulle almal saamstem met Paulus, wat gekla het: “Want die goeie wat ek wil, doen ek nie, maar die kwaad wat ek nie wil nie, dit doen ek. Ek, ellendige mens! Wie sal my verlos van die liggaam van hierdie dood?” (Romeine 7:19, 24 AFR53).

Om ten volle te begryp hoe die mensdom in die eerste plek siek geword het, moet ons die verhaal van Adam en Eva, twee volmaakte wesens wat in die foutlose presisie van Eden geskape is, baie noukeurig oorweeg, twee mense met geen neiging tot sonde nie. Adam en Eva

DAG 2 'n Kwessie van Vertroue

“Die slang was listiger as al die diere wat die Here God gemaak het. 'Is dit regtig so?' vra hy vir die vrou. 'Het God regtig gesê julle mag niks van die vrugte in die tuin eet nie?'” (Genesis 3:1 NLV).

Die slang se implikasie vir Eva was subtiel, maar tog duidelik. “Jy weet, dit is dalk nie waar nie, maar ek het gehoor dat God jou geen vrugte in hierdie tuin laat eet nie? Is jy so beperk, Eva? Eden is 'n lekker plek en al, maar dis jammer dat jy nie veel vryheid het nie.”

Natuurlik was dit 'n direkte teenstrydigheid met God se woorde aan Adam en Eva dat “Jy is vry om van enige boom in die tuin te eet” (Genesis 2:16 NLV, skrywer se beklemtoning)—almal, behalwe een. Miskien het hierdie negatiewe implikasie oor God die wiede in Eva se gedagtes laat draai oor hoekom God selfsugtig enigiets van haar sou weerhou.

Die slang se voorstel dat God haar vryheid beperk het, moes 'n groot rooi vlag vir Eva laat opgaan het en veroorsaak het dat sy die toneel onmiddellik verlaat. In plaas daarvan het sy egter dwaas daar gebly en met Satan 'n gesprek gevoer: “Natuurlik mag ons van die vrugte eet,' sê die vrou. 'Dis net van die vrugte van die boom in die middel van die tuin wat ons nie mag eet nie of selfs aan raak nie, anders sal ons sterf.’” (Genesis 3:2-3 NLV).

Eva se swak antwoord op Satan se beskuldiging dui daarop dat sy reeds in die strik gelok is dat hy nou sou spring. “Julle sal nie sterf nie!’ sê die slang. 'God weet dat julle oë sal oopgaan wanneer julle daarvan eet. Julle sal dan net soos God wees en weet van goed en kwaad.’” (Genesis 3:4-5 NLV). Met ander woorde, “Eva, God het vir jou gelieg! God is onbetroubaar! Eerstens beperk Hy jou vryheid om selfs na hierdie boom te kom. Dan dreig Hy jou met die dood net om te verhoed dat jy 'n stukkie vrugte eet wat vir jou eie beswil sou wees. Watter soort 'God' is dit, Eva?”

Boonop is die voorstel dat Eva 'n verhewe toestand kon betree deur die vrugte te eet, ontwerp om selfsugtige begeertes te stimuleer.

En so het Eva die vrugte geëet. Die eet van die vrugte was egter bloot die aksie wat haar geloof in Satan se leuens oor God bevestig het. Dit was nie 'n giftige appel nie, maar 'n giftige leuen! Wat Eva (en later Adam) ingeneem het, was 'n leuen oor die karakter van God. Eva het die leuen verslind dat die God wat haar geskep het beperkend en onbetroubaar was, en dat Hy selfsugtig probeer het om haar in 'n

DAG 3 Wat is in 'n Naam?

Jesus het gesê dat Satan “die vader van die leuen” is (Johannes 8:44). Die verhaal in Genesis onthul waarom Satan lieg. Ons kan ons voorstel dat Satan teen die tyd dat hy sy klein gesprek met Eva onder die boom het, sy bedrieglike tegniek bemeester het om gedagtes weg te trek van God na 'n hoë kunsvorm. Dus, sy woorde wat die betroubaarheid van God se karakter aan Eva afgebreek het, bied ook 'n begrip oor wat in die hemelse ryk gesê is.

Om God verkeerd voor te stel is die primêre metode van die Teëstander. In die boek Openbaring, wat die voortdurende stryd tussen God en Satan noukeurig uiteensit, sien ons dieselfde modus operandi: “En toe het ek 'n dier uit die see uit sien kom ... Die draak het sy mag, sy troon en groot gesag aan hom gegee ... Hy het teen God begin laster, hy het God se Naam en sy woonplek en dié wat in die hemel bly, belaster (Openbaring 13:1-2, 6).

Die woord *naam* in die Bybel verwys na meer as 'n persoon se naam. Dit verwys na die hele persoon, veral die individu se karakter. Dus, wanneer Satan in Openbaring beskryf word as “wat sy naam verkeerd voorstel”, verwys dit na die karaktermoord op God wat hy van die begin af beoefen het. “Van die begin af was dit Satan se bestudeerde plan om mense God te laat vergeet, sodat hy hulle vir homself kan verseker. Daarom het hy probeer om die karakter van God verkeerd voor te stel, om mense te lei om 'n valse opvatting van Hom te koester. Die Skepper is aan hulle gemoed voorgestel as geklee met die eienskappe van die vors van die bose self – as arbitrêr, streng en onvergewensgesind – sodat Hy deur mense gevrees, vermy en selfs gehaat kan word” (Vertaal uit: E.G. White, “Acquaint Now Thyself With Him,” *Review and Herald*, 15 Februarie 1912).

Openbaring 12 identifiseer dat een derde van die engelebevolking Satan se leuens oor God glo. Dit is die moeite werd om daarop te let dat die Bybel die lojale engele as intens geïnteresseerd in die voortdurende konflik beskryf. Byvoorbeeld, toe Jesus se versoeking in die woestyn verby was, “het die duiwel Hom met rus gelaat, en daar het engele gekom en Hom versorg” (Matteus 4:11). Die engele het gekyk! Kan jy jou hul verbasing voorstel toe Satan sy Skepper gevra het om neer te kniel en hom te aanbid?

Ons ervaring is 'n “skouspel vir die wêreld en vir engele” (1 Korintiërs 4:9 CAB23) wat selfs beskryf word wat “leer” oor die

DAG 4 My, Myself en Ek

VRAAG

Wat is Satan se motivering om oor God te lieg? Wat hoop hy om daaruit te kry?

Tydens die versoekings in die woestyn het Satan geopenbaar dat sy diepste begeerte was om as God aanbid te word. Satan is die uiteindelijke narsis (kyk 1 Timoteus 3:6). Die begrafnisgedig in Jesaja 14 beskryf die algeheel selfgesentreerde werklikheid wat Satan vir homself geskep het. Let op hoeveel keer Satan die woord “ek” vir homself sê:

“Jy wat die helder môrester was, het uit jou hemel geval. Jy wat ’n oorwinnaar van nasies was, is in die grond in verpletter. En dit jy, jy wat gedink het: *‘ek klim op hemel toe, ek gaan my troon neersit bokant die hoogste sterre, ek gaan my plek inneem op die berg waar die gode mekaar ontmoet, ver in die noorde; ek klim op tot bokant die wolke, ek word soos die Allerhoogste self’*. Maar jy stort af in die doderyk, af tot in sy diepste deel” (Jesaja 14:12-15, skrywer se beklemtoning).

Hierdie gedeelte in Jesaja bevestig verder die selfsugtige en trotse aspirasies van Lucifer (die helder môrester) toe hy Satan (die aanklaer) geword het en ’n koninkryk opgerig het gebaseer op “my, myself, en ek”. Die boek Openbaring beskryf Satan se begeertes wat in werklikheid verander terwyl hy die hele wêreld suksesvol mislei om hom te aanbid. “Al die mense op die aarde sal die dier aanbid” (Openbaring 13:8 ABA).

Paulus is selfs meer reguit in die uitspel van hierdie laaste misleiding en die feit dat die hele wêreld God se vyand sal aanbid: “Laat niemand julle op enige manier mislei nie. Die Dag van die Here sal nie aanbreek voordat die opstand eers gekom en die wettelose mens, die mens wat vernietiging bring, na vore getree het nie. Hy sal hom verzet teen alles wat god genoem word en hom verhef bo alles wat ’n voorwerp van aanbidding is. Sy doel is om in die tempel van God te gaan sit en voor te gee dat hy self God is” (2 Tessalonisense 2:3-4).

DAG 5 Vir Wie Aanbid Ons?

Baie min Christene sou dit ooit kon voorstel dat hulle voor die Duiwel sou neerbuig. Gegewe die groot persentasie van Godaanbidders op die planeet, hoe kon dit ooit gebeur dat “Al die mense op die aarde sal die dier aanbid” (Openbaring 13:8 ABA)? Om hierdie vraag te beantwoord, moet ons die Fariseërs oorweeg, ‘n baie toegewyde godsdienstige volk wat tweeduisend jaar gelede geleef het.

By baie geleenthede het Jesus kommentaar gelever oor hulle noukeurige onderhouding van die wet en hoe hulle “die Skrifte sou ondersoek” (Johannes 5:39). Trouens, hulle het hulle Skrif so goed geken dat hulle gereeld na Jesus toe gekom het wanneer hulle gesien het dat Hy weerspreek wat hulle as God se wet geïnterpreteer het. Die Fariseërs het nooit die kerk gemis nie en het baie omstrede ontmoetings met Jesus in die sinagoge of by die tempel gehad. Jesus het kommentaar gelever oor hulle intense sendingpogings om “oor see en land rond [te trek] om een bekeerling te maak” (Matteus 23:15) en die feit dat hulle selfs so ver gegaan het om “tiendes van kruisement, anys en koljander” aan God te gee (Matteus 23:23). Uiteindelik het hierdie versigtige volgelingen van God en kinders van Abraham die Sabbat gehou. Terwyl Jesus en die diene Vrydagaand aan die kruis gesterf het, is hulle “toe na Pilatus toe en het hom gevra om die mense wat aan die kruis gehang het se bene te breek. Die skok sou help dat hulle gouer doodgaan. Dan kon hulle hulle van die kruis afhaal” (Johannes 19:31 DB) omdat hulle wou hê dat Jesus vinnig moes sterf sodat hulle dit betyds huis toe kon maak om die Sabbat te hou.

Die ongelooflike feit bly staan: Bybellesende, wetsonderhoudende, evangelisasie-poging-volhoudende, kerkgaande, en tiende-betalende Sabbatonderhouers het die Seun van God gekruisig. Dui dit daarop dat enige van daardie aktiwiteite verkeerd is? Absoluut nie! Wat dit wel vir ons voorstel, is dat ons al die uiterlikes kan doen, maar steeds God se vyand kan wees. Dit is amper ondenkbaar dat Jesus na hierdie mense wat so sorgvuldig hierdie goeie lys van uiterlikes gehou het, met hierdie harde woorde verwys het: “Julle is kinders van die duiwel; hy is julle vader” (Joh. 8:44).

Die Fariseërs het geglo in ‘n eiesinnige en ernstige godheid wat geen simpatie vir die siekes, lydendes en uitgeworpenes van die samelewing gehad het nie. Hulle het daardie dinge geglo omdat

dit hulle beeld van God was. Hulle het bloot gewag vir daardie tipe Messias om hulle nasionale vyande te kom straf.

Die kern van die aanbidding van die Duiwel is dus om saam te stem met Satan se valse karikatuur van God. Satan probeer om God in ons gedagtes as 'n demoniese karakter te skilder. Hy was suksesvol regdeur die Ou Testament, en dit het daartoe gelei dat hele nasies die heidense gode gevolg het wat altyd kwaad, wraaksugtig en bestraffend was. In 'n baie kort tydjie is God verander na die beeld van Satan. Hierdie valse aanbidding van God het daartoe gelei dat die mense self dieselfde karakter in hul eie lewens weerspieël het. "Hulle het afgode gedien wat nikswerd is. Deur dit te doen, het hulle self waardeloos geword." (Jeremia 2:5 NLV).

"Dit is 'n wet van beide intellektuele en geestelike aard dat ons verander word deur waar te neem. Die verstand pas homself geleidelik aan by die onderwerpe waarvoor dit toegelaat word om na te dink. Dit word geassimileer met dit wat dit gewoond is om lief te hê en te koester" (Vertaal uit: E. G. White, *The Great Controversy* [Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 1888], bl. 555).

Deur na die ware God te kyk, word ons na sy beeld verander; deur Satan se leuens te glo, word ons eie karakters direk misvorm. Paulus skryf dat die gedagtes van diegene wat weier om hulle aanbidding tot die ware God te rig, soos volg verander het: "... hulle denke het sinloos geword en hulle onverstandige harte is verduister. Alhoewel hulle beweer dat hulle wys is, het hulle dwaas geword. Hulle het naamlik die heerlikheid van die onsterflike God verruil vir 'n afbeelding soos dié van 'n sterflike mens en van voëls en viervoetige en kruipende diere. ... hulle wat die waarheid van God vir die leuen verruil het" (Romeine 1:21-23, 25 AFR20).

Hierdie woorde, toegeskryf aan Ralph Waldo Emerson, weerspieël hierdie universele beginsel:

'n Persoon sal iets aanbid, moenie daarvoor twyfel nie. Ons dink dalk dat ons huldeblyk in die geheim in die donker skuilplekke van ons harte gebring word, maar dit sal uitkom. Dit wat ons verbeelding en ons gedagtes oorheers, sal ons lewens en ons karakter bepaal. Daarom betaam dit ons om versigtig te wees wat ons aanbid, want wat ons aanbid, word ons.

DAG 6 Misplaaste Vrees

Toe Adam en Eva God se goedheid en liefde betwyfel het en hulleself van Hom afgeskei het, het alles skielik sowel innerlik as uiterlik verander. Die beginsels van God se Koninkryk—ander-gesentreerde liefde, diens en selfopoffering ter wille van ander—is onmiddellik laat vaar. In plaas daarvan om aan te hou om mekaar lief te hê en te dien, het hulle begin om die selfgesentreerde koninkryk van God se vyand te vertoon.

Adam het opgehou om van homself te gee om sy vrou te dien en lief te hê en het haar eerder begin beskuldig. “Ú het die vrou vir my gegee. Dit is sy wat vir my van die vrugte gegee het, en ek het daarvan geëet” (Genesis 3:12 ABA). Sy woorde impliseer ook ‘n subtiele beskuldiging teen God. “Dis die vrou se skuld. En terloops, God, hoekom op aarde het U haar in die eerste plek gemaak!”

Eweneens het Eva die skuld op die slang en indirek op God afgelei omdat hy die slang geskep het. “Die slang het my mislei, en ek het geëet” (Genesis 3:13).

Ongelukkig, vanaf die val van Adam en Eva tot ons hedendaagse dag, is die besmetting van Satan se koninkryk – ek eerste, oorlewing van die sterkstes, vrees, blaam en selfsug – in die weefsel van ons gevalle menslike natuur verweef.

Die werklikheid is vinnig vir beide Adam en Eva op sy kop gedraai. Hulle het nou vir God, in plaas van Satan, gesien as die een vir wie om bang te wees. Toe God die man geroep het “Waar is jy?” (Genesis 3:9 AFR53), het Adam en Eva, in plaas daarvan om na God te hardloop om Hom te vertel wat gebeur het, in die bosse weggekruip. “Ek het gehoor U is in die tuin en ek het bang geword, ... Toe kruip ek weg.” (Genesis 3:10 ABA). Hoekom het hulle weggekruip? Hulle het nou God se goedheid en betroubaarheid getwyfel. Hulle het nou gewonder of God regtig al die tyd aan hulle kant was. Satan se plan om God se karakter te verdraai en Adam en Eva aan te spoor om God te wantrou en selfs te vrees, het

“...DIE BESMETTING VAN SATAN SE KONINKRYK— EK EERSTE, OORLEWING VAN DIE STERKSTE, VREES, BLAAM, EN SELFSUG—IS IN DIE WEEFSEL VAN ONS GEVALLE MENSKE NATUUR VERWEEF.”

DAG 7 Die Leuen van Sonde

MOENIE NOU STOP NIE!

Lees E. G. White, *Desire of Ages*, [Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 1898], hoofstuk 1, "God met ons". Hierdie hoofstuk som die sondeprobleem en die rede waarom Jesus na hierdie wêreld gekom het, pragtig op. Hier is 'n aanhaling uit die eerste hoofstuk:

Sonde het ontstaan in selfgerigtheid. Lucifer, die bedekkende gerub, het begeer om eerste in die hemel te wees. Hy het probeer om beheer oor hemelse wesens te verkry, om hulle weg te trek van hul Skepper, en om hul eerbeton vir homself te wen. Daarom het hy God verkeerd voorgestel deur aan Hom die begeerte na selfverheffing toe te skryf. Met sy eie bose eienskappe het hy probeer om die liefdevolle Skepper te blokkeer. So het hy engele mislei. So het hy mense mislei. Hy het hulle gelei om aan die woord van God te twyfel en sy goedheid te wantrou. Omdat God 'n God van geregtigheid en geweldige majesteit is, het Satan veroorsaak dat hulle Hom as streng en onvergewensgesind beskou het. So het hy mense getrek om saam met hom in opstand teen God te kom, en die nag van ellende het oor die wêreld gaan lê.

Die aarde was donker as gevolg van 'n verkeerde begrip van God. Deur verligting van die somber skaduwees en terugbring van die wêreld na God toe, sou Satan se bedrieglike mag gebreek word. Dit kon nie met geweld gedoen word nie. Die uitoefening van geweld is in stryd met die beginsels van God se regering; Hy begeer slegs die diens van die liefde; en liefde kan nie gebied word nie; dit kan nie deur geweld of gesag gewen word nie. Slegs deur liefde word liefde wakker gemaak. Om God te ken, is om Hom lief te hê; sy karakter moet gemanifesteer word in kontras met die karakter van Satan. Hierdie werk kon slegs een Wese in die hele heelal doen. Net Hy wat die hoogte en diepte van die liefde van God geken het, kon dit bekend maak. Op die wêreld se donker nag moet die Son van Geregtigheid opkom, "met genesing in sy strale" (Maleagi 4:2).

Luister na hierdie toespraak, wat Satan se versoekings en sonde in

meer besonderhede beskryf: <http://godscharacter.com/index.php/bible-study/genesis/genesis-3>.

Ons beveel Tim Jennings se mees onlangse boek, *The God-Shaped Brain: How Changing Your View of God Transforms Your Life*, sterk aan.

PRAAT HIEROOR

Satan het eers genimpliseer dat God nie Adam en Eva se vryheid respekteer nie.

1. As jy vandag na die wêreld kyk, watter bewyse is daar dat God die mensdom vryheid gegee het, of lyk God beperkend?
2. Op watter maniere wens jy soms dat God nie soveel vryheid gegee het nie?
3. Hoe kon Satan God van 'n gebrek aan vryheid beskuldig, gegewe die feit dat God hom uiteraard vrye toegang tot die menslike geslag gegee het via die Boom van Kennis van Goed en Kwaad? Op watter maniere is ons skuldig daaraan om dieselfde beskuldiging te maak?

Satan se tweede leuen aan Eva het God se goedheid bevraagteken en voorgestel dat Hy onbetroubaar was.

1. Het ons ten diepste nog 'n greintjie twyfel oor God se betroubare karakter, en hoe openbaar ons dit dikwels?
2. As God se verteenwoordigers, suggereer hierdie leuen iets oor ons primêre missie op hierdie planeet?

Satan se derde leuen aan Eva het 'n selfsugtige begeerte bevorder om die self te verhef.

1. Is daar maniere waarop ons vandag op 'n soortgelyke wyse versoek word?
2. Wat dink jy sou gebeur het as Adam en Eva na God gehardloop het in plaas daarvan om in die bosse weg te kruip?

3. Wat as hulle berou gehad het, nie uit vrees vir straf nie, maar eerder uit 'n werklike begrip van wat hulle gedoen het? Wat sou God vir hulle gedoen het as hulle, soos Dawid, gesê het: "Skep vir my 'n rein hart, o God, vernuwe my gees en maak my standvastig" (Psalm 51:12)?

Lees en bespreek hierdie onthullende aanhaling: "Eva het die woorde van Satan geglo, en die geloof van daardie valsheid met betrekking tot God se karakter, het die toestand en karakter van beide haarself en haar man verander. Hulle is van goeie en gehoorsame kinders in oortreders verander" (E. G. White, "Rejection of Light," *Review and Herald*, 5 Januarie 1886).

EN LAASTENS ...

Ons is almal tot 'n mate besmet met leuens oor God wat geglo word. Die pastoor en teoloog A. W. Tozer het eenkeer gesê: "Wat in ons gedagtes opkom wanneer ons aan God dink, is die belangrikste ding omtrent ons."

Ons sal die waarheid van hierdie stelling meer volledig ontdek in die volgende lesse. In die mate dat ons beeld van God verdraai word, is ons eie karakter onvermydelik verwronge. Hoe belangrik is dit tog dat ons God toelaat om Jesus te herstel as ons bepalende beeld van wie God is. Jesus is die enigste teenmiddel teen die slang se giftige leuens.

AANTEKENINGE

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 3 —

Kosmiese Konflik in
die Ou Testament?

DAG 1 Onsigbare Vyand

LEWENDE WOORDE

“Op ‘n keer was die Here vertoorn op Israel. Hy het Dawid teen hulle aangehits en gesê: ‘Gaan tel die Israëliete en die Judeërs’” (2 Samuel 24:1).

“Toe het Satan teen Israel opgetree en Dawid aangehits om Israel te tel” (1 Kronieke 21:1 AFR53).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Hierdie week sal ons die teenstrydigheid tussen die oorfloedige Nuwe-Testamentiese verwysings na Satan en demoniese magte in vergelyking met die relatief yl Ou-Testamentiese verwysings ondersoek. Om Satan terug te plaas in die Ou Testament as ‘n aktiewe agent teen God, maak ‘n aantal moontlikhede oop wat die Almagtige in ‘n baie beter lig stel.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

In die Ou Testament is Satan versluier. In die vorige les het ons aangeneem dat Satan die slang in die boom was, maar die Bybel stel tot in die laaste boek van die Bybel nie die identiteit van hierdie slang duidelik nie. Trouens, Satan word in drie Ou-Testamentiese boeke (Job, Sagaria en 1 Kronieke 21) net by die naam genoem. In vergelyking is daar meer as dertig verwysings in die Nuwe Testament, insluitend ‘n hele boek (Openbaring) wat op die optrede van die draak (Satan) teen die Lam (God se Seun) fokus. Waarom die gebrek aan Ou-Testamentiese verwysings? Was Satan onbekend aan die Hebreuse skrywers? Hoe kan ons bepaal of gedeeltes oor die koning van Tirus (Esegiël 28), die koning van Babilon (Jesaja 14), Gog (Esegiël 38) of Leviatan (Jesaja 27:1; Job 41) op een of ander manier na Satan verwys of nie?

Ons sal hierdie week ontdek dat baie van die bekende Ou-Testamentiese verhale bykomende betekenis kry wanneer ons ‘n onsigbare vyand wat aan die werk is, beliggaam.

DAG 2 Die Kuns van Misleiding

Tentyde van die vloed is Noag beskryf as “die enigste onberispelike persoon in daardie tyd” (Genesis 6:9 NLV). God het vir Noag gesê: “Jy is die enigste man op die aarde wat reg lewe.” (Genesis 7:1 ABA). Ongelukkig lyk dit of hierdie woorde waar is, aangesien niemand behalwe Noag se familie aan boord van die boot geklim het nie.

Die verhaal van Abraham en sy nageslag wat ander gode aanbid (sien Josua 24:2-3) het geopenbaar hoe ver hulle van God se ideaal van ander-gesentreerde liefde en diens vir ander weggedwaal het. Isak en Rebekka het ‘n soortgelyke wanfunksionerende huis geskep, aangesien vader Isak sy seun Esau verkies het en moeder Rebekka haar seun Jakob verkies het (Genesis 25:28). Jakob se lewe het ‘n verhaal van misleiding geword. Ten spyte van dit alles, het God na hom toe gekom met ‘n “trap na die hemel” toe hy van Esau gevlug het. Wat dikwels in hierdie verhaal gemis word, is Jakob se vlak en voorwaardelike gebed in reaksie: “En Jakob het 'n gelofte gedoen en gesê: As God met my sal wees om my te bewaar op hierdie weg wat ek gaan, en aan my brood sal gee om te eet en klere om aan te trek, en ek behoue na die huis van my vader sal terugkom, *dan* sal die Here my God wees.” (Genesis 28:20-21 AFR53, beklemtoning verskaf). Nie juis ‘n modelgebed nie.

Dit is dus nie verbasend dat ‘n dosyn wanfunksionerende families van Jakob sou afstam nie – waarna ons verwys as die twaalf stamme van Israel. Was Satan betrokke by die geweld, leuens, poligamie en opstandigheid wat die eerste dertig hoofstukke van Genesis beskryf? Indien wel, hoekom ontvang hy nie eers ‘n voetnoot van erkenning nie?

Die verhaal word selfs meer skokkend met Jakob se oudste seun: “Ruben [het] seks gehad met sy pa se byvrou Bilha, en Jakob het daarvan gehoor” (Genesis 35:22 ABA). ‘n Ruk later, uit jaloesie, is die jongste seun Josef in ‘n put gegooi en deur sy broers as ‘n slaaf aan Egipte verkoop. Gedurende daardie tyd het Juda met ‘n Kanaänitiese vrou getrou en later by ‘n prostituut geslaap:

Toe Juda haar sien, het hy gedink dat sy 'n prostituut is, want sy het haar gesig toegemaak met 'n sluier. Hy het by haar gestop en vir haar gesê: “Kom, ek wil asseblief seks hê met jou.” Hy het nie geweet dat dit sy skoondogter is nie. Tamar vra toe

vir hom: “Wat sal jy my betaal?” ... Omtrent drie maande later het die mense vir Juda vertel: “Jou skoondogter Tamar het seks gehad met 'n man, sy was soos 'n slegte vrou. Sy is nou swanger.” Juda sê toe: “Bring haar uit sodat ons haar kan verbrand.” (Genesis 38:15-16, 24 ABA).

Dit kan nie oorbeklemtoon word dat hierdie verhaal oor Juda, die voorvader van Jesus, handel nie. Daar word selfs na Jesus verwys as “die Leeu uit die stam van Juda” (Openbaring 5:5). Dis reg, die Juda van Genesis 38!

Toe God uiteindelik in staat was om sy volk uit Egipte te lei, het hulle reis na die Beloofde Land 'n tydperk van veertig jaar van growwe rebellie teen God geword. Die boek Rigters begin met 'n man wie se duime afgekap is en eindig met die Leviet se byvrou wat die hele nag verkrag is en toe in twaalf stukke gesny is.

Gedurende hierdie donker en gewelddadige tydperk het die mense God voortdurend verlaat om valse gode te aanbid. Uiteindelik is die tien noordelike stamme in Assiriese ballingskap weggevoer. Dit is later gevolg deur die stamme van Juda en Benjamin wat aan Babiloniese ballingskap uitgelewer is.

Met hierdie kort agtergrond in plek vir die Ou Testament, kom ons gaan voort in ons soeke na die Teëstander.

AANTEKENINGE

DAG 3 Van die Oue na die Nuwe

Ons kort oorsig van die Ou Testament het 'n diep rebelse tyd aan die lig gebring waarin God se uitverkore volk net af en toe daarin belang gestel het om die ware God te volg en meer dikwels aangetrokke was tot die wrede gode van die ander nasies – gode wat menslike (selfs kinder-) offerandes geëis het, en waarin die aanbiddingservaring tempelprostitute, aanbidding van die vrugbaarheidskultus, uiterste wreedheid en verering van die slang behels het. In hierdie konteks sien ons in die Ou Testament dat God die mense teen die volle openbaring van 'n groot teëstander beskerm:

Die nasies rondom Israel was politeïsties en het baie gode aanbid. In 'n politeïstiese kultuur word die goeie dinge aan die goeie gode toegeskryf en slegte dinge aan die bose. En daardie bose gode kon so wisselvallig wees dat mense voortdurend beswerings en magiese rituele opgebou het om hulle te paai. ... Die groot gevaar vir Israel het gelê in die versoeking om Satan as 'n ander god te aanbid. Eerder as om net toorkuns en beswering te verbied, het God daarom 'n stap verder gegaan en volle verantwoordelikheid vir beide goed en kwaad aanvaar. ... Gevolglik beeld die Ou Testament deur die meeste van sy bladsye God uit as die aktiewe agent in alle dinge. God is die een wat alles veroorsaak. Satan val eenvoudig uit die oog tot aan die einde van die Ou Testament. ... Inderdaad, slegs drie gedeeltes in die hele Ou Testament is eksplisiet in hul verwysing na die "Satan" wat God se groot teëstander was, en al drie gedeeltes is óf geskryf óf gekanoniseer teen die einde van die Ou-Testamentiese tydperk (Alden Thompson, *Servant God* [Loma Linda, CA: Loma Linda University Press, wat in 2013 gepubliseer is]).

Uit genade het God Satan bedek en die mense ontmoet waar hulle was. Hy het nie die potensiële gevare van die aanbidding van Sy antagonist vir hulle oopgemaak nie, maar het Homself eerder as die enigste lewensvatbare goddelike krag gemaak wat hulle óf sou sien as hulle getrou was óf vloek en ondergang vir hulle sou bring as hulle ontrou was. "As julle waarlik gehoorsaam is aan julle God die Here, ... dan sal julle God die Here vir julle die belangrikste volk op die aarde maak. Maar as julle ongehoorsaam is aan julle God die Here ... dan sal

die Here dit altyd sleg laat gaan met julle. Dit sal sleg gaan in die stad en dit sal sleg gaan in die veld.” (Deuteronomium 28:1, 15-16).

Baie van die boek Deuteronomium is gevul met seëninge en vervloekinge – alles in die hande van God. In die meeste van die Ou Testament doen God beide, insluitend om straf uit te brei na die derde en vierde geslag vir die sondes van die ouers (Eksodus 20). “Ek maak die lig en skep die donker; Ek gee voorspoed en skep rampspoed. Ek is die Here, Ek doen al hierdie dinge” (Jesaja 45:7).

Daar is egter ‘n toenemende ontvouing van die werklikheid dwarsdeur die Ou Testament. Byvoorbeeld, in Esegïel 18 maak God dit baie duidelik dat, ten spyte van die woorde in die Tien Gebooie, Hy *nie* die kinders straf vir die sondes van die ouers *nie*. Dit is egter eers in die Nuwe Testament dat alles heeltemal onderstebo gekeer is. Die belofte vir gehoorsaamheid in die Nuwe Testament is nie *seën* in hierdie lewe nie, maar eerder *vervolging* (Matteus 5). Diegene wat in die Nuwe Testament gesterig word, is nie die wetverbrekers nie, maar eerder diegene wat aan God getrou is. En, die belangrikste vir ons bespreking, die Duiwel is die brullende leeu wat in die Nuwe Testament vernietig, nie God nie.

In die Ou Testament het God gewoonlik met onvolwasse mense te doen net soos ouers met onvolwasse kinders omgaan – met belonings vir goeie gedrag en straf vir slegte gedrag. Deur Jesus roep God sy mense om groot te word. Met volwassenheid kom ‘n groter begrip van ons ingewikkelde heelal en die God wat dit alles geskep het.

AANTEKENINGE

DAG 4 Vyand agter die Skerms

Nadat ons die relatiewe afwesigheid van Satan in die Ou Testament vasgestel het, moet ons weer daardie nege en dertig boeke lees in 'n poging om 'n blik te kry van die Vyand wat agter die skerms werk. Kom ons kyk na die boek 1 Samuel vir hierdie les.

Aan die begin van hierdie boek sien ons voorbeelde van die gewaarwording dat God vir *alles* verantwoordelik is. Die beskrywing van Hanna se lot is dat “die HERE haar kinderloos laat bly het” (1 Samuel 1:6). Toe haar vermoë om swanger te raak, herstel is, het Hanna gebid: “Die Here maak dood en maak lewend; Hy laat neerdaal in die doderyk en laat daaruit opkom. Die Here maak arm en maak ryk; Hy verneder, ook verhoog Hy” (1 Samuel 2:6-7 AFR53).

Besluit God werklik wie arm sal wees en wie ryk sal wees, wie sal sterf en wie sal lewe?

Al het Eli sy twee bouse seuns gewaarsku teen die gevolge van hul dade, “wou hulle nie na hul vader luister nie, want die HERE het besluit om hulle dood te maak” (1 Samuel 2:22-25).

Seker genoeg, hulle het in die geveg gesterf, maar was dit God se besluit om hulle uit te haal?

Saul word koning gemaak en word dan gepynig deur bouse geeste wat van God gestuur is:

Maar die Gees van die Here het Saul verlaat. 'n Bouse gees wat die Here gestuur het, het hom geteister. ... Die volgende dag het 'n bouse gees wat deur God gestuur is, vir Saul beetgepak sodat hy in sy huis soos 'n besetene opgetree het ... Maar die bouse gees wat die Here gestuur het, het weer oor Saul gekom. Hy het in sy huis gesit en sy spies was in sy hand terwyl Dawid op die lier gespeel het (1 Samuel 16:14; 18:10; 19:9).

Nadat ons die Nuwe Testament gelees het, kan ons almal met vertroue sê dat God niemand verlei om kwaad te doen nie (Jakobus 1:13). Maar dit was natuurlik nie die siening gedurende daardie tyd nie.

Later in 1 Samuel het Nabal “'n hartaanval gekry sodat hy verlam was. Omtrent tien dae later het die Here hom weer getref en het hy gesterf.” (1 Samuel 25:37-38 NLV).

Selfs in een-en-twintigste-eeuse medisyne het die mees algemene

beroerte wat verlamming veroorsaak 'n sterftesyfer van byna tagtig persent. So, in 1 Samuel, is dit werklik God wat 'n einde aan Nabal maak?

Dawid spreek dieselfde Hy-doen-dit-alles-beskouing van God uit terwyl hy dink hoe koning Saul sal sterf: "Dawid het ook gesê: 'So seker as die Here leef, die Here sal hom met 'n vroeë dood tref, of sy tyd sal aanbreek en hy sal sterwe, of hy sal gaan oorlog maak en hy sal omkom.'" (1 Samuel 26:10).

Later lees ons dat Saul selfmoord gepleeg het, maar die beskrywing is dat "die HERE hom doodgemaak het" (1 Kronieke 10:14).

Uiteindelik word Dawid koning en neem die dwase besluit om 'n sensus te neem. Volgens 2 Samuel was dit God se toedoen: "Op 'n keer was die Here verstoorn op Israel. Hy het Dawid teen hulle aangehits en gesê: 'Gaan tel die Israëliete en die Judeërs'" (2 Samuel 24:1).

Dit is fassinerend dat die beskrywing van hierdie selfde gebeurtenis, wat baie later in Kronieke geskryf is, *Satan* identifiseer as die een wat Dawid aangehits het. "Toe het Satan teen Israel opgetree en Dawid aangehits om Israel te tel" (1 Kronieke 21:1 AFR53). So, wie was uiteindelik verantwoordelik vir Dawid se dwase besluit?

Hou God werklik sommige vroue kinderloos, besluit hy wie ryk en wie arm gaan wees, stuur bese geeste om te pynig, beëindig die lewe van iemand wat pas 'n verwoestende beroerte gekry het, en verlei mense soos Dawid om dwase dinge te doen? As ons die Bybel as geheel neem, is die duidelike antwoord "Absoluut nie!" God het 'n taal gepraat wat die mense *in daardie tyd* kon verstaan. Ons moet weer hierdie stories lees en die duiwel weer in die besonderhede plaas. Hierdie siening moet nie ons siening van inspirasie vernietig nie. Inteendeel, wat ons God sien doen, is om stadigaan die realiteit te ontvou dat Hy nie die enigste waarnemende subjek in ons wêreld is nie – God het 'n vyand. En ons ook.

AANTEKENINGE

DAG 5 Die Slang se Byt

Ten spyte van die feit dat Satan in die Ou Testament bedek is, as ons die Bybel as geheel neem en kennis neem van die ontvouende prentjie van 'n Kosmiese Konflik wat deur al ses-en-sestig boeke loop, begin ons meer bewyse van Satan se betrokkenheid sien.

Een voorbeeld kom voor in die boek Numeri, wat die veertig jaar van omswerwing in die woestyn en die gereelde rebellie van die volk teen God en Moses beskryf. Hulle het telkens met vrymoedigheid gesê dat hulle beter daaraan toe was in Egipte en hulle begeerte uitgespreek om terug te keer. "En die volk het teen God en teen Moses gespreek: Waarom het U ons uit Egipte laat optrek om in die woestyn te sterwe? Want daar is geen brood en geen water nie, en ons siel walg van die ellendige kos." (Numeri 21:4-5 AFR53)

Hier is die beskrywing van God se reaksie: "Toe stuur die Here giftige slange onder die volk wat die volk gebyt het; en baie mense uit Israel het gesterwe" (Numeri 21:6 AFR53).

Hoe moet ons God se betrokkenheid by die stuur van die slange vertolk? Is dit verkeerd om enige ander vertolking te oorweeg gegewe die gesaghebbende woorde in die Skrif dat "die HERE giftige slange gestuur het"? Die belangrike beginsel wat aan die lig kom, is dat God verantwoordelikheid neem vir wat in die Ou Testament gebeur, en daarom word Hy gereeld beskryf dat Hy *doen* wat Hy bloot *toelaat*.

Oorweeg hierdie vertolking van die verhaal van die slang:

Elke dag van hulle reise [die kinders van Israel] is hulle deur 'n wonderwerk van goddelike genade bewaar. Op die hele weg van God se leiding het hulle water gevind om die dorstigtes te verkwik, brood uit die hemel om hulle honger te stil, en vrede en veiligheid bedags onder die skaduwolk en snags die vuurkolom. Engele het hulle bedien terwyl hulle die rotsagtige hoogtes geklim het of op die rowwe paadjies van die wildernis geloop het. Ten spyte van die ontberinge wat hulle verduur het, was daar nie 'n swak een in al hulle geledere nie. Hulle voete het nie opgeswel op hulle lang reise nie, en hulle klere het ook nie oud geword nie. God het die wrede roofdiere en die giftige reptiele van die woud en die woestyn voor hulle onderwerp. As die mense met al hierdie tekens van sy liefde steeds aanhou kla het, sou die Here Sy beskerming omtrek totdat hulle gelei sou word om sy barmhartige

sorg te waardeur, en met bekering en vernedering na Hom terug te keer. Omdat hulle deur goddelike krag beskerm was, het hulle nie die ontelbare gevare besef waardeur hulle voortdurend omring was nie. In hulle ondankbaarheid en ongeloof het hulle die dood verwag, en nou het die Here toegelaat dat die dood oor hulle kom. Die giftige slange wat die woestyn besmet het, is vuurslange genoem, vanweë die verskriklike gevolge wat deur hul byt veroorsaak is, wat gewelddadige ontsteking en vinnige dood veroorsaak het. Soos die beskermende hand van God van Israel verwyder is, is groot getalle van die mense deur hierdie giftige wesens aangeval (E. G. White, *Patriarchs and Prophets* [Boise, ID: Pacific Press Publishing Association, 1958], bl. 428-29).

God is ons Beskermer en Vriend. Maar Hy respekteer ook ons vryheid. As ons hardnekkig en opstandig kies om sy kant te verlaat, sal Hy ons besluit respekteer eerder as om Homself op ons af te dwing. Wanneer dit gebeur, breek die hel letterlik los. Is dit in die verhaal in Numeri toevallig dat slange, die einste simbool van Satan, die diere was wat in die leemte ingestap het toe God weggestoot is?

AANTEKENINGE

DAG 6 Menseoffer

Ten spyte van al God se pogings om sy volk te beskerm teen die Teëstander wat Adam en Eva mislei het, het Hy nie hulle vrywillige keuse om Hom te verlaat, verwyder nie. Wat ons in die Ou Testament sien, is die verwoestende gevolg van die keuse om gode te volg wat die verpersoonliking van Satan se koninkryk was. Die aanbidding van Baäl, Molek en ander valse gode was dikwels merkwaardig wreed, moordend en erg. Baie het versoening en kinderooffers geëis.

Wat ons agter die toneel moet sien, is Satan se valse karikatuur van God aan die werk en sy slinkse poging om die prentjie van 'n wrede en liefdelose god in die mens se gedagtes te plant. Dit is belangrik dat ons erken dat dit Satan se werksmetode was vanaf die begin van die oorlog in die hemel tot ons huidige dag:

Die rede waarom dit so moeilik lyk om siele vir Christus te wen, is dat Satan voortdurend besig is met die wanvoorstelling van die karakter van God aan die menslike verstand. Christus het gekom om die Vader in sy ware karakter aan die wêreld te openbaar, sodat die valse opvattinge wat mense van die goddelike karakter gekoester het, weggee kan word (Vertaal uit: E.G. White, "Gospel Hearers," *Advent Review and Sabbath Herald*, 31 Mei 1892).

Aangesien die Israëliete in die versoeking gekom het om ander gode te aanbid, het hulle nie net die naam van hul god verander nie, maar ook hul styl van aanbidding. Op 'n dieper vlak het afgodery in die Ou Testament behels dat 'n ander beeld van God gevorm word. In die Ou Testament bestry God hierdie valse begrip deur sy karakter te kontrasteer met die karakter van die "gode" wat Satan gevestig het.

**" DIE REDE WAAROM
DIT SO MOEILIK LYK
OM SIELE VIR CHRISTUS
TE WEN, IS DAT SATAN
VOORTDUREND BY DIE
WANVOORSTELLING
VAN GOD AAN DIE
MENSLIKE VERSTAND
BETROKKE IS. "**

Hierdie begrip is baie nuttig as ons probeer om om 'n paar

ongewone stories wat vir ons so vreemd lyk, te verstaan.

Byvoorbeeld, God se opdrag aan Abraham om sy enigste seun te offer, is veel meer as 'n toets van Abraham se lojaliteit of 'n illustrasie van die dood van Jesus. In die konteks van die wrede gode van daardie dag wat kinderooffers geëis het, wou God sy nuwe nasie begin deur Homself eers van daardie ander gode te onderskei. Die punt om uit die verhaal van Abraham en Isak tuis te bring, was dat die God van Abraham baie anders is as al die ander gode. Hy eis *nie* die opoffering van ons seuns en dogters *nie*. Op een of ander manier sal Hy sy eie offer voorsien. Natuurlik het God baie keer in die Ou Testament op rekord gegaan en duidelik gesê dat Hy nie deur bloed en opoffering gepaai hoef te word nie. Die verhaal van Abraham en Isak was so lewendig dat dit sekerlik deur talle geslagte vertel en bespreek is.

Die heidendom in die Ou Testament het om versoening gedraai. Die aanbidders van Baäl het byvoorbeeld sekere rituele gevolg: "...soos hulle gewoonte was, hulleself met swaarde en steekspiese stukkend gekerf ... het" (1 Konings 18:28 AFR20), in die hoop om die woede van hulle god af te weer. Dit is *Satan* se uitbeelding van God. In Jesus sien ons dat God self die geslagte Lam is – die Een wat die meeste aan die hand van sy eie skepsele gely het.

AANTEKENINGE

DAG 7 Die Ware God

MOENIE NOU STOP NIE!

Luister na die praatjie “Scary God or Scary People” by: <http://godscharacter.com/index.php/good-news-tours/2009/482-gnt-2009-06>.

God het eeue lank met geduld en verdraagsaamheid gekyk na die wrede behandeling wat aan sy ambassadeurs gegee is, na sy heilige wet wat neergewerp, verag en vertrap is. Hy het die inwoners van die wêreld van Noag met 'n vloed meegesleur. Maar toe die aarde weer bevolk was, het die mense van God af wegbeweeg en opnuut hulle vyandigheid met vrymoedige uittarting teenoor Hom geopenbaar het. Diegene wat God uit Egiptiese slawerny gered het, het in die voetspore gevolg van diegene wat hulle voorafgegaan het. Oorsaak is gevolg deur effek; die aarde was besig om verderf te word. 'n Krisis het in die regering van God aangebreek. ... Die hele hemel is deur die woord van God voorberei om tot die hulp van sy uitverkorenes te kom. Een woord van hom, en die grendels van die hemel sou op die aarde geval het en dit met vuur en vlam gevul het. God moes maar net praat, en daar sou donderslae en weerlig en aardbewings en vernietiging gewees het. Die hemelse intelligensies was voorberei vir 'n vreesaanjaende manifestasie van Almagtige krag. Elke beweging is met intense angs dopgehou. Die uitoefening van geregtigheid was verwag. Die engele het gesoek na God om die bewoners van die aarde te straf. ... Die hemelse heelal was verstom oor God se geduld en liefde. Om die gevalle mensdom te red, het die Seun van God die mensdom op homself geneem (E. G. White, “The Lord’s Vineyard,” *Review and Herald*, 17 Julie 1900).

PRAAT HIEROOR

1. Op watter maniere vind jy dit nuttig om aktiewe demoniese agentskappe regdeur die Ou Testament te ontdek?
2. Kan jy aan ander verhale dink wat 'n bykomende diepte van betekenis het as Satan ook as aktief en betrokke ervaar word?

3. Wat sou die gevolge wees as God hierdie woorde in die boek Genesis geïnspireer het: “Daar is ‘n magtige vyand wat God teëstaan. Een derde van die magtige engele het hulle geskaar by hierdie vyand wat nou die heerser van hierdie wêreld is”?

4. In ‘n tyd en kultuur waar die krag van ‘n mens se god die enkele belangrikste faktor was, watter persepsie sou mense hê van ‘n god wat blykbaar nie in staat was om sy vyande te vernietig nie?

5. Hoe beïnvloed die beskrywing van God wat bese geeste stuur en alles beheer, soos beskryf in 1 Samuel, jou siening van inspirasie? Is hierdie voorbeelde van God wat mense ontmoet waar hulle is?

6. Is jy gemaklik met God wat stadig die waarheid ontvou, soveel as wat sy mense kan verdra?

7. Met hierdie les in gedagte, hoe sal jy reageer op Richard Dawkins, wat die volgende te sê gehad het oor die God van die Ou Testament: “Die God van die Ou Testament is waarskynlik die mees onaangename karakter in alle fiksie: jaloers en trots daarop; ‘n kleinlike, onregverdige, onvergewensgesinde beheervraat; ‘n wraaksugtige, bloeddorstige etniese reiniger; ‘n misogynistiese, homofobiese, rassistiese, kindermoordende, volksmoordende ... pestilensiële, megalomaniese, sadomasochistiese, wispelturige, kwaadwillige boelie.”

EN LAASTENS...

In die Ou Testament moet ons erken dat Satan se misleidings God effektief van sy mense geskei het en God se reputasie in die proses verwoes het. Dink na oor hierdie aanhaling:

“Waar hulle tussen die nasies verstrooi was, het hulle my heilige Naam oneer aangedoen. Want die nasies het gesê: ‘Hierdie is die Here se mense, en tog moes hulle weggaan uit sy land!’ Ek is bekommerd daaroor dat mense respek vir my Naam verloor. Dit is veroorsaak deur die mense van Israel wat tussen die nasies gaan woon het. “Daarom, sê vir die mense van Israel ... : Ek bring julle terug, maar nie omdat julle dit verdien nie. Ek doen dit ter wille van my Naam wat julle oneer aangedoen het onder die

nasies waar julle gebly het." (Esegiël 36:20-23 NLV).

In volgende lesse sal ons die ongelooflike manier oorweeg waarop God sy ware karakter geopenbaar en bevestig het.

AANTEKENINGE

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 4 —

Job en die Kosmiese Konflik
Deel 1

DAG 1 Die Res van die Storie

LEWENDE WOORDE

God: “Het jy kennis geneem van my dienskneg Job? Daar is immers niemand soos hy op aarde nie. Hy is onberispelik in sy optrede en opreg, ‘n man wat vir God ontsag het en die kwaad vermy” (Job 1:8 AFR20).

Elihu: “Hierdie Job is darem vir jou arrogant. Hy beledig die Here net so maklik soos hy water sou drink. ‘n Mens kry hom in die geselskap van mense wat verkeerde dinge doen. Die kwaaddoeners is sy vriende. ... Mense wat verstandig is en insig het en hoor wat ek sê, stem met my saam as ek sê: ‘Job, jy weet nie wat jy praat nie. Wat jy sê, maak nie sin nie.’ Job, jy moet op die moeilikste manier moontlik getoets word, want jy praat soos iemand wat niks van God dink nie. By al die ander dinge wat jy verkeerd gedoen het, kom jou opstand teen God nou ook nog by. Met jou houding tart jy die Here. Jy hou net aan om God te kritiseer” (Job 34:7-8, 34-37 DB).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Die boek Job openbaar baie van die sleutelkwessies in die Kosmiese Konflik en wys ook hoe ‘n vriend van God reageer op die leuens van Satan.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

‘n Mens moet baie versigtig wees om Job aan te haal, want daar is leuens oor God deur hierdie boek versprei. Watter leuens sou Satan die meeste begeer dat ons moet glo? Wat sou hy kon insinueer wat ons vertrou in God die maklikste sou vernietig en ons sou lei om Hom om die verkeerde redes te dien? Ons het reeds Satan se metodes met die engele in die hemel en met Eva by die boom waargeneem. Die boek Job openbaar egter hoe subtiel en moeilik dit kan wees om die werking van Satan van agter die skerms te bespeur.

Die sleutel tot die verstaan van hierdie verhaal is om dit in die omgewing van die Kosmiese Konflik te plaas en om die begin en die einde van die verhaal as boekstutte te laat staan en alles bymekaar te hou.

Baie het die boek Job vertolk deur God se oënskynlike berisping van Job as die sleutelomblik van die verhaal te gebruik, en tot die gevolgtrekking gekom dat Job persoonlike tragedies nodig gehad het om sy diepe sonde en behoefte aan bekering te ontbloot. Maar watter soort prentjie van God beeld dit uit?

Stel jou voor dat God van jou gesê het: “Daar is nou ‘n volmaakte en opregte individu.” Dan, as gevolg van een of ander diep verborge sonde in jou lewe, het Hy die dood van jou kinders, die vernietiging van alles wat jy besit, en selfs die verlies van jou gesondheid toegelaat! Uiteindelik, terwyl jy haweloos op ‘n vullishoop lê en swaarkry, kom God en berispe jou omdat jy kla.

Uiteraard moet daar meer aan hierdie storie wees.

Gelukkig is daar ‘n ander manier om hierdie boek te verstaan wat God se lofprijsing van Job aan die begin van die verhaal insluit as ‘n “volmaakte en opregte man,” en die einde waar God weereens vir Job loof en die vriende uitskel (Job 42:7).

AANTEKENINGE

DAG 2 Hou die Winde Vas

Watter leuens sou Satan wil hê ons oor God moet glo? Wat sou hy kon insinueer wat ons vertrou in God die maklikste sou vernietig, en ons sou lei om Hom om die verkeerde redes te dien?

Een van die beste illustrasies van Satan se leuens en beskuldigings teen God word in die boek Job gevind. God het selde vriende op aarde gehad van wie Hy met trots kon praat. Job was egter een so 'n vriend, en sy verhaal onthul dat Satan se doel is om God se reputasie te vernietig – om in ons 'n valse prentjie van God se karakter te skep.

Aan die einde van die verhaal bestraf God Job se vriende met hierdie veelseggende woorde: “Julle het nie die waarheid oor My gepraat soos my dienaar Job nie.” (Job 42:7). Die kwessie van die hele boek, soos God gesê het, is “die waarheid oor my”. Terwyl ons hierdie verslag lees, moet ons noukeurig soek na die waarheid wat Job oor God uitgespreek het, in teenstelling met die leuens oor God wat deur die lippe van Job se vriende uitgespreek is.

Dit is ook krities belangrik dat ons die verhaal van Job sien as die intense fokus van toekykende engele. Die verhaal begin met God wat voor die engele staan en 'n gesprek met Satan begin:

Toe, op 'n dag, het die hemelwesens gekom om by die Here hulle plekke in te neem. Die satan het ook saam met hulle gekom. Die Here sê toe vir die satan: “Waar kom jy vandaan?” Die satan het die Here geantwoord; hy het gesê: “Van rondswerf op die aarde en daar rondloop.” Die Here het vir die satan gesê: “Het jy kennis geneem van my dienskneg Job? Daar is immers niemand soos hy op aarde nie. Hy is onberispelik in sy optrede en opreg, 'n man wat vir God ontsag het en die kwaad vermy.” Die satan het die Here geantwoord; hy het gesê: “Is dit sonder rede dat Job ontsag het vir God? Is dit nie U self wat hom en sy huis, en alles wat aan hom behoort, aan alle kante afgeskerm het nie? Sy handewerk het U geseën, en sy veestapel het in die land uitgebrei. Maar steek nou net u hand uit en tas alles aan wat aan hom behoort – hy sal U beslis in u gesig vloek.” Die Here sê toe vir die satan: “Kyk, alles wat aan hom behoort, is in jou hand. Net na homself mag jy jou hand nie uitsteek nie.” Die satan het toe uitgegaan, weg van die Here af. (Job 1:6-12 AFR20).

Verskriklike ellendes volg kort daarna. Eerstens ontvang Job nuus van 'n dienskneg dat sy donkies aangeval en gesteel is, en sy dienaars doodgemaak is. Dan kom 'n ander boodskapper aan om te beskryf: "Weerlig het die kleinvee en hulle wagters doodgeslaan en verbrand" (Job 1:16). Dan haas 'n derde boodskapper hom in om vir Job te sê: "Die Chaldeërs het drie leërafdelings opgestel en 'n aanval op die kamele gemaak en dit weggeroof, maar hulle het die dienaars met die skerpte van die swaard verslaan; en net ek alleen het ontvlug om u dit te vertel" (Job 1:17 AFR53). "Hierdie derde boodskapper was nog besig om te praat toe nog een met nuus daar aankom. Hy het gesê: "U kinders was besig om saam te eet en te kuier in u oudste seun se huis toe 'n ramp hulle tref. 'n Baie sterk wind het van die woestyn af gewaai. Dit het die huis met mening van alle kante af getref. Die wind het die huis omgewaai en dit het bo-op u kinders geval. Hulle is almal dood. Ek is die enigste een wat oor is om vir u te kom vertel wat daar gebeur het" (Job 1:18-19 DB).

Onder die omstandighede is Job se reaksie merkwaardig:

Toe Job die slegte nuus hoor, het hy begin rou. Hy het opgestaan en sy klere geskeur. Hy het ook al sy hare afgesny. Toe het hy neergeval en met sy gesig teen die grond gaan lê. Hy het gesê: "Toe ek gebore is, het ek met niks in hierdie wêreld ingekom nie. As ek uit hierdie wêreld uitgaan, sal ek weer sonder enigiets weggaan. Wat ek het, het die Here vir my gegee. Die Here het dit ook weer weggevat. Die Here moet geprys word!" Ten spyte van alles wat gebeur het, het Job nie verkeerd gedoen nie. Hy het God ook nie blameer vir wat gebeur het nie. (Job 1:20-22 DB).

Twee dinge om tot dusver van die verhaal weg te neem:
(1) God was reg oor Job toe hy hom "volmaak en opreg" genoem het;
(2) elke dag van ons lewens beskerm God ons teen die mag van Satan.

In hierdie merkwaardige verhaal word God se beperkings weggenem, en sien ons die verwoestende gevolge. Satan kon 'n nabygeleë stam opwek om Job se beeste te steel en sy dienaars dood te maak en selfs die elemente te beheer deur weerlig uit die hemel te stuur en 'n storm op te roep om Job se huis te vernietig en sy kinders dood te maak. Satan het mag wat ons ons nie kan voorstel nie. Slegs deur God se beskerming – Sy "terughou van die winde" (Openbaring 7:1 NLV) – word ons toegelaat om in veiligheid te lewe.

DAG 3 Teater van die Heelal

Weereens begin God 'n gesprek met Satan.

Toe, op 'n dag, het die hemelwesens gekom om by die Here hulle plekke in te neem. Die satan het ook saam met hulle gekom om sy plek by die Here in te neem. Die Here sê toe vir die satan: "Waar kom jy vandaan?" Die satan het die Here geantwoord; hy het gesê: "Van rondswerf op die aarde en daar rondloop." Die Here het vir die satan gesê: "Het jy kennis geneem van my dienskneg Job? Daar is immers niemand soos hy op aarde nie. Hy is onberispelik in sy optrede en opreg, 'n man wat vir God ontsag het en die kwaad vermy. Hy volhard steeds in sy onberispelike optrede, al het jy My aangestig om hom sonder rede te laat ondergaan." Die satan het die Here geantwoord; hy het gesê: "Dit is maar 'n vel vir 'n vel. Alles wat aan 'n mens behoort, sal hy gee in ruil vir sy lewe. Maar steek net u hand uit en tas sy beendere en sy vleis aan – hy sal U beslis in u gesig vloek." Die Here sê toe vir die satan: "Kyk, hy is in jou hand, maar sy lewe moet jy spaar." (Job 2:1-6 AFR20).

Waarom sou God toelaat dat sulke straf oor 'n man gebring word van wie Hy so pas gesê het: "Daar is immers niemand soos hy op aarde nie. Hy is onberispelik in sy optrede en opreg" (Job 1:8 AFR20)? Wie het gekyk? Die engele word beskryf as teenwoordig in hierdie gesprekke tussen Satan en God, en aangesien slegs twee derdes van hulle lojaal aan God gebly het, het selfs hierdie engele dalk baie gehad om oor die ware karakter van God te leer (kyk 1 Korintiërs 4:9; Efesiërs 3:10; 1 Petrus 1:12).

Satan kon nie met geweld Job se vertroue in God laat wankel nie. Hy het dus 'n meer subtiele strategie gekies—verdraaiing van die waarheid. Drie "vriende", wat beweer het dat hulle God verteenwoordig, het vir Job kom kuier. Tydens die gesprekke wat gevolg het, was baie dinge wat die vriende gesê het, absoluut waar. Dit is egter die slinkse manier van Satan. Soos Satan die Skrif meesterlik aangehaal het om Jesus in die woestyn te versoek, was hierdie vriende des te meer subtiel en bedrieglik as gevolg van die waarheid/leuenmengsel.

Die Sataniese inspirasie van die vriende het duidelik geword toe

die eerste besoeker, Elifas, gepraat het: “’n Woord het geheimsinnig by my gekom, my oor het die fluistering daarvan opgevang. In die tyd wanneer ander diep slaap, is ek ontstel deur ’n gesig in die nag. Vrees en angs het my oorval, my liggaam het verskriklik gebewe. ’n Gees het voor my verby gesweef, en my hare het orent gaan staan. “Die gees het stil gaan staan. Hoe hy lyk, kon ek nie sien nie, daar was net ’n gedaante voor my. Dit was stil en toe hoor ek ’n stem” (Job 4:12-16).

Job het later verklaar dat hierdie “visioen” vir hom ’n nagmerrie is: “... dan verskrik U my in my drome, en oorval U my met nagmerries” (Job 7:14). Sou Satan, wat tot dusver alles gedoen het om Job se vertroue in God te skud, nie die outeur wees van hierdie onheilspellende visioen en die valse boodskap van die vriende wat daarop gevolg het nie?

So, wie verteenwoordig die vriende in hierdie storie? Hulle was “godsdienstig” en oortuig daarvan dat hulle diepgaande begrip aangaande God korrek was, en dat Job moes gesondig het en daarom deur God gestraf word. Job se vriende is die godsdienstige leiers – diegene wat namens God praat. Hierdie punt kan nie oorbeklemtoon word nie. Menslike geskiedenis het aan die lig gebring dat mense maklik mislei word wanneer ’n boodskap kom van ’n individu wat in ’n posisie van godsdienstige gesag is.

Die Ou Testamentiese beskrywing van Satan se metodes en van sy sukses deur leuenprofete het nie mettertyd verander nie. Toe Jesus gekom het, was sy grootste vyande die vrome Bybelleraars van die dag.

AANTEKENINGE

DAG 4 Vriendelike Leuens

Ons sal nou probeer om baie spesifiek te wees oor sommige van die leuens wat Job se vriende oor God vertel het. Aangesien ruimte hier slegs 'n kort oorsig toelaat, moedig ons jou aan om weer die boek Job te lees en te probeer om tussen die waarheid en die leuens te onderskei.

Wat dink jy van die woorde van Elifas, wat gesê het: “Kan 'n sterflike mens regverdig wees voor sy Maker, en 'n blote mens rein wees voor sy Skepper?’ Selfs sy eie hemelse dienaars kan God nie vertrou nie. Selfs sy boodskappers is voor Hom vol gebreke. Hoe kan Hy ons vertrou wat van klei gemaak is? Ons is van stof gemaak, en word papedruk, so maklik soos 'n mot.” (Job 4:17-19 NLV). Hy het hierdie bewering later herhaal: “Hoe kan 'n mens rein wees? Hoe kan 'n sterfing onskuldig wees? As God nie eers die hemelwesens vertrou nie en selfs die hemel nie rein is in sy oë nie, hoeveel minder 'n onrein, verdorwe mens wat boosheid indrink soos water?” (Job 15:14-16).

Wag 'n oomblik. Het God nie vir Job nou net as “onberispelike en opreg” verklaar nie (Job 1:8 AFR20)? Verwys God na die kinders wat Hom liefhet as onrein en verdorwe? Hy verwys spesifiek na Moses en Abraham as sy vriende, en daar word na Dawid verwys as “'n man na sy hart” (1 Samuel 13:14). 'n Engel wat van God gestuur is, roep gevoelvol na Daniël: “Daniël, man wat God baie liefhet” (Daniël 10:11 NLV). En Jesus herinner ons: “Ek noem julle nie meer diensknegte nie, omdat die dienskneg nie weet wat sy heer doen nie. Maar Ek het julle vriende genoem, omdat Ek alles wat Ek van my Vader gehoor het, aan julle bekend gemaak het.” (Johannes 15:15 AFR53).

Job se vriende het gesê dat God nie enige van sy skepsele vertrou nie—selfs sondelose engele—maar die res van die Skrif ondersteun hierdie siening nie. Klink die prentjie van God wat Elifas voorgehou het as 'n God wat in staat is om 'n vertrouensverhouding met sy skepsele te hê? Sou jy die ewigheid wil deurbring met 'n God wat selfs sy sondelose engele as onrein beskou, en wat ons wat in opstand gekom het as “onrein” beskou?

Later het Bildad bygevoeg: “As dit so is, is mense nog baie minder werd vir die Here. Die mens is eintlik maar net 'n wurm in sy oë!” (Job 25:6 DB). Job se reaksie: “Wie inspireer jou om hierdie dinge te sê?” (Job 26:4 DB). Wie inderdaad! Maar openbaar die liefde wat God getoon het deur in menslike vorm na hierdie aarde te kom nie

die oneindige waarde wat God aan elkeen van sy kinders heg nie? “God het die wêreld so liefgehad dat Hy sy enigste Seun gegee het” (Johannes 3:16). “Die wêreld” waarvoor God so lief is, sal beide sy goeie en slegte kinders insluit.

Die opmerking “Selfs sy eie hemelse dienaars kan God nie vertrou nie. Selfs sy boodskappers is voor Hom vol gebreke.” (Job 4:18 NLV) kom verskeie kere in die boek Job voor en is spesifiek gerig op die engele wat klaarblyklik hierdie hele konflik dopgehou het, soos die eerste twee hoofstukke van die boek sou aandui. Hierdie leuens was bedoel om die ware prentjie van God in hulle gedagtes te verdraai— “God gee nie soveel om vir jou nie. Hy vertrou jou nie...” Ons kan ons voorstel dat dit die metodes was wat Satan gebruik het om ‘n derde van die engele na sy kant toe te trek toe hierdie oorlog begin het.

AANTEKENINGE

DAG 5 Ons Beeld van God

Een van die skadelikste leuens in die verhaal van Job is die idee dat God hom verlustig in die lyding van sy opstandige kinders. Elifas het byvoorbeeld die bewering gemaak: “Mense wat reg doen, die onskuldige mense, is bly en hulle lag wanneer hulle sien dat God die sondaars straf.” (Job 22:19 ABA). Sou dit vir Satan se saak nuttig gewees het as Job geglo het dat dit God behaag het dat hy ly?

Merkwaardig genoeg is hierdie donker en ontstellende leuen oor God tot in ons huidige dag voortgesit. Baie van die “geestelike reuse” van die afgelope twee duisend jaar het die siening dat diegene in die hemel by God sal aansluit terwyl hulle die pyniging van diegene in die hel geniet, deeglik onderskryf. Tertullianus (A.D. 160–225) het gesê: “Hoe sal ek dit bewonder, hoe lag, hoe juig, hoe jubel, wanneer ek soveel trotse monarge sien kreun in die laagste afgrond van duisternis ... vloeibaar gemaak in feller vure as wat hulle ooit teen die Christene aangesteek het” (aangehaal in en vertaal uit Moses Hadas, *A History of Latin Literature* [New York: Columbia University Press, 1952], bl. 418). Volgens Thomas Aquinas (1225–1274), “sodat die geluk van die heiliges vir hulle meer aangenaam kan wees ... word hulle toegelaat om die lyding van die verdoemdes perfek te sien” (Vertaal uit: *Summa Theologica*, Third Part [Supplement] [New York: Benziger Brothers, 1922], bl. 107). Die bekende gesangskrywer Isaac Watts (1674–1742) het poëties geskryf:

*Watter geluksaligheid sal die losgekoopte siele vervul,
Wanneer hulle in heerlijkheid woon,
Om die sondaar te sien terwyl hy rol,
In onblusbare vlamme van die hel.*

Ons is almal vertrouwd met Jonathan Edwards se preek, “Sinners in the Hands of an Angry God”, wat God uitmaak as ‘n straffende monster. Dit is verbasend om te ontdek dat selfs die hedendaagse en invloedryke teoloog J. I. Packer geskryf het dat alhoewel dit “afgrypslik” klink dat ons die hel vir ons geliefdes kan goedkeur, “liefde en jammerte vir die bewoners van die hel nie in ons harte sal ingaan nie” want “in die hemel sal ons gedagtes, harte, motiewe en gevoelens geheilig word” (Kyk <https://www.christianitytoday.com/ct/2002/april22/28.84.html>). Sê hy werklik dat, namate ons meer soos

God word, ons deernis vir diegene wat God verwerp, sal afneem?

As ons Jesus as ons model gebruik, kan ons ons voorstel dat Hy sou lag oor die lyding van sy kinders? Van sy opstandige kinders het God gesê: "Waarom wil die volk wat Ek liefhet, sy sondige planne in my tempel uitvoer?" (Jeremia 11:15). Toe Israel in Assiriese ballingskap gegaan het, het God uitgeroep: "Hoe kan Ek jou prysgee, Efraim? Hoe kan Ek jou oorlewer, Israel?" (Hosea 11:8 AFR20). En hoe beskryf God sy gevoelens oor die finale vernietiging van sy rebelse kinders? "Sê vir hulle: So seker as Ek leef, sê die Here my God, Ek wil nie hê die sondaar moet deur sy sonde sterf nie, Ek wil hê hy moet van sy optrede afsien en lewe. Bekeer julle, bekeer julle van julle bose optrede! Waarom wil julle sterf, Israel" (Esegiël 33:11).

As jy vertel sou word van 'n aardse pa wat gelag het as sy seun wat die huis verlaat het, doodgemartel is, sou jy daardie man beslis boos en sonder alle liefde, deernis en goedheid noem. Tog is dit die prentjie van God waarin Satan wil hê ons moet glo – selfs al buig ons die knie in aanbidding.

AANTEKENINGE

DAG 6 Uitvaar Teen

Job se vriende se belangrikste aanvalspunt was dat sulke rampe nie met hom kon gebeur het as hy 'n goeie man was nie. Hy moes natuurlik gesondig het om so behandel te word. Die leuen van Satan hier is in wese: "As jy ryk en gesond is, is dit 'n bewys van God se seën; as jy arm en siek is, vervloek God jou." Elifas het byvoorbeeld vir Job gesê: "Dink daaroor na: het iemand ooit onskuldig te gronde gegaan? Waar is regverdiges ooit uitgewis?" (Job 4:7); "Kyk, gelukkig is die mens vir wie God tereg wys; die tugtiging van die Almagtige – moet dit nie verwerp nie!" (Job 5:17 AFR20).

Laasgenoemde stelling is waar en kan in die kerk aangehaal word, maar is dit van toepassing op Job? Korrigeer of toets God Job in hierdie verhaal? Uit God se eie stellings aan die begin en einde van die boek weet ons dat dit nie die punt is nie. Job verdedig homself voortdurend teen die beskuldigings dat hy hierdie behandeling verdien het: "Hou op om te dink dat ek skuldig moet wees. Ek het niks verkeerd gedoen nie; ek is onskuldig. Julle is regtig onregverdig teenoor my." (Job 6:29 DB).

Ly goeie mense ooit verlies? Baie van God se spesiale vriende deur die jare het die ergste behandeling verduur (kyk Hebreërs 11:37, 39; 2 Korintiërs 11:24-27). Jesus het selfs gesê: "Gelukkig is dié wat vervolgd word ter wille van wat voor God reg is" (Matteus 5:10 NLV). Vanuit 'n wêreldse oogpunt blyk die lewens van God se beste vriende op aarde dikwels 'n volslae mislukking te wees.

Job het die idee dat tydelike seën in hierdie lewe gelykstaande is aan 'n bekragtiging van God se guns heeltemal verwerp en het sarkasties gevra: "Hoe dikwels word die lewenslamp van die goddeloses uitgedoof, kom 'n ramp oor hulle, laat God in sy toorn onheil oor hulle kom? Hoe dikwels is hulle soos kaf voor die wind, soos stoppels wat weggewaai word deur die stormwind?" (Job 21:17-18).

Die idee dat rykdom die gevolg is van God se seën, terwyl tragedie

**" DIE LEUEN VAN
SATAN HIER IS
WESENLIK: 'AS JY RYK
EN GESOND IS, IS DIT
BEWYSE VAN GOD
SE SEËN; AS JY ARM
EN SIEK IS, VERVLOEK
GOD JOU' "**

te wyte is aan sy straf, het tot in die tyd van Jesus voortgeduur. Hy moes sy luisteraars daaraan herinner dat God goedhartig is teenoor al sy kinders—goed en sleg. Christus het gesê: “Hy laat immers sy son opkom oor slegtes en goeies, en Hy laat reën oor dié wat reg doen en oor dié wat verkeerd doen” (Matteus 5:45).

Selfs sy dissipels het nie verstaan nie. Oor die man wat blind gebore is, het hulle gevra: “Sy dissipels vra Hom toe: ‘Rabbi, deur wie se sonde is dit dat hierdie man blind gebore is: sy eie of sy ouers s’n?’ En Jesus antwoord: ‘Dit is nie deur sy eie sonde nie en ook nie deur sy ouers s’n nie’” (Johannes 9:2-3). Later het Jesus weer hulle filosofie heeltemal omgekeer toe Hy gesê het: “Hoe moeilik is dit tog vir hulle wat rykdom het, om in te gaan in die koninkryk van God; want dit is makliker vir ‘n kameel om deur die oog van ‘n naald te gaan as vir ‘n ryk mens om in die koninkryk van God in te gaan.” Die mense wat dit gehoor het, sê toe: “Wie kan dan gered word?” (Lukas 18:24-26 AFR20). Hierdie stelling was vir die dissipels verwarrend, want as dit moeilik is vir ‘n ryk man om gered te word (wat in hulle gedagtes duidelik deur God geseën is, soos blyk uit sy rykdom), wie kan dan gered word? Die idee dat materiële rykdom nie noodwendig bewys van God se seën is nie, was onversoenbaar met hulle teologie.

Job se vriende het volgehou en telkens op sy sondigheid aangedring. “As jy net jou hart aan Hom wil wy en jou hande na Hom oplik in gebed! Raak ontslae van jou sondes. Los alle ongeregtigheid agter jou. Dan sal jou gesig verhelder in onskuld. Jy sal sterk wees en vry van angs. Jy sal jou swaarkry vergeet. Dit sal weg wees soos water onderdeur ‘n brug.” (Job 11:13-16 NLV). Dit klink na goeie raad, maar die vriende het natuurlik nie geweet wat in die hemel tussen God en Satan gebeur het wat tot hierdie tragedie gelei het nie! In hul frustrasie het die vriende hulle tot belediging gewend en in die proses hul ware karakter geopenbaar: “Maar God straf jou swaar soos Hy mense moet straf wat verkeerd doen” (Job 36:17 ABA); “God straf jou beslis *minder* as dit wat jy verdien.” (Job 11:6 NLV, skrywer se beklemtoning); “Mense met insig, enige verstandige mens wat my hoor, sal sê: ‘Job praat sonder kennis, sy woorde is sonder insig.’ Maar Job moet end-uit getoets word, want sy argumente is dié van die goddelose mense. Hy hoop sonde op sonde, hier tussen ons verlustig hy hom daarin, hou hy aan met praat teen God” (Job 34:34-37).

Hierdie valse prentjie van ‘n God wat sy kinders vergeldend straf

DAG 7 Wie sê Julie is Ek

MOENIE NOU STOP NIE!

Luister na die praatjie “Job, part 1: Evidence for Conviction” vir meer bespreking oor die kwessie van menslike lyding as ‘n straf van God by: godscharacter.com/index.php/bible-study/job/job-part-1.

PRAAT HIEROOR

Oorweeg die volgende teenstrydige aanhalings oor menslike lyding uit twee kommentare oor die boek Job:

Die grootste deel van die boek Job is sterk gekant teen die leerstelling van vergelding. Streng vergelding is Job en sy vriende se vertrekpunt, maar alhoewel die vriende nooit van die ortodokse lyn afwyk nie, kom hy self gou tot die oortuiging dat sy lyding geen straf vir oortreding is nie, maar ‘n onregverdige aanranding op ‘n onskuldige man. Die oorsaaklike verband van die beginsel van vergelding is onveranderlik vir Job verbreek – en vir al dié van sy lesers wat aan sy kant staan in sy stryd teen die hemel, wat byna elkeen beteken (Vertaal uit: David J. A. Clines, “Job’s Fifth Friend: An Ethical Critique of the Book of Job,” *Biblical Interpretation* 12 [2004]: 247).

Sien ‘n man wat ly, en jy kan seker wees hy het dit verdien (Robert Alter, *The Wisdom Books: Job, Proverbs, and Ecclesiastes. A Translation with Commentary* [New York: W. W. Norton, 2010], bl. 6).

1. Wat suggereer die boek Job vir ons oor menslike lyding?
2. Is God die enigste handelende persoon in ons wêreld?
3. Wat was God se motief om Job onder Satan se aandag te bring?
4. As dit nie was om Job vir sy sonde te straf nie, wat was God se doel?

5. Dink jy God het aanstoot geneem aan Job se harde woorde?

6. Stem jy saam met die woorde van C. S. Lewis? “Ons hoef nie te bang te wees vir vrae en uitlatings nie: dit was die ongeduld van Job, nie die godsleringe van Elihu nie, wat vir God welgevallig was. Hou Hy daarvan dat ons ‘n bietjie teen Hom moet opstaan?” (Vertaal uit: *The Collected Letters of C.S. Lewis, Vol. III*, ed. Walter Hooper [Cambridge, Engeland: Harper Collins, 2007], bl. 1191).

EN LAASTENS...

Tot dusver, in die boek Job, het ons gesien dat Satan die een was wat Job geteister het, nie God nie. Ons het ook die standpunt ingeneem dat God nie toegelaat het dat dit gebeur om Job te straf of te hervorm nie. Ons het egter nog steeds nie die vraag oor God se *doel* in hierdie verhaal beantwoord nie.

1. As jy ‘n toekykende engel was, wat sou jy tot op hierdie punt van die storie saam met jou neem?

2. As daar vir jou gesê sou word dat God met Job gaan kom praat, sou jy dink dit is meer waarskynlik dat Hy sou sê: “Mooi so, Job! Jy is regtig my vriend!” Of dink jy dit is meer waarskynlik dat God Job sou kom skel weens sy vermetelheid om te bevraagteken?

AANTEKENINGE

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 5 —

Job en die Kosmiese Konflik
Deel 2

DAG 1 Teëpraat Teen God

LEWENDE WOORDE

Job het weer gepraat. Hy het gesê: “Ek is nog hardkoppig, ek wil aanhou kla, ek sal nie ophou nie. As ek weet waar ek vir God kan kry, dan sal ek na Hom toe gaan waar Hy is. Ek sal vir Hom vra om te luister na wat ek sê, ek sal aanhou praat. Ek sal luister na wat Hy vir my sê wanneer Hy my antwoord. Hy sal nie met al sy krag téén my wees nie, ek is seker dat Hy sal luister na my. Ek is ‘n eerlike mens, ek sal met God praat en alles vir Hom vertel. God is my Regter en Hy sal my vir altyd vrymaak” (Job 23:1-7).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Toe God uiteindelik die middelpunt van hierdie drama ingeneem het, het Hy aanvanklik vir Job uitgeskel en blykbaar die standpunte van sy vriende ondersteun. **In hierdie les sal ons die moontlikheid ondersoek dat God se verskyning aan die einde van hierdie verhaal die manier is om Satan se oorspronklike beskuldiging te vernietig. Op die ou end is God korrek bewys in sy bewering dat Job “vroom en opreg” is.**

OPSTEL VAN DIE TONEEL

Baie lesers van hierdie verhaal is geskok oor die sterk taal wat Job in sy verdediging gebruik. Kan jy regtig met God en oor God praat soos Job gedoen het? Baie het die standpunt ingeneem dat God aanstoot geneem het aan Job se woorde en daarom in ‘n storm opgedaag het met woorde van teregwyding. Elihu, wat heel aan die einde van hierdie boek op die verhoog gekom het om Job kwaai te kritiseer, word beskou as iemand wat namens God praat.

Die ander verwarrende aspek van hierdie vertolking is dat dit blykbaar nie die konflik tussen God en Satan oplos nie. God het beweer dat Job ‘n opregte man was wat hom nie in die steek gelaat het nie. Satan het beweer dat Job net vir God gedien het omdat Hy hom geseën en beskerm het. Wie was reg?

As ons die standpunt inneem dat God ontsteld was oor Job se

woorde en uit die storm verskyn het om hom te verwyf, sou ons nie impliseer dat Satan korrek was in sy beskuldigings nie? Ten slotte, hoekom het Satan, die ware skurk van die verhaal, nie aan die einde van die boek na vore gekom nie?

Of het hy?

AANTEKENINGE

DAG 2 Waar Is God?

Job het besef dat, aangesien God almagtig is, Hy Job se persoonlike tragedie kon verhoed het. In sy diep depressie het hy gewonder hoe God kon toegelaat dat dit gebeur. Sy antwoorde op Bildad en die ander was met desperaatheid gekleur.

Maar as julle julle teen my aanstel en my veroordeel oor die smaad wat oor my gekom het, weet dan dat dit God is wat my die onreg aandoen en my in sy net gevange hou. Ek skreeu: 'Geweld!' maar kry geen reaksie nie, ek roep om hulp maar daar word nie aan my reg gedoen nie. ... Hy het my eer van my af weggestroop, my aansien van my af weggeneem. ... My broers het Hy van my verwyder, my bloedverwante is van my vervreem, my familie het my verlaat, my bloedverwante het my vergeet. My huismense en my slavinne beskou my as 'n vreemdeling, ek het vir hulle soos 'n uitlander geword. Ek roep my slaaf, maar hy antwoord my nie, selfs al smEEK ek hom. My asem walg my vrou, ek ruik sleg vir my eie broers. Selfs kindertjies minag my, as ek wil opstaan, spot hulle my. Al my vertrouelinge verafsku my, dié wat ek liefhet, het teen my gedraai. Ek is net vel en been, al my tande het uitgeval. Kry my tog jammer, my vriende, kry my tog jammer! ... Mag my woorde tog opgeskryf word, mag dit ingegraveer word op 'n monument met 'n ysterpen en lood, vir altyd in 'n rots uitgekop (Job 19:5-7, 9, 13-21, 23-24).

Job het klaarblyklik nie geweet dat dit wat hy deurmaak, fyn dopgehou word deur God, Satan en die hele toekykende heelal nie, en dat sy woorde inderdaad vir alle ewigheid "ingegraveer" sou word nie. Was Job op die punt om God te verloën?

Hoe God op hierdie stadium sy arms in liefde om Job moes vou en verduidelik het hoekom dit met hom gebeur het. Maar Job het steeds belangrike dinge gehad om te sê in die verdediging van God voor die heelal. Job het voortgegaan en nou die God onthou wat hy as sy vriend geken het: "Ek weet dat my Losser leef, uiteindelik sal Hy op die aarde triomfeer! Selfs nadat hierdie siekte my vel weggevreet het, sal ek nog lewe en Gods sien. Eksal Hómsien, met my eie oë sal ek Hómsien, Hómsien niemand anders nie" (Job 19:25-27).

Wat 'n merkwaardige prentjie van God het Job gehad! Al het hy

gekla en met God geworstel terwyl hy ly, het hy volgehou dat Hy aan sy kant was en dat God die soort mens is met wie iemand kan redeneer:

Toe het Job weer gepraat: “Ek kla nog steeds uit opstandigheid, ek kan nie ophou kla nie. As ek maar geweet het waar om God te vind, sou ek na sy woonplek toe gaan en my saak voor Hom lê, my pleidooie aan Hom stel. Ek sou van Hom antwoord probeer kry, probeer verstaan wat Hy vir my wil sê. Hy sal tog nie met sy groot krag teen my ‘n saak voer nie; Hy sal my dit nie aandoen nie, want dit sou ‘n opregte mens wees wat daar voor Hom pleit en ek sou vir altyd deur my Regter vrygespreek word” (Job 23:1-7).

DINK EN BESPREEK

1. Hoe dink jy het die engele die woorde van Job beskou?
2. Sal God luister terwyl jy jou saak vir Hom stel, al is jou woorde deurtrek van woede en frustrasie?
3. Kan jy met God redeneer?
4. Is dit moontlik dat selfs die engele gewonder het of Job te ver gegaan het?
5. Op watter manier dink jy het die eindresultaat van hierdie verhaal hulle beeld van God verander?

AANTEKENINGE

DAG 3 Finale Argument

Soos Abraham en Moses, het Job God as 'n vriend geken, en hy het geweet dat God nie aanstoot geneem het aan eerlike en opregte vrae nie, veral in so 'n penarie. God het Moses nie bestraf toe hy in sy frustrasie gekla het: "Daarna het Moses weer na die Here gegaan en gesê: "Here, waarom werk U so sleg met hierdie volk? Waarom het U my nou eintlik gestuur? Van die eerste oomblik af dat ek by die Farao gekom het om in u Naam te praat, het hy hierdie volk mishandel. Tog het U niks gedoen om u volk te red nie!" (Eksodus 5:22-23)! God het Abraham nie bestraf toe hy gesê het: "U sal tog nie so iets doen en die regverdiges saam met die goddeloses om die lewe bring nie! U sal tog nie die regverdiges soos die goddeloses behandel nie! Sal die regter van die hele aarde dan nie reg laat geskied nie?" (Genesis 18:25). Job het geweet dat as hy net met God, sy *vriend* kon praat, alles sin sou maak.

Dit was die pynlikste aspek van Job se ondervinding. God, wat hy as 'n vriend geken het, het nie meer met hom gepraat nie:

Maar gaan ek na die ooste toe, Hy is nie daar nie, na die weste, ek kry Hom nie. Sou Hy in die noorde aan die werk wees, ek vind Hom nie daar nie, sou Hy na die suide toe draai, ek sien Hom nie. Hy ken my pad; as Hy my toets, is ek suiwer soos goud (Job 23:8-10).

Ek roep na U om hulp, maar U antwoord my nie. Hier staan ek, maar U steur U nie aan my nie (Job 30:20).

Tog, selfs deur hierdie beproewing waar God afwesig gelyk het, het Job steeds vasgehou aan die waarheid oor God, sy vriend, en kon hy sê: "Al maak hy my dood, ek sal op hom vertrou" (Job 13:15) .

Job se drie vriende het geglo dat mense van geen nut vir God was nie. "'n Mens kan nie juis iets doen wat vir God baie beteken nie, selfs nie al is jy baie verstandig nie. Maar as jy slim is, kan jy vir jouself nogal baie regkry. Maak dit die Here bly as jy reg doen? Hou dit vir Hom enige voordeel in as jy reg leef? ... Wat help dit Hom as jy reg doen? Hy het niks nodig wat jy vir Hom kan gee nie." (Job 22:1-3; 35:7 DB).

Maar het Job nie in hierdie verhaal God gehelp om sy karakter voor engele en mense te regverdig nie? God praat nie in sy eie verdediging

nie. Job verteenwoordig Hom, al lyk dit of God hom verlaat het!

Daar was egter een onderwerp waaroor Job en sy vriende saamgestem het. Albei het erken dat God almagtig is. Sy vriende het egter geglo dat God, as die Soewereine Een, kan doen wat Hy wil, want Hy het al die mag. Wie is ons (nietige en onbeduidende sterflinge) om God te bevraagteken? In hulle gedagtes is daar 'n oneindige afstand tussen God en sy sondige kinders. "Ons kan by die Almagtige nie kom nie, sy krag is groot" (Job 37:23).

Maar God was nog altyd naby Job. Job het saamgestem dat God se krag sonder perke is, maar hy het nie saamgestem met die vriende se prentjie van 'n verre en ernstige godheid nie. Job het God as 'n vriend geken en het die soort verhouding verstaan wat God met sy kinders wil ervaar. Nie die vriende of Elihu het gedink dat God ooit so iets vir sy skepsele sou sê nie: "Ek noem julle nie meer diensknegte nie, omdat die dienskneg nie weet wat sy heer doen nie. Maar Ek het julle vriende genoem" (Johannes 15:15 AFR53).

Toe het Job sy laaste argument aangebied:

Ek wens dat iemand na my wou luister! Ek teken my naam, ek sê dat ek die waarheid gepraat het. Die Almagtige moet my nou antwoord. Die persoon wat my wil beskuldig, moet skryf wat ek gedoen het. Ek sal die dinge wat hy skryf, vir almal wys, ek sal dit op my skouers dra en op my kop. Ek sal elke ding sê wat ek gedoen het, ek sal voor die persoon staan soos 'n leier wat vir niks bang is nie (Job 31:35-37 ABA).

God was nou gereed om Job te antwoord. As Job reg was in wat hy oor God gesê het, sou ons nie verwag dat God sagkens en met vertroostende woorde na hom sou kom, soos Jesus gedoen het toe Hy die Bergpredikasie gepreek het nie? Sou dit nie 'n gelukkige einde van die storie gewees het, gevolg deur Job wat weer sy gesondheid en familie ontvang het nie? Ondenkbaar was daar nog een beproewing wat Job moes verduur.

AANTEKENINGE

DAG 4 Staar Regop en Antwoord

Tot ons verbasing het God met oorweldigende krag na Job gekom, en blykbaar die siening van die vriende onderskryf:

Toe het die Here Job uit 'n stormwind geantwoord: “Wie is dit wat my wysheid bevraagteken met woorde van onkunde? Staal jou! Ek sal die vrae stel, en dan antwoord jy My. “Waar was jy toe Ek die fondasie van die aarde gelê het? Sê My as jy so baie weet! Wie het die aarde opgemeet? Jy weet tog seker! En wie het die maatband oor die aarde gespan? Waarop rus die fondasie van die aarde? En wie het sy hoeksteen gelê?” (Job 38:1-6 NLV).

God het voortgegaan, nou met 'n tikkie sarkasme: “Waar kom die lig vandaan? En waarheen wyk die donkerte? Kan jy hulle terugvat na hulle huis toe? Weet jy hoe om daar uit te kom? Natuurlik weet jy dit alles! Jy is mos gebore voor dit alles geskep is.” (Job 38:19-21 NLV)!

Ná baie verse van God wat sy groot krag beskryf, het Hy hom tot Job gewend. “Die Here het weer vir Job aangespreek uit die stormwind uit: “Maak jou reg vir die stryd: Ek sal vra, antwoord jy My” (Job 40:1-2). Het Job God werklik uitgedaag? Waarom lyk dit of God nou fout vind met 'n “vroom en opregte” man vir wie die ergste rampe getref het, nie omdat hy sleg was nie, maar omdat God sy beskermende hand verwyder het? Al wat arme Job kon sê, was: “Ek het dwase dinge gesê. Hoe kan ek U antwoord? Ek sit my hand op my mond” (Job 39:37 NLV).

Maar God was nog nie klaar nie. Was dit moontlik dat die engele hulle dalk op hierdie punt by die vriende se argumente geskaar het?

Toe het die Here weer met Job gepraat. Die Here was in 'n stormwind en Hy het gesê: “Job, jy moet gereedmaak, jy moenie bang wees nie. Ek sal vra, en jy moet my antwoord. Wil jy regtig sê dat Ek verkeerd is, wil jy sê dat Ek skuldig is en dat jy onskuldig is? Is jy so sterk soos God? Kan jy soos God die donderweer laat raas en dreun? As jy dit kan doen, wys dan dat jy ook 'n koning is, dat jy sterk is en dat almal jou moet respekteer. Wys hoe kwaad jy is, kyk na elke mens wat hoogmoedig is, en verneder hom. Kyk na elke mens wat hoogmoedig is, en verneder hom, trap die mens wat verkeerd doen, plat, trap hom daar waar hy

staan. Begrawe hulle in die grond, sluit hulle toe in die doderyk. As jy dit kan doen, dan sal Ek jou prys, want dan het jy gewen” (Job 40:1-9 ABA).

Job was blykbaar verslaan, en sy vriende, saam met Satan, moes baie tevrede gevoel het.

Job het die Here geantwoord: “Ek weet nou U kan enigiets doen, en niemand kan U keer nie. U vra: ‘Wie waag dit om in sy onkunde my wysheid te bevraagteken?’ Dit was ek. Ek het gepraat oor dinge sonder begrip, dinge wat te wonderlik is vir my. U het gesê: ‘Luister, want Ek wil praat! Ek sal jou vra, en jy moet My antwoord.’ Tot nou toe het ek net met my ore van U gehoor, maar nou het ek U met my eie oë gesien. Nou verag ek myself en het berou in stof en as.” (Job 42:2-6 NLV).

Het God hierdie beproewing oor Job gebring om hierdie woorde van bekering van sy lippe af te dwing? In die volgende les sal ons bespreek waarom God gekom het om Job te berispe.

AANTEKENINGE

DAG 5 Finale Konfrontasie

Ons weet dat die engele aandagtig betrokke was by wat met Job gebeur het. Hulle het waarskynlik op hierdie punt in die verhaal net soos ons met God se benadering geworstel. Kon sommige selfs gewonder het of God 'n fout gemaak het deur ten opsigte van Job te verklaar: “Daar is immers niemand soos hy op aarde nie. Hy is onberispelik in sy optrede en opreg” (Job 1:8 AFR20)? Het Satan as oorwinnaar gelyk in sy bewering dat Job God in die steek sou laat?

Maar God het sy vriend geken, en Hy het ook geweet dat daardie vriend tot die uiterste beproef kon word sonder om te breek. Die laaste beproewing vir Job was om heeltemal verlaat te word—selfs deur God.

Verbasend genoeg het Job nie moed opgegee en God gevloek nie, selfs toe God hom oënskynlik teen Job gedraai het. Trouens, dit is fassinerend dat die meer letterlike vertalings van Job se finale reaksie op God in 42:4 voordat hy in wanhoop ineengestort het, suggereer dat hy steeds die gesprek wou voer, God bevraagteken en Hom laat reageer: “Hoor tog, en ék sal spreek; ek sal U ondervra en onderrig U my!” (AFR53).

Dit is byna asof Job volhou, selfs tot in sy sterwende asem *dat ek God kan bevraagteken. Ek weet dat Hy nie aanstoot sal neem nie. Met die God wat ek geken het, kan geredeneer word. Al verstaan ek nie wat met my gebeur nie, sal ek steeds op Hom vertrou!*

Op hierdie punt in die verhaal was daar geen ruimte vir twyfel in die hemelse raad oor Satan se aanspraak dat God Job onregverdig gesien het om sy toewyding “af te betaal” nie. Job se getrouheid tot die einde toe het God in die gelyk gestel en die moddergooiende Teenstander verslaan. Job het bewys dat God iemand is wat die lojale vriendskap van sy skepsele waardeer. God was nie beledig deur Job se klagtes nie, want 'n ander eienskap van vriende is dat hulle eerlik en oop met mekaar is.

Nou, om in die openbaar te bevestig dat dit Job was wat reg was, beëindig God skielik die debat:

Nadat Hy met Job gepraat het, het die Here vir Elifas die Temaniet gesê: “Ek is kwaad vir jou en jou twee vriende, *want julle het nie die waarheid oor My gepraat soos my dienaar Job nie*. Vat sewe bulle en sewe ramme en gaan na my dienaar Job toe en offer dit

as 'n brandoffer vir julleself. My dienaar Job sal vir julle bid, en Ek sal sy gebed verhoor en julle nie straf vir julle dwaasheid nie. *Julle het nie die waarheid oor My gepraat soos my dienaar Job nie.*" Elifas die Temaniet, Bildad die Suagiet en Sofar die Naämatiet het gedoen wat die Here gesê het, en die Here het Job se gebed verhoor (Job 42:7-9, skrywer se beklemtoning).

Dit is so 'n verrassende wending in die storie! Geen debat of beskuldigings meer oor wie reg was nie. Job was reg. Sy vriende (en nog belangriker, die Duiwel) was heeltemal verkeerd.

Job se toewyding aan God tot op die einde, selfs toe dit gelyk het of God hom verlaat het, was 'n kragtige boodskap aan die engele en het ongelooflike betekenis vir ons ook. Aan die einde van die tyd sal God 'n volk hê wat net so volledig aan Hom toegewy is as wat Job was. Hulle sal ook die volle aanslag van Sataniese misleidings en oënskynlike Godverlatenheid ervaar. Job kan 'n ewige aanmoediging vir ons wees, wat ons motiveer om nooit ons beeld van God en ons vertroue in Hom prys te gee nie, selfs in situasies waar dit lyk of Hy in ons lewens afwesig is – skynbaar niks doen om namens ons in te gryp nie. Op daardie oomblikke openbaar ons dat ons liefde en toewyding vir God werklik is en nie van tydelike seëninge afhanklik is nie.

AANTEKENINGE

DAG 6 Leviatan

Daar is nog een belangrike aspek van hierdie verhaal, aangesien dit met die Kosmiese Konflik verband hou. In die middel van God se woorde aan Job, beskryf Hy 'n groot dier genaamd Leviatan wat blykbaar eienskappe van die Teenstander vertoon. Luister hoe God hierdie monster beskryf:

Kan jy 'n leviatan aan 'n hoek intrek, met 'n tou sy tong onder bedwang bring? Kan jy 'n biesie deur sy neus sit, met 'n doring sy wang deurboor? ... As jy jou hand op hom plaas, sal jy die geveg onthou; jy sal dit nie weer doen nie. Kyk, enige verwagting om hom te vang, is misplaas. Sal selfs net sy voorkoms nie 'n mens laat neerslaan nie? Niemand is so roekeloos dat hy hom sal wakker maak nie. En wie is die een wat dan voor My sal standhou? Wie het al teen My standpunt ingeneem, sodat Ek hom moes vergoed? Alles onder die hemel behoort aan My. Ek sal nie swyg oor sy ledemate, oor die saak van geweldige krag en sy mooi vorm nie (Job 40:20-21, 40:27-41:3 AFR20).

Sy weegskaal is sy trots, opgesluit soos met 'n digte seël. Die een is so naby aan die ander dat geen lug tussen hulle kan kom nie (Job 41:15-16 CAB23).

As hy opstaan, vlug selfs die gode. Hulle is bang hy verpletter hulle met sy stert (Job 41:16 DB).

Wanneer hy opkom, is magtiges vreesbevange, deins hulle terug vir die breek van die water. 'n Swaard wat hom wel bereik, hou nie stand nie, nie 'n spies, wapen of pylpunt nie. Yster is vir hom soos strooi, brons soos verrotte hout. 'n Pyl laat hom nie vlug nie, klippe uit 'n slingervel verander vir hom in strooi. 'n Knuppel is vir hom soos strooi, hy lag vir die suising van 'n kromswaard. Onder aan hom is die skerp punte van potskerwe; hy sleep 'n dorslee oor die modder. Hy laat die diep waters soos 'n pot kook; die groot water maak hy soos 'n pot waarin self berei word. Agter hom laat hy 'n glinsterende pad – mens sou dink die diep waters is grys hare. Op die grond bestaan sy gelyke nie, hy wat gemaak is om nie te vrees nie. Op al wat hoog is, sien hy neer; hy is koning oor al die trotse diere (Job 41:16-25 AFR20).

Die Bybel in Afrikaans 1933/1953-vertaling vertaal verse 24

en 25 soos volg: “Sy gelyke is daar op die aarde nie, die skepsel sonder vrees. Hy kyk alles aan wat hoog is; hy is koning oor al die trotse roofdiere.”

Dit is betekenisvol dat Leviatan elders met hierdie woorde beskryf word: “Daardie dag sal die Here sy skerp, groot, sterk swaard gebruik om die Leviatan, die vinnige, kronkelende slang te verslaan en sal Hy die monster doodmaak wat in die see is” (Jesaja 27:1).

Van hoeveel “vinnige” en “kronkelende” slange weet jy in die Bybel?

Aan die einde van hierdie ongelooflike drama oorheers slegs “drie karakters die toneel: Job, God en Leviatan” (Vertaal uit: Carol Newsom, *The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations* [Oxford: Oxford University Press, 2003], bl. 252). Dit is amper asof God vir sy vriend sê: “Job, daar is net een stukkie van die legkaart wat jy mis om te verstaan in wat met jou gebeur het. In die groot Kosmiese Konflikt bestaan daar ‘n kragtige teenstander!”

AANTEKENINGE

DAG 7 Job en Christus

MOENIE NOU STOP NIE!

Luister na die praatjie “Job, Part 2: God’s Non-Use of Power” vir ‘n verdere bespreking van hierdie storie: <http://godscharacter.com/index.php/bible-study/job/job-part-2>.

Lees *Education* [Mountain View, CA: Pacific Press Publishing Association, 1903], bladsye 154-56, waar Ellen White Job so beskryf: “Baie vroeg in die geskiedenis van die wêreld word die lewensrekord gegee van iemand oor wie hierdie kontroversie van Satan s’n gevoer is. ... Blykbaar deur hemel en aarde in die steek gelaat, maar tog vashou aan sy geloof in God en sy bewussyn van integriteit.”

PRAAT HIEROOR

Oorweeg en bespreek die ooreenkomste tussen Job en Christus.

1. Albei verhale begin met God se verklaring van onskuld en goedkeuring. In die geval van Jesus het sy bediening begin met die doop en God se woorde, “Jy is my geliefde Seun. Oor Jou verheug Ek My” (Lukas 3:22).
2. Na God se woorde van goedkeuring is beide Jesus en Job deur Satan getoets. Onmiddellik na sy doop het die Gees Jesus in die woestyn “gedryf” waar Hy fisies ontnem en toe deur die Duiwel versoek is.
3. Satan se beskuldiging teen Job was dat God hom onregverdig geseën het en dat dit die enigste rede was waarom hy aan God getrou was. Net so het Jesus se versoekings in die woestyn ook gesuggereer dat Hy onregverdig bevoorreg was. Wie anders kan klippe in brood verander of van ‘n krans af spring sonder om beseer te word?
4. Job is herhaaldelik deur die vriende vertel dat hy niks besonders vir God was nie. Net so het Satan se beskuldigings aan Jesus ook Sy spesiale verhouding met die Vader ontken: “As U die Seun van God is ... ” (Lukas 4:3). Hierdie versoeking is tot op die einde op

Jesus afgedruk: “Ander het hy gered. Laat hy homself red *as* hy die Christus is wat deur God uitverkies is” (Lukas 23:35, skrywer se beklemtoning)!

5. Jesus en Job het Satan ontbloot en verslaan deur die karakter van God voor die toekykende heelal te verdedig.

6. Jesus en Job het albei volkome Godverlatenheid ervaar (“My God, my God, waarom het U My verlaat” [Matteus 27:46])! Tog het nie een van hulle hul vertroue in God prysgegee nie. Baie mense hou op om die boek Job te lees nadat God gekom het en lyk asof hulle Job beskuldig, en sien God se laaste woorde van lof aan Job en berisping aan die vriende oor die hoof. Dit is soos om na Jesus se woorde te luister: “Waarom het U My verlaat?” en dan nie verder te lees tot by die opstanding nie!

EN LAASTENS...

Ons het nie op rekord dat Job ooit van die hemelse konflik vertel is nie, maar tog het hy ‘n belangrike rol gespeel in God se nederlaag van Satan. Baie meer van die Kosmiese Konflik is vir ons ontvou. Kan ons sien dat ons elke dag aan daardie oorlog deelneem en God help om Satan se beskuldigings te verslaan? Kan daar ‘n groter missie in die lewe wees?

Staatmaking op en vertroue in die waarheid oor God soos dit deur Jesus geopenbaar is, is ons enigste hoop terwyl hierdie groot konflik tot sy klimaks opbou. Openbaring beskryf daardie finale gebeure wat plaasvind nadat God se volk verseël is. Nadat ons die verhaal van Job gelees het, maak dit sin dat God net kon toelaat dat die finale gebeure van die aarde se geskiedenis plaasvind wanneer sy mense net soos Job in die waarheid gevestig geraak het:

Deur die werking van die Satan sal die verskyning van die wettelose gepaardgaan met groot magsvertoon en allerhande vals tekens en wonders en met gruwelike misleiding van *dié wat verlore gaan, omdat hulle nie die waarheid liefgehad en tot hulle redding aanvaar het nie*. Dit is ook waarom God hulle aan die mag van die dwaling oorgee, sodat hulle die leuen sal glo. En so sal almal wat nie die waarheid geglo het nie, maar die ongeregtigheid

verkies het, veroordeel word (2 Tessalonisense 2:9-12, skrywer se beklemtoning).

AANTEKENINGE

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 6 —

Kosmiese Konflik in die Lewe van Jesus

DAG 1 Agter die Versoekings

LEWENDE WOORDE

“Niemand het God ooit gesien nie. Sy enigste Seun, self God, wat die naaste aan die Vader is, dié het Hom bekend gemaak” (Johannes 1:18).

“Nou het die oordeel oor hierdie wêreld aangebreek; nou sal die heerser van hierdie wêreld uitgedryf word” (Johannes 12:31 AFR20).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Sentraal tot Jesus se missie was om die waarheid oor God te openbaar en om die leuens en wanvoorstellings van Satan te oorwin. Toe God ‘n mens geword het, het Satan en sy engele alles uitgehaal om sy sending te ontspoor. Hierdie konflik het sy hoogtepunt by die kruis bereik.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

In teenstelling met die relatiewe afwesigheid van die figuur van Satan in die Ou Testament, is daar oorvloedige verwysings na demoniese aktiwiteit in die Nuwe Testament.

Onmiddellik ná sy doop het Jesus die woestyn ingegaan waar Hy deur die Duiwel versoek is. En deur die hele lewe van Jesus was daar voortdurende ontmoetings met duivelbesete individue wat Hy genees het. By geleentheid het hierdie demone met Hom gekommunikeer terwyl hulle uitgedryf is. Jesus se stryd teen die demoniese magte het by die kruis ‘n hoogtepunt bereik. In hierdie les sal ons konsentreer op die versoekings in die woestyn.

Was jy al ooit in die versoeking om klip in brood te verander? Hierdie versoekings kan vir Jesus oppervlakkig of “te maklik” voorkom. As ons kyk na Satan se sukses om Eva te versoek en sy bestudeerde waarneming van die inherente swakhede van die menslike geslag vir duisende jare, het hy Jesus onderskat? Klip in brood verander? Spring van ‘n krans af? Aanbid die duivel? Is dit die beste wat hy kon doen? Of mis ons iets?

Begrip van die versoekings van Jesus is belangrik, want dit gee

ons insig in die Duiwel se plan om Jesus se sending te stuit. Satan het gewet waarmee God besig was toe Hy 'n mens geword het.

Die misleidings, hoewel subtiel, het die wortel van die Koninkryk getref wat Jesus sou kom vestig. Satan se berekende woorde was pogings om God se plan te ontspoor en om sy Seun te herlei om sy doelwit te bereik om die menslike familie te herstel deur die verkeerde metodes te gebruik.

AANTEKENINGE

DAG 2 Soos Versoekings

Daar was 'n gevoel van dringendheid ná Jesus se doop – nie om dadelik te preek of die siekes te genees nie, maar om Satan te ontmoet. Die boek Markus sê: “En dadelik het die Gees Hom uitgedryf in die woestyn” (Mark 1:12 AFR53).

“Nadat Hy vir veertig dae en veertig nagte gevas het, het Hy naderhand baie honger begin word. Toe kom die versoeker” (Matteus 4:2-3 NLV). Aangesien ons weet dat “God kan nie deur kwaad versoek word nie” (Jakobus 1:13 AFR20), beteken dit dat dit nie versoekings vir Jesus was nie?

Die kwessies in die Kosmiese Konflik was nie oor God se mag nie, maar oor God se karakter en die aard van sy regering. Jesus het dus gekom as die suiwer manifestasie van die helder lig van God se karakter en Koninkryk en was onderwerp aan al die inherente swakhede van die vlees, insluitend die vermoë om versoek te word. Stel jou die neergeboënheid voor van die Almagtige God wat Homself onderwerp aan versoekings van een van sy eie skepsels!

Deur Jesus se versoekings met dié van Adam en Eva te vergelyk, erken ons 'n paar belangrike verskille:

- Adam en Eva het die vrugte nie uit honger geëet nie, maar eerder uit wellustige begeerte. Jesus was versoek om te eet ná veertig dae se vas.
- Adam en Eva het in die volmaaktheid van Eden geleef; Jesus het grootgeword in 'n dorp wat 'n slegte reputasie gehad het: “Kan daar uit Nasaret iets goeds kom?” (Johannes 1:46).
- Adam en Eva was omring deur oorfloedige bewyse van God se seën; Jesus het in 'n arm gesin grootgeword in 'n tyd toe rykdom as die teken van God se seën beskou is.

Daar is ook parallele tussen Jesus se versoekings en die ervaring van Israel. Dit blyk dat Christus ons aangemoedig het om sy beproewinge met Israel se beproewings in die woestyn te verbind, aangesien Hy in sy gesprek met Satan slegs die boek Deuteronomium ter verdediging aangehaal het. Jesus en Israel is gedoop (1 Korintiërs 10:1-4), onmiddellik gevolg deur veertig jaar/dae van

versoeking. “Dink aan die hele pad waarlangs die Here jou God jou hierdie veertig jaar in die woestyn gelei het om jou nederig te maak, om jou te toets” (Deuteronomium 8:2 AFR20).

Belangriker as die parallelle is egter die kontraste. Soos Adam en Eva, was Israel ontrou en het in versoeking geval. Wanneer die mense honger of dors was, het hulle nie op God vertrou om te voorsien nie. In plaas daarvan het hulle gebrom en gekla. Aan die ander kant was Jesus onder dieselfde omstandighede getrou. Jesus het dieselfde grond bewandel waar Israel misluk het, en Hy was die oorwinnaar.

“Die Duiwel het vir hom gesê: ‘As jy die Seun van God is, beveel hierdie klip om in brood te verander’” (Lukas 4:3).

As jy God se Seun is? Hoe subtiel. Ons lees dikwels hierdie versoeking en wonder oor die wonderwerk om klip in brood te verander sonder om eers die twyfel te herken wat Satan beweert het oor wie Jesus werklik is. Net veertig kort dae tevore het God die Vader vir Jesus gesê: “Jy is my geliefde Seun. Oor Jou verheug Ek My” (Lukas 3:22, skrywer se beklemtoning). Nou, Satan het in wese vir Jesus gesê: “Bewys dit! Ek glo nie jy is nie!”

Die ander belangrike dimensie van hierdie versoeking was om Jesus te lei om om selfsugtige redes ‘n wonderwerk te doen. Gedurende sy bediening het Christus nooit ‘n wonderwerk vir Homself gedoen nie – alles is vir ander gedoen. In hierdie versoeking het Satan Hom probeer lei op die pad wat die teenoorgestelde was van die Koninkryk wat Jesus probeer verteenwoordig het.

Hierdie eerste versoeking, wat ontwerp is om twyfel by sy Vader en onsekerheid oor die aard van sy Koninkryk te skep, het die hart van Jesus se sending getref en is met die grootste intensiteit by die kruis aangebied: “... red jouself. As U die Seun van God is, kom af van die kruis. Net so het ook die owerpriesters saam met die skrifgeleerdes en die ouderlinge met Hom gespot: Hy het ander gered; homself kan hy nie red nie. As hy die Koning van Israel is, laat hom nou van die kruis afkom, en ons sal hom glo” (Matteus 27:40-42 CAB23, skrywer se beklemtoning).

In die woestyn daardie dag het Satan geweet dat die koninkryk van liefde en nederige diens op die punt was om oor die wêreld uit te breek (kyk Matteus 20:28). Vanuit Satan se oogpunt was die eenvoudige versoek om ‘n klip in brood te verander ‘n briljante misleiding. As Jesus gereageer het deur brood uit klip te skep, sou Hy een stap in die rigting van Satan se koninkryk geneem het – ‘n bouse

ryk wat gebaseer is op die diens van die self, nie ander nie.

Jesus het egter deur die rigting gesien waarheen Satan se versoeking op pad was. Hy het gekom om 'n Koninkryk te vestig wat uit liefde spruit, en ware liefde word nooit deur geweld, intimidasie of dwang teweeggebring nie.

AANTEKENINGE

DAG 3 Sleuteltekste

Anders as Eva wat met die Slang in gesprek getree het, het Jesus nie vir Satan die kleinste voetjie in die deur gegee om nog beskuldigings te slinger nie. Sy enigste reaksie was om die Skrif aan te haal: “Daar is geskrywe: ‘n Mens leef nie net van brood nie” (Lukas 4:4).

Satan het nog ‘n versoeking opgevolg deur die Ou Testament aan te haal asof hy wou sê: “Ek kan ook die Bybel aanhaal!”

Hierna neem die duiwel Hom na Jerusalem toe en laat Hom op die hoogste punt van die tempel staan, en sê: “As U die Seun van God is, spring hier af! Daar staan mos geskrywe: “Hy sal sy engele opdrag gee om jou te beskerm”, en ook: “Op hulle hande sal hulle jou dra sodat jy nie jou voet teen ‘n klip sal stamp nie” (Lukas 4:9-11).

Soos met die eerste versoeking, was daar geïmpliseerde twyfel oor die betroubaarheid van God: “As U die Seun van God is ... “ Jesus het weer die boek Deuteronomium aangehaal ter verdediging: “Julle moenie julle God die Here toets ... nie” (Deuteronomium 6:16 ABA). Dit is betekenisvol om daarop te let dat die Duiwel Bybeltekste kan aframmel om sy verdraaide doel om God se betroubaarheid te verdraai, te ondersteun. Alhoewel dit gesaghebbend mag lyk om die Skrif aan te haal, beteken dit nie noodwendig dat die vers korrek verstaan is nie. Die Bybel is deur die jare gebruik om alles van slawerny tot poligamie tot die hantering van slange te ondersteun. Die Fariseërs het die geïnspireerde Skrifte ywerig ge lees, maar tog die punt gemis dat die hele Skrif na Jesus verwys (Joh. 5:39). Die Bybel moet ge lees word as ‘n verhaal wat progressief die pragtige waarheid oor God, sy karakter en sy koninkryk ontvou. Om die Bybel as ‘n versameling “sleuteltekste” te lees, is gevaarlik omdat dit die moontlikheid skep om geïsoleerde stellings saam te stel om feitlik enige geloofstelsel te ondersteun.

In hierdie versoeking haal Satan aan uit Psalm 91, ‘n pragtige gedeelte wat handel oor vertrouwe op God en aanspraak maak op sy belofte om liefdevol vir sy kinders te sorg: “Hy beskut jou onder sy vleuels en is vir jou ‘n veilige skuilplek. Sy trou beskerm jou aan alle kante” (Psalm 91:4). Hierdie is nie ‘n psalm wat aanmoedig om God op die proef te stel deur van ‘n krans af te spring nie!

Dit is ook betekenisvol dat Satan vers 12 van hierdie psalm aangehaal het, wat onmiddellik gevolg word deur hierdie woorde: “Op die leeu en die adder sal jy trap, die jong leeu en die slang vertrap. Omdat hy My liefhet, sal Ek hom verlos; omdat hy my Naam ken, sal Ek hom beskerm” (Psalm 91:13-14 NLV).

Alhoewel Satan ‘n geïsoleerde gedeelte van Psalm 91 gebruik het om Jesus te versoek, bevat hierdie gedeelte as geheel die noodsaaklike bestanddele wat Jesus nodig gehad het om te oorwin – vertrouwe in God se goedheid en beskerming om die Duiwel te oorwin, en om die waarheid oor God se naam en karakter te ken.

AANTEKENINGE

DAG 4 Motivering

‘n Versoek om van ‘n krans af te spring, sal vir die meeste van ons nie veel van ‘n versoeking verteenwoordig nie. Vir Jesus was dit egter. Hy het Satan se eerste eis verwerp dat Hy klip in brood verander. Met die tweede versoeking is Jesus egter nou gevra om iets te doen wat Hom in gevaar stel. “Is jy nie die vervulling van ‘n gedeelte in Psalms nie?” blykbaar sê die Duiwel. “Sal God nie sy engele stuur om jou te beskerm nie? Glo jy nie die woorde van die geïnspireerde Skrif nie? Twyfel jy dat jy God se Seun is? Jy is nie bang nie, Jesus ... is jy?”

As ons ooit op die plek geplaas word om óf ons vertroue in God te “bewys” óf om God op die proef te stel, behoort dit ‘n groot rooi vlag vir ons te wees.

Toe ek ‘n tiener was, het ‘n pastoor ‘n passievolle preek oor hemel en hel gehou. Baie Bybelverse is aangehaal, en ons is die keuse gegee tussen die hemel (as ons God aanvaar het) en die helse vuur (as ons dit nie gedoen het nie). Sy preek is afgesluit met die gesaghebbende woorde van Josua: “... kies dan vandag wie julle wil dien” (Josua 24:15), wat gevolg is deur ‘n altaaroproep. Die implikasie was nie subtiel nie: kom nou vorentoe as jy die hemel kies; bly in jou sitplek as jy hel kies.

Hierdie dwingende en manipulerende metodes is nie die manier waarop God werk nie. Jesus het die waarheid in liefde gepraat en toe toegelaat dat mense vrylik hul eie besluite neem. Dit is liefde wat liefde in ons wakker maak. Dwang, aan die ander kant, lei tot gedwonge onderwerping deur vrees.

Dit is nie die vrees vir straf, of die hoop op ewige beloning, wat daartoe lei dat die dissipels van Christus Hom volg nie. Hulle aanskou die Heiland se weergalose liefde, geopenbaar dwarsdeur sy pelgrimstog op aarde, vanaf die krip van Bethlehem tot by Golgota se kruis, en die aanskouing van Hom lok, dit versag en onderwerp die siel. Liefde ontwaak in die hart van die aanskouers. Hulle hoor sy stem, en hulle volg Hom (Vertaal uit: E. G. White, *Desire of Ages* [Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 1898], bl. 480).

Die volgende keer wanneer jy deur ‘n ander individu gedwing word om op een of ander manier op God te reageer, vra jouself af:

"Reageer ek uit liefde wat vrylik van binne af spruit, of reageer ek omdat ek gedwing of geboelie voel? Word ek gevra om 'n sprong in die donker te neem met skriftuurlike aanhalings wat gebruik word om my oor die rand te druk?" Jou antwoord op daardie vrae sal bepaal of jy reageer op die Gees van God of 'n ander gees. Om nader aan God te kom, moet altyd voortspruit uit 'n vrolike hart, wat deur liefde wakker gemaak word (2 Korintiërs 9:7). Dit is hoe die uitgestrekte Koninkryk van God lyk. Christus was in staat om die Duiwel se subtiële motivering te weerstaan. So kan ons ook.

AANTEKENINGE

DAG 5 Alternatiewe Pad

Nadat Satan twee keer platgeslaan is, het hy probeer om Jesus weer eens vas te trek deur alles vir Hom aan te bied: “Toe bring die duiwel Hom op ‘n hoë berg en wys Hom al die koninkryke van die wêreld in ‘n oomblik se tyd. En die duiwel sê vir Hom: Ek sal U al hierdie mag gee en hulle heerlikheid, want dit is aan my oorgegee, en ek gee dit aan wie ek wil. As U my dan aanbid, sal alles aan U behoort” (Lukas 4:5-7 AFR53).

Regtig? Besit Satan die mag en vermoë om al die koninkryke van die wêreld aan Jesus oor te gee? Alhoewel Satan “die heerser van hierdie wêreld” is (Johannes 12:31 AFR20), moet ons ook onthou dat hy ‘n leuenaar is. Jesus het nie gekom vir die “krag” en “rykdom” van die wêreld se koninkryke nie. Hy het gekom om harte en gedagtes te wen en almal te bevry wat deur Satan se leuens verslaaf is. Met ander woorde, Satan het iets aangebied waarvoor Jesus nie gekom het nie. Satan het Hom probeer verlei om na mag, rykdom en roem te streef in plaas van na harte en verstand. Miskien het hy gereken dat Jesus versoek sou word deur die gedagte dat Hy hierdie wêreld op die maklike manier kon terugwen sonder dat dit nodig sou wees om daardie lang, pynlike, selfopofferende pad na Getsemane en Golgota te neem.

Satan het nog altyd onbepaalde mag begeer (kyk Jesaja 14). Maar Jesus se hele bediening was gefokus op diensbaarheid, nederigheid en om deur selfopofferende liefde mense vir Hom te wen. In Jesus se Koninkryk sal “Die belangrikste onder julle moet julle dienaar wees” (Matteus 23:11 AFR20).

Op hierdie punt van die gesprek was Jesus in opstand teen Satan se aanbod en die gedagte om enigiemand anders as sy Hemelse Vader te aanbid. “Daar staan geskrywe: ‘Die Here jou God moet jy aanbid en Hom alleen dien’” (Lukas 4:8). Deur taamlieke moeilike woorde (soos uit Grieks vertaal) te gebruik, het Jesus in wese vir Satan gesê om te “trap”. Die Nuwe Lewende-vertaling beskryf dit so: “Toe sê Jesus vir hom: ‘Trap, Satan!’” (Matteus 4:10 NLV).

Christus was oorwinnaar in die versoekings in die woestyn omdat Hy ten volle op Sy Vader vertrou het en die beginsels van sy koninkryk deeglik verstaan het. Daar is ook baie te bewonder aan die manier waarop Jesus Satan beperk het deur nie in gesprek te tree nie, geen verspilte woorde te gebruik nie, en die Skrif tot sy verdediging aan te haal. Ons wil dit dalk naboots.

DAG 6 Nie Net Oor Ons Nie

“Nadat die duiwel met al die versoekings klaar was, het hy Jesus ‘n tyd lank met rus gelaat” (Lukas 4:13). Die boek Matteus sluit nog ‘n belangrike detail aan die einde van hierdie verhaal in, “Daarna het die duiwel Hom met rus gelaat, en daar het engele gekom en Hom versorg” (Matteus 4:11).

Stel jou voor dat jy ‘n engel in die hemel was toe Lucifer se rebellie uitbreek het, en jy het nou die perspektief van die ontvouende twispunt wat ‘n hoogtepunt bereik op hierdie kritieke oomblik wanneer dieselfde rebelse skepsel sy Skepper met trots vra om neer te buig en hom te aanbid. Dink jy dat die engele wat toekyk, enige simpatie vir die Duiwel gehad het?

Satan se beskuldiging teen God in die boek Job – dat Hy Job onregverdig geseën het – is weereens heeltemal verpletter. God het ‘n mens geword. Hy het Homself tot ‘n oneindige mate verneder deur nege maande in die baarmoeder deur te bring, ‘n hulpelose baba te word, die lewe van ‘n nederige timmerman te leef en sy bediening te begin deur Homself veertig dae lank van kos te ontnem. Dit is voorafgegaan deur dertig jaar van lewe sonder een opgetekende selfverheerlikende wonderwerk of spesiale behandeling. Die polarisasie tussen die uitgeteerde God in menslike vorm en die trotse moddergooier wat aanbidding eis, kon nie meer duidelik wees in die gedagtes van die engele nie. Daar in die woestyn moes daar intense gretigheid van hulle kant gewees het om in te tree en hulle Skepper te troos. Hulle woorde aan Jesus is nie in die Skrif opgeteken nie, maar ek wil my voorstel dat, terwyl hulle in sy behoeftes voorsien het, hulle ook hulle ewige liefde en toewyding aangebied het.

Die verlossingsplan gaan nie net oor *ons* nie. Die oorlog van alle oorloë het in die hemel begin (Openbaring 12), en Jesus het gekom om vrede te maak en alle dinge in die heelal vir Hom te herstel:

God het besluit om met sy volle wese in Hom te woon en om deur Hom *alles* met Homself te versoen. Deur die bloed van sy Seun aan die kruis het Hy die vrede herstel, deur Hom het Hy *alles op die aarde en in die hemel* met Homself versoen. Ook julle was voorheen ver van God af en vyandiggesind teenoor Hom, soos blyk uit julle sondige lewenswyse. Maar nou het Hy ook julle met Homself versoen deurdat sy Seun as mens gesterwe het

om julle heilig, sonder smet en onberispelik voor Hom te stel. (Kolossense 1:20-22, skrywer se beklemtoning).

Maar die verlossingsplan het 'n nog breër en dieper doel gehad as die redding van die mens. Dit was nie alleen hiervoor dat Christus na die aarde gekom het nie; dit was nie bloot dat die inwoners van hierdie klein wêreld die wet van God sou beskou soos dit beskou moet word nie; maar dit was om die karakter van God voor die heelal te bevestig. Na hierdie gevolg van Sy groot opoffering – die invloed daarvan op die intelligensies van ander wêreldes, sowel as op die mens – het die Heiland uitgesien toe Hy net voor sy kruisiging gesê het: “Nou het die oordeel oor hierdie wêreld aangebreek; nou sal die heerser van hierdie wêreld uitgedryf word. En as Ek van die aarde af verhoog word, sal Ek almal na My toe trek” (Johannes 12:31-32). Die daad van Christus om vir die redding van die mens te sterf, sou nie net die hemel vir mense toeganklik maak nie, maar voor die hele heelal sou dit God en Sy Seun regverdig in hulle hantering van die rebellie van Satan. Dit sou die ewigheid van die wet van God vasstel en sou die aard en die gevolge van sonde openbaar (Vertaal uit: E.G. White, *Patriarchs and Prophets* [Boise, ID: Pacific Press Publishing Association, 1958], bl. 68-69).

AANTEKENINGE

DAG 7 Nagebootste Koninkryk

MOENIE NOU STOP NIE!

Hierdie praatjies bied 'n diepgaande bespreking van die versoekings in die woestyn:

- **Greg Boyd, Resisting the Devil:**

<http://whchurch.org/sermons-media/sermon/resisting-the-devil>.

- **Brad Cole, The Wilderness Temptations:**

<http://godscharacter.com/index.php/bible-study/luke/luke>.

Oordink die volgende insigvolle woorde:

Die Bevelvoerder van die hemel was nie ongehinderd in die wen van die siele van mense vir sy koninkryk nie. Vanaf die tyd toe Hy 'n baba in Betlehem was, is Hy voortdurend deur die bose aangeval. Die beeld van God was geopenbaar in Christus, en in die raadsale van Satan is bepaal dat Hy oorwin moes word. Geen mens het in die wêreld gekom en die mag van die bedrieër ontkom nie. Die magte van die konfederasie van die Bose was op sy spoor gesit om in oorlogvoering teen Hom betrokke te raak, en indien moontlik oor Hom te seëvier. ... Baie beskou hierdie konflik tussen Christus en Satan asof dit geen spesiale uitwerking op hul eie lewe het nie; en vir hulle het dit min belang. Maar binne die domein van elke menslike hart word hierdie kontroversie herhaal. Nooit verlaat 'n mens die geledere van die bose vir die diens van God sonder om die aanvalle van Satan teë te kom nie. Die verleidings wat Christus weerstaan het, was dié wat ons so moeilik vind om te weerstaan (Vertaal uit: White, *Desire of Ages*, bl. 116).

PRAAT HIEROOR

Lees weer die woorde van Ellen White in die vorige aanhaling: "Die verleidings wat Christus weerstaan het, was dié wat ons so moeilik vind om te weerstaan."

1. Terwyl jy die drie versoekings van Jesus oordink, op watter maniere sien jy dit ook in jou eie lewe?
2. Benadruk Satan ooit die twyfel: "As jy spesiaal vir God is, hoekom het dit met jou gebeur? As God jou regtig so lief het, hoekom is jy in hierdie situasie?" Hoe moet jy reageer?
3. Op watter maniere kom jy ooit in die versoeking om "metodes van die wêreld" goed te keur onder die voorwendsel dat jy die koninkryk van God bevorder?
4. Jesus het geweier om krag en dwang te gebruik om Homself te dien of om ander tot sy Koninkryk te dwing. Ondersteun ons enige vorm van dwangevangelisasie wat poog om mense in die koninkryk te intimideer?
5. Ons getuienis oor God behoort homself te manifesteer in die vorm van dien en die waarheid praat in liefde. Hoe kan ons dit in ons daaglikse lewe doen?
6. Jesus was versoek met die aanbod van "mag" en al die "rykdom" van die wêreld se koninkryke. Is ons lewens hoofsaaklik gefokus op nederige diens en toewyding aan God en ander, of is ons daarop gerig om onself te verryk?
7. Probeer ons om God se heerlikheid in ons lewens te weerspieël, of koester ons eerder die lof en bewondering van ander?
8. Jesus het Satan oorwin deur 'n intieme verbintenis met sy Vader en 'n deeglike begrip van die Skrif. Is dit vir ons moontlik om so 'n harmonie met God te bereik dat ons ook die aanloklikste versoekings van die Teëstander kan verwerp?

EN LAASTENS...

Die versoekings in die woestyn bied 'n nuttige venster op die aard van Satan se koninkryk. Dit is belangrik dat ons hierdie valse, nagemaakte koninkryk kan herken. Hierdie drie versoekings stel ons in staat om Satan se nagemaakte koninkryk deur die volgende kenmerke te identifiseer:

- Mag en gesag is die doelwitte.
- Die middel van evangelisasie is deur indrukwekkende vertoon, dwang en intimidasie.
- Die primêre motiewe is om die self te verryk eerder as om ander te dien.

AANTEKENINGE

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 7 —

Vernietiging van die Werke van Satan

DAG 1 Die Openbaring van God

LEWENDE WOORDE

“En die Seun van God het juis gekom om die werk van die duivel tot niet te maak” (1 John 3:8); “Vir hierdie doel is die Seun van God geopenbaar, om die werke van die duivel te vernietig” (CAB23).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Elke woord en aksie van Jesus se lewe is ‘n lewende openbaring van God die Vader se Koninkryk en karakter wat Satan se leuens nadruklik blootlk en oorwin.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

Jesus wys nie net vir ons een dimensie van God se Koninkryk en karakter nie; “Die Seun weerkaats God se heerlikheid, en Hy is die *presiese* ewebeeld van wie God werklik is” (Hebreërs 1:3 NLV, skrywer se beklemtoning). Terwyl ons die bewyse van Jesus se lewe lees, word ons herhaaldelik geroep om onself aan een eenvoudige waarheid te herinner: God is so! Hy is presies soos Jesus in karakter.

Satan het voortdurend probeer om God as wraaksugtig, arbitrêr, straffend en ernstig uit te beeld. Hoe vergelyk hierdie aanklagte met die lewe van Jesus? Die aand voor Jesus se dood het Hy dit duidelik gestel dat sy sending was om God aan ons te openbaar: “En dit is die ewige lewe: dat hulle U ken, die enigste ware God, en Jesus Christus, wat deur U gestuur is. Ek het U op die aarde verheerlik deur die werk te volbring wat U My gegee het om te doen ... Ek het u Naam bekend gemaak aan die mense wat U My uit die wêreld gegee het” (Johannes 17:3-6).

Die Boodskap-parafrese is nuttig: “Mense kan sien hoe groot en belangrik U is, Vader, deur te kyk na wat Ek doen. Ek het alles presies gedoen soos U gevra het ... Ek het vir die mense duidelik kom uitspel wie U is” (Johannes 17:4, 6 DB).

Vergelyk en stel hierdie twee vrae teenoor mekaar: Wat glo ons oor God? Wat het Jesus oor God geopenbaar? Enige oortuiging wat teenstrydig is met die lewe en karakter van Jesus moet noukeurig

heroorweeg word. Het ons enige van Satan se leuens geglo? Hierdie week gaan ons kyk na sommige van die valshede aangaande God wat deur die lewe en dood van Jesus uit die weg geruim word.

Die hemel, wat afkyk en die dwalings sien waarin mense gelei is, het geweet dat 'n goddelike Leermeester aarde toe moes kom. Mans in onkunde en morele duisternis moet lig, geestelike lig hê; want die wêreld het God nie geken nie, en Hy moet aan hulle insig geopenbaar word. Die waarheid het van die hemel neergekyk en die weerkaatsing van haar beeld nie gesien nie; want digte wolke van morele duisternis en somberheid het die wêreld omhul, en die Here Jesus alleen kon die wolke terugrol; want Hy was die lig vir die wêreld. Deur sy teenwoordigheid kon Hy die somber skaduwee wat Satan tussen mens en God gegooi het, verdryf. Duisternis het die aarde bedek, en afstootlike donkerheid die mense. Deur die opgehoopte wanvoorstellings van die vyand, is baie so mislei dat hulle 'n valse god aanbid het, geklee met die eienskappe van die sataniese karakter (E. G. White, "The Teacher of Truth the Only Safe Educator," *Review and Herald*, 17 November 1891).

AANTEKENINGE

DAG 2 Onselfsugtige liefde

Nie een van ons het 'n volledige en volmaakte beeld van God nie, maar ons moet voortdurend herfokus op Jesus as die Een wat elke valse beeld verpletter. Die Amerikaanse Bybelwetenskaplike Walter Wink het eenkeer gesê: "As Jesus nooit gelewe het nie, sou ons nooit in staat wees om Hom te skep nie." Ons moet voortdurend die versoeking weerstaan om ons eie prentjie van God te bedink of om toe te laat dat Satan se verdraaiings oor God in ons gedagtes inkruipe. Jesus staan alleen as die volledige en volle openbaring van wie God is.

Satan se eerste leuen aan Eva was dat God nie 'n persoon is wat gee nie – dat God selfsugtig is. "Het God werklik gesê julle mag van geen boom in die tuin eet nie?" (Genesis 3:1). Het God werklik sulke beperkings op jou geplaas?

Jesus se eerste wonderwerk was 'n ontkenning van hierdie beskuldiging. Terwyl hy 'n troue saam met sy ma bygewoon het, het die bruilofspartytjie se wyn opgeraak. Alhoewel Jesus vir sy ma gesê het "My tyd het nog nie gekom nie" (Johannes 2:4), moes iets omtrent die voorkoms en toon van sy stem haar bemoedig het, want sy het "toe vir die kelners gesê: 'Wat Hy ook al vir julle sê, moet julle doen.' Daar het ses klipkanne gestaan vir water wat die Jode by hulle reiniging gebruik het. Elkeen het tussen negentig en honderd liter gehou. Jesus sê toe vir die kelners: 'Maak die kanne vol water.' Hulle het dit tot bo toe volgemaak" (Johannes 2:5-7).

Hoekom het Jesus Homself in hierdie situasie betrek, en hoekom het Hy soveel wyn gemaak? Jesus het water verander in iewers tussen 540 en 600 liter wyn! Daar was geen suinigheid aan die kant van Jesus nie; toe Hy wyn gemaak het, het Hy die beste wyn en in oorvloedige hoeveelhede gemaak. Waar is nou die aanklag dat God 'n persoon is wat nie gee nie? Hierdie eerste wonderwerk van Jesus het die proses begin om Satan se verdraaiings in ons gedagtes te ontrafel.

Jesus het altyd 'n vrygewige gesindheid geopenbaar wanneer Hy ander gehelp het. Toe Hy vir sy dissipels gesê het om te gaan visvang, het hulle soveel visse ingetrek dat die boot begin sink het, en toe Hy twee keer die skare gevoed het, was daar 'n oorvloed oor.

Ons sien hierdie vrygewigheid van God in die natuur. Elke jaar plant ons vyf of ses tamatieplante en elke jaar vra ons onself: "Hoekom het ons so baie geplant?" In 2005 het 'n boer 72 500 akkers van een boom getel. Daar word beraam dat gedurende die lewe van 'n

DAG 3 Vergewende Liefde

As ons denkraamwerk vir menslike werklikheid net insluit wat tussen God en mense gebeur, verwaarloos ons die derde sy van die driehoek – die nie-menslike entiteit – en ons sal alle boosheid waarneem soos God óf doen óf toelaat.

Dit is van kritieke belang vir ons teologie dat ons aan Satan die rol van vernietiger toeken, nie aan God nie. Die digterlike woorde oor die “helder môrester” in Jesaja 14 maak dit duidelik dat Satan die een is wat “jou eie land verwoes en jou eie mense laat doodmaak” het (Jesaja 14:20). Openbaring gebruik hierdie gedeelte om die identiteit van die Vernietiger duidelik te maak: “Hulle het die engel van die onderaardse diepte as koning oor hulle. Sy naam in Hebreeus is Abaddon, en in Grieks het hy die naam Apollion (wat ‘die vernietiger’ beteken)” (Openbaring 9:11).

Baie van Jesus se wonderwerke behels die uitdryf van demone wat hulle slagoffers wreed geteister het. Gewoonlik het Hy direk met die demone gepraat. “Jesus het hom gevra: ‘Wat is jou naam?’ ‘Legioen,’ het hy geantwoord, want baie demone het in hom ingevaar” (Lukas 8:30 AFR20). By hierdie geleentheid, toe Jesus die demone uit die man uitgestuur het, het hulle gesmeek om in ‘n nabygeleë trop varke in te gaan, en “die trop sit toe op loop teen die hang af, die see in, en hulle versuip” (Lukas 8:33). Elke optrede van die demoniese gedurende die lewe van Jesus was om te beseer en te vernietig; elke handeling van Jesus was herstel en om te genees.

Is God dus arbitrêr, ernstig en onvergewensgesind? Wat sê die lewe van Jesus oor daardie aanklag?

Toe sommige mense ‘n verlamde man na Jesus toe bring en hom deur die dak laat sak en Hy “hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde: ‘Vriend, wees gerus; jou sondes word vergewe’” (Matteus 9:1-2). Die man het nie gekom om Jesus om vergifnis te vra nie, maar Jesus het hom dadelik vergewe en hom toe genees. Wat openbaar dit oor God se gewilligheid om te vergewe?

Terwyl ons sien hoe ryklik Jesus vergifnis uitstort, moet ons die Vader in dieselfde lig sien. Jesus se sterwende woorde was “Vader, vergeef hulle!” (Lukas 23:34). Hierdie woorde was nie nodig om gewilligheid in die Vader se hart te skep om te vergewe nie. God die Vader is net so vergewensgesind soos sy Seun, en ons behoort in hierdie woorde God se hart van liefde vir die hele mensdom te hoor.

Wat van die aanklag dat God ernstig is? “Daar kom toe ‘n melaatse man na Hom toe wat smekend op sy knieë voor Hom neerval en vir Hom sê: ‘As U wil, kan U my gesond maak.’ Jesus het hom jammer gekry, sy hand uitgesteek en hom aangeraak. Hy sê toe vir hom: ‘Ek wil. Word gesond!’” (Mark 1:40-41)!

Hierdie melaatse verteenwoordig ons almal, of ons nou geestelik of fisies ly. Die hart van God teenoor al sy kinders word gesien in die aangesig van Jesus. Satan se beskuldigings het nie ‘n been om op te staan wanneer ons die eenvoudige waarheid verinnerlik dat God presies is soos Jesus Hom geopenbaar het om te wees nie. “As gevolg van Jesus ... moet ek my instinktiewe idees oor God aanpas. Dalk het dit in die hart van sy sending gelê? Jesus openbaar ‘n God wat na ons kom soek, ‘n God wat ruimte maak vir ons vryheid al kos dit die Seun se lewe, ‘n God wat kwesbaar is. Bo alles openbaar Jesus ‘n God wat liefde is” (Vertaal uit: Philip Yancey, *The God I Never Knew* [Grand Rapids: Zondervan, 1967], bl. 267).

AANTEKENINGE

DAG 4 Ek Is

Die Evangelie van Johannes fokus doelbewus op Jesus se openbaring van God se karakter. Die Seun het gekom om die Vader bekend te maak en Homself nederig aan God gelyk te stel:

“Niemand het God ooit gesien nie. Sy enigste Seun, self God, wat die naaste aan die Vader is, dié het Hom bekend gemaak.” (Johannes 1:18); hy het gesê dat God sy eie Vader is en homself op hierdie manier aan God gelyk gestel (Johannes 5:18); “As julle My geken het, sou julle my Vader ook geken het” (Johannes 8:19); “Ek en die Vader is een” (Johannes 10:30; kyk ook Johannes 14:7-10).

Jesus het beweer dat hy niemand anders is nie as die “Ek Is” wat met Moses gepraat het (Johannes 8:24, 58). “Eers wanneer julle die Seun van die mens verhoog het, sal julle begryp dat Ek is wat Ek is, en dat Ek niks uit my eie doen nie, maar net verkondig wat die Vader My geleer het” (Joh. 8:28).

“Om in Jesus te glo” beteken om te glo dat Christus en die Vader presies dieselfde in hart, verstand en karakter is:

Toe het Jesus uitgeroep: “Wie in My glo, glo nie net in My nie maar ook in Hom wat My gestuur het. En wie My sien, sien ook Hom wat My gestuur het. Ek het as die lig na die wêreld toe gekom, sodat dié wat in My glo, nie in die duisternis sou bly nie. En as iemand na my woorde luister en hom nie daaraan steur nie, veroordeel Ek hom nie, want Ek het nie gekom om die wêreld te veroordeel nie, maar om die wêreld te red. Wie My verwerp en nie my woorde aanneem nie, het reeds iets wat hom veroordeel: die woorde wat Ek gespreek het, sal hom op die laaste dag veroordeel” (Johannes 12:44-48).

Ons “regter” op “die laaste dag” sal wees hoe ons gereageer het op Jesus se openbaring van die Vader. Glo ons regtig dat God is soos Jesus Hom geopenbaar het? In die bovertrek het Hy die aand voor Jesus se dood dit duidelik gemaak dat daar nie by die Vader gepleit hoef te word nie, want Hy het dieselfde hart van liefde as die Seun. “Dit het Ek deur beeldspraak vir julle gesê. Daar kom ‘n tyd wanneer Ek nie meer deur beeldspraak met julle sal praat nie maar

julle reguit van die Vader sal vertel. Van daardie dag af sal julle in my Naam bid en hoef Ek nie julle voorspraak by die Vader te wees nie” (Johannes 16:25-26).

Die Bybel vir Almal-vertaling stel dit so voor: “Ek sal dit nie vir die Vader vra nie, dit sal nie nodig wees nie.” Die Nuwe Lewende-vertaling beklemtoon die voorbiddingstaal van hierdie gedeelte soos volg: “Ek sê nie dat Ek die Vader sal raadpleeg oor julle nie”

So, hoekom het Jesus nie nodig om by die Vader te pleit of in te tree nie? Volgens Jesus is dit omdat “die Vader self jou liefhet” (Johannes 16:25-30). Christus tree vir ons in deur God aan ons te openbaar. Maar Satan het ons begrip van voorbidding verdraai in ‘n prentjie van ‘n kwaai Vader wat Jesus nodig het om by Hom te pleit om ons in die hemel toe te laat. Ons kan seker wees dat voorbidding sy doel bereik het en nie meer nodig is wanneer ons daartoe gekom het om Jesus aan God gelyk te stel nie.

Wie is Jesus? Hy is God. En as God die een tussenin is, dan is daar regtig niemand tussenin nie.

Volgens die skrywer George MacDonald, is “Ek en die Vader is Een die kernwaarheid van die heelal.” Hy is reg, en Satan se grootste vrees is dat ons die betekenis van daardie kragtige waarheid ons eie maak.

AANTEKENINGE

DAG 5 Die Uur van Oordeel

Dwarsdeur die Evangelie van Johannes word gefokus op die begrip van “die tyd” van Jesus, wat ons op die klimaks van sy sending wys. Toe Hy water in wyn verander het, het Hy vir sy ma gesê dat “my tyd nog nie gekom het nie” (Johannes 2:4). Tydens sy bediening het mense dikwels probeer om Hom in hegtenis te neem, maar kon dit nie doen nie omdat “sy tyd nog nie gekom het nie” (Joh. 7:30; 8:20).

Namate die boodskap oor die “Koninkryk” wat Jesus kom vestig het, begin uitbrei, en selfs Griekse Jode groot afstande afgelê het om Hom te sien, was daar ‘n verskuiwing na dringendheid. Hy het duidelik gesê: “Die tyd *het gekom* dat die Seun van die mens verheerlik moet word.” (Johannes 12:20-23, skrywer se beklemtoning).

Terwyl Jesus se woorde voortgaan, let baie versigtig op die doel van die tyd:

“‘Nou is my siel ontsteld. Wat sal Ek sê? Vader, red My uit *hierdie uur*? Maar Ek het tog juis met die oog op *hierdie uur* gekom! Vader, verheerlik u Naam!’ Daar het toe ‘n stem uit die hemel gekom: ‘Ek het dit verheerlik, en Ek sal dit weer verheerlik.’ En die skare wat daar gestaan en dit gehoor het, het gesê dat daar ‘n donderslag was. Ander het gesê: ‘n Engel het met hom gepraat.’ Jesus het geantwoord: ‘Hierdie stem het nie ter wille van My gekom nie, maar ter wille van julle. *Nou* het die oordeel oor hierdie wêreld aangebreek; *nou* sal die heerser van hierdie wêreld uitgedryf word.’” (Johannes 12:27-31 AFR20, skrywer se beklemtoning).

Die “uur van Jesus” is die uur wat die wêreld geoordeel en Satan verdryf word. Dit kan ook vertaal word as “Nou is die kritieke oomblik van hierdie wêreld, nou sal die heerser van hierdie wêreld *ontbloom* word (12:31)” (Vertaal uit: Jo-Ann Brant, *John*, Commentaries on the New Testament [Grand Rapids: Baker Publishing], 2011).

Jesus het nie ‘n fisiese verandering van plek vir die Teëstander beskryf nie. Inteendeel, Satan is op die troon geplaas in die gedagtes van almal wat sy leuens oor God geglo het. Die lewe van Jesus, wat uitgeloop het op Jesus wat nederig sy lewe afgelê het, openbaar nie net God se karakter nie, dit ontbloom ook die leë dop van al Satan se leuens.

DAG 6 Spyker in die Doodskis

Dit blyk dat Satan en sy engele nie regtig begryp het wat God besig was om te doen nie. Hulle het nie God se Koninkryk van selfopofferende liefde verstaan nie:

Ja, wanneer ek onder geestelik volwassenes is, gebruik ek wel woorde van wysheid, maar dan ook nie die soort wysheid wat eie is aan hierdie wêreld of aan die heersers van hierdie wêreld wat self tot die verlede sal behoort nie. Nee, die wysheid waarvan ons praat, is die diepsinnige wysheid van God wat voorheen geheim gehou is, wat God van ewigheid af daargestel het sodat ons die heerlikheid kan ontvang. Maar die heersers van hierdie wêreld het dit nie begryp nie. As hulle dit wel begryp het, sou hulle nooit ons Here aan wie die heerlikheid behoort, gekruisig het nie. (1 Korintiërs 2:6-8 NLV).

“As hulle dit wel begryp het” dat Jesus se dood hul laaste spyker in die doodskis was, “sou hulle nooit ons Here aan wie die heerlikheid behoort, gekruisig het nie.” Ten spyte van al Satan se geslepenheid en drogredenاسies, het hy nie verstaan dat Jesus se dood sy ondergang sou wees nie. Satan en sy engele het duidelik die finale gebeure van Getsemane en by die kruis aangedryf. Jesus het sy dissipels gewaarsku: “Die tyd vir praat raak nou min. Die duiwel maak reg vir sy aanval.” (Johannes 14:30 DB), en Hy het Petrus gewaarsku: “Die Satan het daarop aangedring om julle soos koring te sif” (Luk. 22:31).

In die tuin van Getsemane was Jesus “omsingel deur legioene sataniese magte” (Vertaal uit: E. G. White, *Desire of Ages*, bl. 693), en hy is deur Satan versoek om te glo dat Hy deur sy lewe vir ‘n sondige wêreld af te lê, met Satan se koninkryk geïdentifiseer word, en nooit meer een met God sal wees nie” (Vertaal uit: White, *Desire of Ages*, bl. 687). Twyfel oor die oënskynlike mislukking van sy sending was waarskynlik by Jesus ingeprent, tesame met duisend ander Sataniëse fluisteringe: “Waar was die mense wat U genees het, Jesus? Behalwe vir Johannes, waar is die ander elf dissipels? Judas is dood en Petrus het jou verrai. En wat van hierdie ondankbare mense wat aan die voet van die kruis rondstaan? Is hulle selfs die moeite werd? Jy het genade probeer, dalk is dit nou die tyd vir ‘n magsvertoon? Hoekom kom jy nie van die kruis af en laat hulle

sien wie jy werklik is nie ... dit wil sê, *as* jy die Seun van God is. En terloops, waar is jou Vader? Dit lyk of hy ontevrede is met jou!"

Die engele het dit alles waargeneem: Die selfsugtige skepsel teen die onselfsugtige Skepper; die “vader van die leuen” teen die onskuldige Seun van God.

Jesus was die oorwinnaar, en Satan is ontbloot! Hy het elke versoeking geweier en die karakter van God en die aard van God se Koninkryk bevestig: “Hy het elke mag en gesag ontwapen en hulle in die openbaar vertoon deur hulle as gevangenes in die triomftog van Christus mee te voer” (Kolossense 2:15).

AANTEKENINGE

DAG 7 Goue Standaard

MOENIE NOU STOP NIE!

- Luister na die lesing deur Brad Cole, “Jesus’ Miracles: Destroying the Works of the Devil” (1 John 3:8): <http://godscharacter.com/index.php/bible-study/1-2-3-john/1-john-3-8>.
- Luister na die vyf lesings deur Jean Sheldon oor die hoofstuk “It is Finished” in *Desire of Ages*: <http://godscharacter.com/index.php/cosmic-conflict-lab/dr-jean-sheldon/freedom-vs-force>.
- Lees die vierdelige webdagboekreeks deur Greg Boyd en Scott Boren getiteld “Portrait of God”: <http://whchurch.org/blog/tags/portrait-of-god>.
- Lees die webdagboekartikel deur Brian Lowther, “Why did Jesus heal?”: <http://www.robertawinterinstitute.org/blog/2012/3/30/why-did-jesus-heal.html>.
- Lees Beth Snodderly se verhandeling: “A Socio-Rhetorical Investigation of the Johannine Understanding of the ‘Works of the Devil’ in 1 John 3:8”: http://www.academia.edu/1789850/Socio-rhetorical_Analysis_of_1_John_dissertation_.

PRAAT HIEROOR

Lees en bespreek die volgende aanhalings oor die lewe en dood van Jesus as ‘n manier om die Duiwel te vernietig:

In Jesus se lewe op aarde, sy dood aan die kruis en sy opstanding, sien ons die kontras tussen Satan se manier en God se manier gedemonstreer. Satan se beskuldigings teen God is daar vals bewys, en God word gesien as die betroubare, liefdevolle hemelse Vader wat Hy werklik is. Hy is nie ‘n selfsugtige God nie. Hy is self die verpersoonliking van die wet van selfopofferende liefde. Hy is nie ‘n bloeddorstige God wat ‘n offer eis nie; Hy is self die offer. ... Aan die kruis sien jy ook die karakter van Satan ontmasker. Intelligente wesens sien wat selfsug en sonde doen

aan 'n wese so briljant soos Lucifer. Dit verblind hom vir sy eie beperkings. Hy dink hy is beter as sy Skepper. Trouens, dit lei hom selfs daartoe om sy Skepper te vernietig. Die heelal kyk hoe hy die hande van Jesus neem wat slegs in seëninge uitgestrek is en hulle aan die kruis vasspyker (Vertaal uit: Paul Heubach, *Make It Plain: The Plan of Salvation Made Simple* [Nashville, TN: Southern Publishing Association, 1980], bl. 54).

As God die Vader na ons wêreld gekom het en onder ons gewoon het, Homself verneder het en sy heerlikheid bedek het, sodat die mensdom na Hom kon kyk, sou die geskiedenis wat ons van die lewe van Christus het, nie verander gewees het nie. In elke daad van Jesus, in elke les van sy lering, moet ons God sien en hoor en herken. In sig, in gehoor, in effek, is dit die stem en bewegings van die Vader (vertaalde uittreksel uit 'n brief geskryf deur Ellen White aan haar seun, Edson, 18 November 1895, gedruk in *Manuscript Releases*, vol. 21, bl. 392-393).

Vra jouself nou af:

1. Watter algemene oortuigings oor God is teenstrydig met die lewe, leringe en dood van Jesus?
2. Word daar ooit woorde van die Vader gebruik wat Hom minder simpatiek teenoor sondaars laat klink as sy Seun, wat gekritiseer is vir sy omgang met mense soos tollenaars en prostitute?

EN LAASTENS...

Jesus is die goue standaard wat gebruik moet word om elke oortuiging oor God die Vader te belig. Jesus het God se karakter kom openbaar in teenstelling met die leuens wat Satan voortgesit het. In die volgende les sal ons sommige van die beelde van God wat deur Jesus verpletter is, deurdink.

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 8 —

Verdraaiing van Geregtigheid

LEWENDE WOORDE

“Die dier is toegelaat om verskriklike dinge te sê en te laster ... Hy het teen God begin laster, hy het God se Naam en sy woonplek en dié wat in die hemel bly, belaster” (Openbaring 13:5-6).

DIE KERN VAN DIE SAAK

In hierdie les sal ons ‘n opname begin van algemene oortuigings wat deur Satan verdraai is om vrees en wantroue in God te skep. Ons sal eers die onderwerp van God se geregtigheid oorweeg—‘n onderwerp wat dikwels in ons gedagtes vertaal word om te beteken “God se straf”.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

‘n Google-soektog is nie ‘n goeie manier om teologie te doen nie, maar dit kan nuttig wees om ‘n flitsbeeld te verskaf van wat deur sowel leke as teoloë oor God geglo word. As jy soek na terme soos “God se toorn”, “God se geregtigheid”, “hel” en “versoening”, kom die beskrywing van ‘n kwaai en beledigde God gereeld na vore. Hoe het ons hierdie sienings van God geërf? Oor hierdie vraag is dit van kritieke belang dat ons moet onderskei dat ‘n vyand deurgaans aan die werk was om ons prentjie te verdraai.

Deur die geslagte heen het Satan se pogings gereeld op die kerk gefokus, aangesien dit die plek is waar mense van God kom leer. Ons het voorheen verskeie verse in die Ou Testament oorweeg wat beskryf hoe God se eie priesters ‘n valse beeld van God aan die mense versprei. Dink aan die skade aan God se reputasie toe mense soos William Tyndale in God se naam verwurg en op die brandstapel verbrand is. Of dink aan hoe kruisvaarders – “Christene” wat probeer het om die wêreld met die swaard te evangeliseer – God verkeerd aan die volgelinge van Islam voorgestel het.

Sedert die tyd van Konstantyn, toe die Christendom die eerste keer die swaard in plaas van die kruis as ‘n metode van evangelisasie aangeneem het, het valse sienings oor God wat deur die kerk bevorder

is, die menslike geslag effektief ingeënt teen die ware boodskap aangaande God. 'n Entstof is 'n dooie virus wat die liggaam lei om teenliggaampies teen 'n lewende virus te produseer en sodoende die individu teen infeksie te beskerm. Die Christendom het oor die algemeen 'n dooie virus gekoppel aan die naam "Christus" versprei en sodoende ontelbare miljoene ingeënt teen die dwingende en aantreklike aard van God se ware Koninkryk.

David Kinnaman se boek *unChristian* openbaar uitgebreide opnameresultate van houdings wat die jonger geslag in hierdie land teenoor Christene het. Hierdie boek onthul dat nie-kerkgangers in die ouderdomsgroep 16-29 "Christene" as "skynheilig" beskou (85%); "onsensitief vir ander" (70%); "veroordelend" (87%); "te betrokke by politiek" (75%); en uiteindelik "anti-homoseksueel" (91%). Hoe verwoestend vir die reputasie van diegene wat die naam van Christus aanneem!

Ongelukkig moet ons saamstem met Gandhi, wat gesê het: "Julle Christene is so anders as julle Christus." Die goeie nuus is egter dat sodra ons ons oë oopgemaak het vir die waarheid oor God en Hom toegelaat het om in ons te werk, word ons kanale van sy liefde en goedheid vir die wêreld.

AANTEKENINGE

DAG 2 Geregtigheid

Daar word dikwels gesê dat “God liefde is. Maar moenie vergeet nie, Hy is ook regverdig.” Die betekenis agter hierdie frase is dat God sondaars toepaslik moet straf – nie as ‘n vorm van dissipline vir hul eie beswil nie, maar eerder as ‘n vergeldende straf.

Om die begrip van God se geregtigheid te verstaan, moet ons die Hebreeuse begrip van hierdie woord insien. Tot ons verbasing, wanneer ons ons na die Ou Testament wend, vind ons dat God se geregtigheid iets is wat ons eintlik graag wil ontvang. Let byvoorbeeld op aan wie God reg laat geskied in hierdie vers: “Julle moet reg laat geskied aan die mens in nood en aan die weeskind, ‘n regverdige uitspraak vir die hulpelose en die behoeftige lewer” (Psalm 82:3). In hierdie vers stel die psalmis natuurlik nie voor dat die hulpelose en behoeftiges gestraf moet word nie. Sy opdrag is eerder dat ons hulle moet help. In hierdie vers verwys geregtigheid na die aksies van genade en liefde. Jesaja roep uit, “Was julle, reinig julle. Moenie voor My verskyn as julle verkeerd doen nie. Hou op met kwaad doen. Leer om weer goed te doen, sorg dat daar reg geskied, gaan die verdrukker teë. Laat reg geskied aan die weeskinders, behartig die regsake van die weduwees” (Jesaja 1:16-17).

Weereens, die geregtigheid wat hier betrokke is, is om goed te doen aan die uitgeworpenes van die samelewing deur die onreg wat hulle aangedoen is, reg te stel. Trouens, ons sal agterkom dat, as ‘n tema regdeur die Bybel, God nie die een is wat geweld gebruik wanneer Hy geregtigheid toepas nie. God se geregtigheid is eerder om deernisvol in te gryp teen die gewelddadige optrede *deur ander*. Jeremia sê: “Huis van Dawid, so sê die Here: Sorg dat daar elke dag reg geskied, red die mens wat beroof word uit die mag van die uitbouter” (Jeremia 21:12).

In voorbeeld na voorbeeld is God se geregtigheid uiteindelik om te doen wat reg is en dinge reg te maak deur liefdevolle deernis uit te stort aan diegene wat onregverdig behandel is. Esegïel sê vir ons: “So sê die Here my God: ‘Julle het nou ver genoeg gegaan, regeerders van Israel. Laat staan die geweld en verdrukking, laat reg geskied en doen reg [“doen reg en geregtigheid” AFR53], hou op om my volk se eiendom vir julle te vat,’ sê die Here my God.” (Esegïel 45:9)

Weereens, God se geregtigheid hier is om dinge reg te maak deur die geweld te stop, nie deur geweld teenoor ander te gebruik nie. Die onreg is om mense te beroof, bedrieg en mishandel. “Geregtigheid”

is dan om mense op die regte manier te begin behandel – die manier waarop God mense sou behandel.

Om “reg te laat geskied” in die Ou Testament beteken nie om straf te bring nie maar om genesing en versoening te bring. Geregtigheid beteken om dinge reg te maak deur ongeregtigheid reg te stel. Geregtigheid is dus uiteindelik ‘n uitdrukking van genade. Dit is genade in aksie! (Jesaja 30:18; Sagaria 7:9; Spreuke 2:8-9; 8:20.)

Ons is ietwat bekend met hierdie soort “regmaak” van geregtigheid. Wanneer jy ‘n woordverwerkingsdokument “justify”, straf jy nie jou rekenaar of die dokument nie. Jy belyn die teks (maak dit reguit) van jou dokument regs of links.

Met hierdie grondslag gelê, het hierdie bekende woorde in Miga nou bykomende betekenis:

Wat sal ek saamvat as ek na die Here toe gaan, as ek voor die hoë God gaan kniel? Moet ek met offers na Hom toe gaan met jaaroud kalwers? Sal die Here duisende ramme aanvaar saam met tienduisende offers van olie? Moet ek my eersgeborene offer vir my sonde, hom wat uit my liggaam kom, vir my oortreding? Mens, die Here het jou bekend gemaak wat goed is: Hy vra van jou dat jy reg sal laat geskied, dat jy liefde en trou sal bewys, dat jy bedagsaam sal lewe voor jou God (Miga 6:6-8).

Miga tref nie hier ‘n onderskeid tussen liefde en geregtigheid nie. Om te doen wat regverdig is, is om konstante liefde te toon, en slegs wanneer ons in nederige gemeenskap met God leef, is ons selfs in staat om God se styl van geregtigheid toe te pas! Die Hebreeuse begrip van *geregtigheid* beteken om dinge reg te maak deur die liefde van God te openbaar deur daade van vriendelikheid en barmhartigheid en deur God se konstante liefde aan ander te openbaar. Om in die pad van geregtigheid te loop, is om te reageer op die boosheid en onreg in hierdie wêreld deur goedheid in die plek daarvan terug te gee. Hierdie soort geregtigheid is die grondslag van God se Koninkryk.

AANTEKENINGE

DAG 3 Straf

Baie stel vandag God se geregtigheid gelyk aan vergeldende straf. So, hoe straf God? Moet sonde gestraf word? Ons is geneig om God se desperate ingryping in die menslike geskiedenis, soos die sondvloed of Sodom en Gomorra, te sien en te sê: “Daar is die geregtigheid van God! God straf hulle.” Hierdie dramatiese ingrypings was egter nie ter wille van straf nie. Kom ek gee ‘n paar voorbeelde – maar, om duidelik te wees, die vraag of God straf, is tussen hakies met betrekking tot die onderwerp wat ter sprake is en pas nie onder dieselfde sambreel van wat die Bybel as God se “geregtigheid” definieer nie.

Kom ons bespreek eers kortliks die sondvloed. Weereens, ons vraag is: “Is dit ‘n straf wat deur God gestuur is?” Kom ons kyk net kortliks na ‘n paar besonderhede uit hierdie storie:

Noag was ‘n opregte man, die enigste onberispelike persoon in daardie tyd. Hy het God se wil deurgaans uitgeleef en ‘n noue verhouding met Hom gehad. Noag het drie seuns gehad, naamlik Sem, Gam en Jafet. Teen hierdie tyd was die aarde volgens die oordeel van God korrup en vol geweld. God het al hierdie korrupsie in die wêreld gesien. Oral waar Hy gekyk het, was daar geweld en bederf (Genesis 6:9-12 NLV);

Die Here het vir Noag gesê: “Jy en jou gesin moet in die ark ingaan, want onder al die mense op die aarde is dit jy alleen wat opreg lewe” (Genesis 7:1 NLV).

Die Bybel sê dat Noag die enigste onberispelike persoon van sy geslag was. Noag was die enigste man in die wêreld met ‘n ware kennis van God. Dink jy dat die Bybel akkuraat is in hierdie stelling, of is dit ‘n oordrywing? Een man?

Die stelling moet akkuraat wees, want hoeveel mense het op daardie boot geklim? As God geweet het dat Hy 10 000 vriende gedurende hierdie tyd gehad het, sou Hy Noag nie honderde bote laat bou het nie? Maar God het geweet dat die hele wêreld boos was en dat niemand sou reageer nie. So wat doen God? In genade laat Hy Noag ‘n boodskap verkondig om oor ‘n baie lang tydperk by die mense te pleit. Enigeen kon op daardie boot geklim het. God het geduldig na daardie geslag geroep, maar niemand het gereageer nie.

Stel jou nou voor wat sou gebeur het as God nie die vloed toegelaat

het nie? Die laaste man met 'n werklike vertrouensverhouding met God sou gesterf het, en die kennis van God op die aarde sou uitgewis gewees het. Planeet Aarde sou heeltemal kontak met God verloor het, en Satan sou die groot twispunt gewen het.

Ons sou nie vandag hier gewees het as God nie die vloed toegelaat het nie. Al die bewyse wat ons het oor watter soort mens God is – hoofsaaklik gebaseer op sy lewe en dood op aarde – was nog nie gegee nie. God moes die laaste man, die laaste familie, red om kontak met Planeet Aarde te behou en die Kosmiese Konflik te wen. Die sondvloed is nie 'n voorbeeld van God wat sonde straf nie. Trouens, sonde doen genoeg om alles op sy eie te straf. God hoef nie by die pyn te voeg nie. Die sondvloed was 'n reddingsending om die laaste man te red wat met 'n ware kennis van God in sy hart staan. Ons moet elke ander drastiese ingryping van God in dieselfde lig beskou.

Natuurlik is daar 'n dissipline van God (soms na verwys as 'n straf) waarmee enige ouer kan identifiseer. Wanneer jou dertienjarige die Internet misbruik, kan 'n liefdevolle ouer dalk "straf" deur internetvoorregte vir 'n tydperk weg te neem. Maar dit is nie 'n vergeldingsdaad met die doel om pyn te veroorsaak nie. Dit is vir die doel van genesing.

God se geregtigheid is nie vergeldend nie. Al God se optrede spruit uit liefde en met die doel van genesing en herstel: "Ek sal jou nie ongestraf laat nie, maar Ek sal jou regverdige straf" (Jeremia 30:11).

AANTEKENINGE

DAG 4 Die Liefdevolle Ouer

Sonde dra sy eie straf. God hoef nie bykomende pyn by te voeg nie.

Ons moet God nie beskou as wagtend om die sondaar vir sy sonde te straf nie. Die sondaar bring die straf oor homself. Sy eie optrede begin 'n reeks omstandighede wat die seker resultaat bring. Elke daad van oortreding reageer op die sondaar, bewerk 'n karakterverandering in hom en maak dit vir hom makliker om weer te oortree. Deur te kies om te sondig, skei mense hulleself van God af, sny hulleself af van die kanaal van seën, en die seker resultaat is ondergang en dood (Vertaal uit: E. G. White, *Brief 96*, 1896).

Luister na die baie duidelike woorde in Jeremia: “Het jou verlating van die Here jou God in die tyd toe Hy jou op die pad gelei het, jou dit nie berokken nie? ... Jou eie boosheid sal jou tugtig, en jou afkerighede sal jou straf; weet dan en sien dat dit verkeerd en bitter is dat jy die Here jou God verlaat het” (Jeremia 2:17-19 AFR53).

Kom ons sê jy sien 'n dokter vir 'n hoes en koors. Nadat hy jou ondersoek en 'n paar toetse uitgevoer het, insluitend 'n x-straal van jou borskas, diagnoseer hy jou met longontsteking en lig jou in dat antibiotika nodig is om hierdie toestand te genees. Maar gestel jy kom by die huis en weier om die medikasie te neem. Moet die dokter snags by jou huis insluip om jou longontsteking te vererger (omdat hy kwaad is vir jou), of doen die longontsteking sy eie straf?

Ons moet erken dat daar plekke in die Bybel is wat God as straf beskryf. En dit kan vergeldend klink. Byvoorbeeld:

As julle egter nie na My luister nie en nie alles doen wat Ek julle beveel het nie, as julle my voorskrifte en bepalinge verwerp en met minagting behandel, sodat julle nie my bevel nakom nie en my verbond verbreek, sal Ek die volgende doen: Ek sal julle lewens vol angs maak. Julle sal geteister word deur tering en koors, siektes wat 'n mens blind maak en jou laat weggwyn ... Ek sal roofdiere tussen julle loslaat, en hulle sal julle kinders vang en julle veetroppe uitroei. Hulle sal julle só uitdun dat die paaie verlate sal wees (Levitikus 26:14-16, 22);

Soos die Here jou God Hom oor julle verbly het toe Hy aan julle goed gedoen en julle baie gemaak het, so sal Hy Hom verbly wanneer Hy julle tot niet maak en julle uitroei. Julle sal uitgeruk word uit die land waarheen jy gaan om dit in besit te neem. (Deuteronomium 28:63).

Waarom praat God soms so? 'n Liefdevolle ouer sal skree en selfs dreig om die aandag van hul kind te trek as hulle op die punt is om op 'n ratelslang te trap. Dwarsdeur die Ou Testament was God gereeld op die randjie om sy kinders aan afgodery of gevangenskap te verloor, en daarom het Hy uit sy groot liefde gebuig om harde woorde te gebruik om elke verharde en opstandige oor te bereik.

“Israel is so hardnekkig soos 'n koppige koei. Moet die Here hulle dan onbeskermd laat wei soos 'n lam in die veld?” (Hosea 4:16 NLV). God hou duidelik nie daarvan om so te praat nie, maar Hy sal hard praat om koppige koeie te bereik as dit die enigste manier is.

Die Bybel ontvou die werklikheid aan elkeen van ons. In Ou Testamentiese tye doen God dit alles. Hy dreig met strawwe en skenk belonings om die geestelik onvolwasse te bereik. Soos die verhaal ontvou, met die hoogtepunt by die kruis, sien ons uiteindelik dat sonde die loon betaal, nie God nie. Met die kruis in gedagte kan ons dalk selfs terugkyk na God se harde woorde in die Ou Testament en God se groot liefde om mense te ontmoet waar hulle was en 'n taal te praat wat hulle kon verstaan, waardeer.

AANTEKENINGE

DAG 5 Geregtheid Herlaai

Die Ou Testamentiese definisie van God se geregtigheid as deernisvolle ingryping verander nie skielik in die Nuwe Testament nie. Ongelukkig versuim ons dikwels om op die Ou Testament staat te maak as 'n grondslag om God se geregtigheid in die Nuwe te verstaan. In plaas daarvan pas ons ons hedendaagse begrip van hofsaalgeregtigheid toe en vertolk enige Nuwe-Testamentiese verwysing na geregtigheid hoofsaaklik in regsterme: *quid pro quo* geregtigheid, vergeldende geregtigheid, regseregtigheid en geregtigheid wat 'n opgelegde straf of straf behels wat by die misdaad pas.

Die skoonheid van die Bybel is dat dit intern konsekwent is oor hierdie onderwerp; ons kan beide Testamente gebruik om God se geregtigheid te definieer en te verduidelik. Ten spyte van hulle uiterlike godsdienstigheid, was Jesus se herhaalde teregwyding van die Fariseërs dat hulle nie genadig en goehartig was teenoor die uitgeworpenes van die samelewing nie. "Ellende wag vir julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, huigelaars! Julle gee tiendes van kruisement, anys en koljander, maar wat volgens die wet van God die swaarste weeg, laat julle na: geregtigheid, barmhartigheid en betroubaarheid. Juis hierdie dinge moet 'n mens doen en die ander nie nalaat nie" (Matteus 23:23).

Hier sien ons dat die Nuwe-Testamentiese definisie van geregtigheid presies dieselfde begrip is as in die Ou Testament: "Jy handel onregverdig met ander," hoor ons Christus sê. "Hoekom beoefen jy nie barmhartigheid en deernis teenoor diegene rondom jou nie? Dit is waarna my Vader regtig soek. Hy wil veel eerder hê jy moet ander met liefde behandel as om soveel tyd te spandeer om jou kruie en speserye as tiende te bring."

Wie was werklik "onregverdig" in die verhaal van die vrou wat met owerspel betrap is? Was dit nie die eiegeregtige godsdiensteiers wat haar vasgevang en voor Jesus se voete gegooi het nie? Dit was

**" JESUS SE BEGRIP VAN
GEREGTIGHEID ROEP ONS
OM DIE SLAGOFFERS VAN
ONS SAMELEWING LIEF TE
HÊ EN TE VERDEDIG."**

onregverdige mense wat skynheilig as regters gesit het oor hierdie arme vrou wat – soos hulle voorgestel het – met klippe doodgegooi sou word. Jesus, aan die ander kant, het God se *herstellende* geregtigheid en genade toegepas deur die persoon wat mishandel en mishandel is, te verdedig en te beskerm.

Jesus se begrip van geregtigheid roep ons op om die slagoffers van ons samelewing lief te hê en te verdedig. Selfs sy oproep tot bekering (“Gaan en sondig nie meer nie!”) is met vriendelikheid uitgespreek en bedoel om haar te motiveer tot ’n lewenswyse wat nie selfvernietigend was nie. Dit is die soort geregtigheid wat die Messias kom bring het, soos profeties beskryf in die boek Jesaja en hier aangehaal in Matteus 12: “Kyk, my Knecht wat Ek uitverkies het, my Geliefde in wie my siel ’n welbehae het! Ek sal my Gees op Hom lê, en Hy sal aan die nasies die reg aankondig. Hy sal nie twis of uitroep nie, en niemand sal sy stem op die strate hoor nie. ’n Geknakte riet sal Hy nie verbreek nie, en ’n lamppit wat rook, sal Hy nie uitblus nie, totdat Hy die reg tot oorwinning uitbring” (Matteus 12:18-20 AFR53).

Jesus het gekom om ware geregtigheid te bring deur die siekes, blindes en dowers te genees. In die persoon van Jesus het God se geregtigheid dinge reggemaak deur interaksie – op ’n persoonlike vlak – met sondaars en tollenaars. God se geregtigheid het vyfduisend honger mense gevoed. God se geregtigheid het aan die gewone persoon wat deur ’n groep tiranniese en arrogante godsdiensteleiers onderdruk is, gesê: “Geseënd is die sagmoediges, want hulle sal die nuwe aarde ontvang” (Matteus 5:5).

Ongelukkig was hierdie tipe geregtigheid glad nie waarop die meeste mense van die dag van hul Messias gehoop het nie. Hulle wou ’n oorwinnende held hê wat hul vyande sou straf. Hulle het sy deernisvolle behandeling van melaatses verag en was kwaad oor sy dade van barmhartigheid, soos om ’n arm man met ’n verdorde hand op die Sabbat te genees. Hulle het die uitvaagsels van die samelewing saam met wie Jesus geëet en geassosieer het, geminag. Hulle het geweier om ’n Koning te erken wat ’n groep vissermanne as dissipels gekies het. Hulle het die soort geregtigheid wat Jesus kom bring het, verag, en daarom het hulle Hom aan ’n kruis vasgespyker.

DAG 6 Maak Dinge Reg

Daar word dikwels gesê dat ons God se geregtigheid by die kruis sien. Sommige vertolk dit so dat die straf wat ons verdien het deur God op Jesus uitgestort is. Maar wie het Jesus gestraf? Die Vader? Wie het geweld aan die kruis getoon? Die Vader?

By daardie kruis sien ons geen geweld, geen straf wat direk uit die hand van God kom nie. In plaas daarvan vertoon die kruis *onreg*, aangesien 'n menigte godsdienstige dog gewelddadige moordenaars die Seun van God doodmartel het. Deur profetiese versierendheid te gebruik, erken Jesaja dat “*ons het gedink dit is God wat hom straf*” (Jesaja 53:4 ABA, beklemtoning verskaf). Nee! By die kruis het die Vader nie 'n hand op sy Seun gelê nie.

Deur ons konvensionele begrip van geregtigheid te gebruik, sou Jesus heeltemal geregverdig gewees het om vuur uit die hemel af te roep op die skuldige mense wat Hom na 'n skynverhoor gesleep het en Hom dan wreed gespot het. In plaas daarvan sien ons by die kruis die onskuldige Seun van God wat sê: “Vader, vergeef hulle.” Hierdie betoning van liefde en vriendelikheid in die aangesig van haat is die radikale herstellende geregtigheid van God. By die kruis word ons begeerte na straf – ons geweld en ons haat – vervang deur God se vergifnis, God se geweldloosheid en God se liefde. Ons Hemelse Vader se geregtigheid is herstellend en genesend, nie vergeldend nie.

Terwyl vergeldende geregtigheid poog om die straf by die misdaad te pas, poog om oortreding deur middel van straf te beheer, vergewe herstellende geregtigheid die misdaad en poog om vir die oortreding te vergoed deur 'n herstel van die verhouding. ... By die Kruis sien ons hoe God die geleentheid om vergeldende geregtigheid en die eis om vergelding te eis, wegwys, en in plaas daarvan sal God kies om te vergewe. By die Kruis kom ons van aangesig tot aangesig met die skandelige verdorwenheid van ons eie sonde deur van aangesig tot aangesig te staan met die Een wat die reg en die mag het om te straf, maar wat eerder liefhet en vergewe. ... In die aangesig van mensehaat en hardheid van hart, het God steeds daarin geslaag om te verlos (Vertaal uit: Sharon Baker, *Stricken by God?* [Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2007], bl. 234-35).

Om met vergifnis en liefde op geweld en haat te reageer, pas nie dikwels in ons denkraamwerk van geregtigheid nie. Maar, gelukkig is ons God baie groter en baie beter as wat ons Hom moontlik kan voorstel! By die kruis sien ons die vereniging van liefde en geregtigheid, maar nie soos dit gewoonlik verstaan word nie. Die kruis was die uitstorting van God se liefde as 'n daad van herstellende “maak dinge reg” geregtigheid, wat nie straf of vergeldend is nie. “Liefde is nie in stryd met geregtigheid nie, liefde is hoe geregtigheid tot stand kom, want die Nuwe Testamentiese begrip van geregtigheid gaan uiteindelik nie oor straf nie, maar om dinge weer reg te maak” (Vertaal uit: Derek Flood, *Healing the Gospel* [Eugene, OR: Cascade Books, 2012], bl. 7.

AANTEKENINGE

DAG 7 Maak Dinge Reg

MOENIE NOU STOP NIE!

Geniet hierdie lesing deur Brad Cole: "God's Style of Justice":
<http://godscharacter.com/index.php/good-news-tours/2008/420-gnt-2008-chat-03>.

Lees twee uitstekende boeke oor die onderwerp van God se geregtigheid:

- *Stricken by God?* deur Sharon Baker (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2007).
- *Healing the Gospel* deur Derrick Flood (Eugene, OR: Cascade Books, 2012).

PRAAT HIEROOR

Oorweeg en bespreek die volgende aanhaling oor God se geregtigheid in die Ou Testament:

Joodse konings is beveel om *mishpat u'tzedakah* te beoefen. Die letterlike vertaling van hierdie term is "geregtigheid en regverdigheid" of "geregtigheid en liefdadigheid". Klassieke sowel as moderne kommentators stem saam dat hierdie opdrag nie na "geregtigheid en liefdadigheid" verwys nie, maar na sosiale geregtigheid. Die groot oortreding waarteen die profete beswaar gemaak het, was nie die verdraaiing van die geregtelike proses nie, maar onderdrukking en uitbuiting van die armes deur die politieke elite en die ryk klasse. ... Een moderne politieke wetenskaplike het geskryf: "Die uitvoering van geregtigheid en geregtigheid in die koninklike domein verwys hoofsaaklik na optrede namens die arm en minder bevoorregte klasse van die mense." Hierdie beleid is hoofsaaklik deur middel van sosiale wetgewing eerder as deur hofuitsprake in werking gestel. Die idee (of ideaal) van sosiale geregtigheid het 'n lang geskiedenis in Judaïsme (Vertaal uit: Frank Loewenberg, *From Charity to Social Justice* [Piscataway, NJ: Transaction Publishers, 2001], bl. 159).

Oorweeg en bespreek hierdie aanhaling, wat suggereer hoe diep die begrip van gelykstelling van Bybelse geregtigheid met straf in ons gedagtes geword het:

Eeue se lees van die Bybel deur die kultureel dominante lens van strafreg is moeilik om af te skud. Ons lees die woord “geregtigheid” in ons Bybels en aanvaar eenvoudig dat dit na strafreg verwys (Vertaal uit: Flood, *Healing the Gospel*, bl. 9).

1. Hoe dink jy het ons beweeg van die Bybelse beskrywing van geregtigheid, waar hulp verleen word aan die armes en uitgeworpenes (soos hierbo beskryf), na ‘n straf wat op sondaars uitgevoer word?
2. Hoe beïnvloed ‘n geloof oor God se geregtigheid wat aan vergeldende straf gelyk gestel word, sy reputasie?
3. Op watter maniere verbloem die oortuiging dat sonde deur God gestraf moet word die feit dat sonde ‘n intrinsieke “bestraffende” eienskap in en van sigself dra?
4. Hoe dui ‘n behoefte aan ‘n ekstern toegepaste straf vir sonde daarop dat die wet van God arbitrêr en opgelê is?

EN LAASTENS...

God se geregtigheid behels om dinge reg te stel, nie straf nie. God se geregtigheid behels deernisvolle ingryping in die wêreld teen alle onreg, met spesiale aandag aan diegene wat mishandel word. God se geregtigheid is iets waaraan ons deelneem terwyl ons dinge in die wêreld regmaak.

AANTEKENINGE

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 9 —

Helse Vuur: Satan se Voortdurende
Pogings om God se Karakter te
Beswadder

DAG 1 Uitnodiging

LEWENDE WOORDE

“Nou sal Ek opstaan, sê die Here; nou sal Ek My verhef, nou sal Ek My oprig. Julle gaan swanger van strooi, julle sal stoppels baar; julle geblaas is ‘n vuur wat julle sal verteer. Dan word die volke ‘n kalkbrandery, afgekapte doringbosse wat met vuur verbrand word. Hoor, julle wat ver is, wat Ek gedoen het; en julle wat naby is, erken my mag! Die sondaars in Sion bewe, siddering het die roekelose aangegryp. Hulle sê: Wie van ons kan woon by ‘n verterende vuur, wie van ons kan woon by ‘n ewige gloed? Hy wat in geregtigheid wandel en spreek wat reg is” (Jesaja 33:10-15 AFR53).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Die leerstellige oortuiging dat ons Hemelse Vader sy opstandige kinders in ‘n letterlike brandende vuur laat brand, is ‘n oortuiging wat uit die mond van die Duiwel kom – bereken om vrees en wantroue in God te skep. Wanneer ons die onderwerpe van “hel” en “vuur” as ‘n geheel neem, skets die Bybel ‘n heel ander prentjie.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

Stel jou voor dat daar ‘n buurman in jou dorp is wie se reputasie onberispelik is. Sy daade van vriendelikheid, liefdadigheid en vrygewigheid is bekend. Dit is bekend dat hy van homself gee vir die welsyn van ander.

Nadat jy jaar na jaar die stories oor hierdie man gehoor het, is jy verbaas wanneer ‘n boodskapper van sy huis by jou voorstoep opdaag om aan te kondig dat hy jou vriendskap begeer. Jy word genooi vir ‘n partytjie by sy huis—die uitspattigste maaltyd wat jy jou moontlik kan voorstel, wat gevolg word deur ‘n lang vakansie op die strand met alle uitgawes betaal.

As jy al hierdie dinge moeilik vind om te glo, vra jy: “Wat gebeur as ek kies om nie te kom nie? Wat as ek nee sê vir sy aanbod van vriendskap?” ‘n Seergemaakte kyk kom oor die boodskapper se gesig. Na ‘n bietjie mooipraat erken hy uiteindelik: “As jy daardie dwase

ding doen, sal ek jou met geweld kom vat. My meester se sin vir geregtigheid sal hom dwing om jou in sy oond te verbrand totdat jy ten volle vir jou dwaasheid betaal het. Maar laat ons nie daarop fokus nie. Kom net na die partytjie en alles sal reg wees!”

Wil jy dit nog bywoon? Hoe sou jy by die partytjie voel as jy weet dat diegene wat die uitnodiging geweier het van pyn uit die kombuis skree?

Ons word vertel dat God die verpersoonliking van liefde is, en ons het die besielde opgawe van God se lewe en dood in menslike vorm. Ons is almal uitgenooi na die partytjie – ‘n ewigheid saam met God in die paradys. Maar die tipiese Christelike leer oor die hel bevat ‘n naskrif van die uitnodiging: “As jy my aanbod van liefde en vergifnis verwerp, sal ek jou vir ewig straf. Wees lief en gehoorsaam my, of anders...!”

Hierdie weergawe van die hel as ‘n vergeldende straf vir sonde is ‘n uitvindsel van die Duiwel wat nie versoen kan word met die God van liefde en die ryke vergifnis wat Jesus geopenbaar het terwyl Hy aan die kruis gehang het nie. Baie keer beskryf die Bybel God se liefde en barmhartigheid as “durende vir ewig” en sy woede as “net vir ‘n oomblik” (kyk Psalms 30:6, 103:9; 1 Kronieke 16:34; 2 Kronieke 20:21). As die hel vir ewig duur, in vergelyking met ons kort aardse bestaan, bepaal die werklikheid nie dat God se genade vir ‘n oomblik duur terwyl sy woede vir ewig duur nie?

Ten slotte, hoe kan ‘n God wat vir ewig straf sou toedien, versoen word met die baie gedeeltes in die Skrif wat beskryf dat God nie gewillig pyn na enige van sy skepsele bring nie – die God wat die mossie sien val? “As Hy beproewing oor ‘n mens gebring het, ontferm Hy Hom weer, want sy liefde is groot: dit is teen sy sin dat Hy mense in ellende en beproewing bring” (Klaagliedere 3:32-33).

In hierdie les gaan ons probeer om die Bybelse bewyse oor die hel in te neem om te verstaan wat werklik beskryf word.

AANTEKENINGE

DAG 2 Gehenna

Wat het die hoorders in Jesus se dag van die hel verstaan? Watter beelde het by hulle opgekom?

Jesus het in Aramees gepraat, terwyl die woorde van die Nuwe Testament in Grieks geskryf is. Die Griekse woord wat vir hel gebruik word, is *Gehenna*, wat kom van die Hebreeus wat “Vallei van Hinnom” beteken. Eerder as om dit te assosieer met een of ander plek van toekomstige marteling, sou die Joodse gehoor van Jesus se dag “hel” assosieer met ‘n werklike plek waarmee hulle almal bekend was: die Hinnom-vallei suid van Jerusalem (Josua 15:8; 18:16). Verwysings na hierdie vallei uit die Ou Testament skets ‘n kenmerkende prentjie met verskriklike begripsinhoude. Dit word herhaaldelik beskryf as ‘n plek van afgodery en kinderooffers om wrede vreemde gode te paai (Jeremia 7:30-33; 19:4-7).

Die goddelose koning Agas het Baäl aanbid en sy eie seuns in die Hinnomvallei geoffer, in navolging van “die afskuwelike gebruike van die heidennasies wat deur die Here voor die Israeliete uit verdryf is” (2 Kronieke 28:3; 2 Konings 16). Om dit ongedaan te maak, het koning Josia ook “die offerplek wat in die Ben-Hinnomdal was, laat ontwy, sodat niemand meer sy seun of dogter as offer vir Molek kon verbrand nie” (2 Konings 23:10).

Tofet was die plek van aanbidding in Hinnomvallei wat “‘n plek om op gespoeg te word” beteken het en met vuur en dood geassosieer is: By Tofet—die plek van vuur—“is ‘n brandoond gereed gemaak, lank gelede al; dit is diep en wyd en bedoel vir die koning van Assirië. Daar is ‘n groot hoop brandhout in en die asem van die Here steek dit aan die brand soos ‘n stroom swael” (Jesaja 30:33).

In die tyd van die Nuwe Testament is die tradisie dat die Hinnomvallei (Gehenna) die vullishoop buite Jerusalem was waar die vure voortdurend gebrand het: “As dit so is, sou sy hoorders Gehenna geken het as ‘n afskuwelike plek waar maaiers en vuur gejaag het om die vullis, afval en uitskot [byprodukte] wat elke dag daar gestort is, te verteer. ... Die eerste-eeuse Joodse historikus Josephus sê dat hierdie vallei opgehoop was met die lyke van Jode ná die Romeinse beleg van Jerusalem in 69-70 nC” (Vertaal uit: Edward William Fudge en Robert A. Peterson, *Two Views of Hell: A Biblical & Theological Dialogue* [Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 2000], bl. 42).

In die Ou Testament was die plek waar die 185 000 Assiriese magte

gedood is, heel waarskynlik die Hinnomvallei. “Toe die Assiriërs die môre vroeg opstaan, lê die lyke almal daar” (Jesaja 37:36). Dit help om Jesus se aanhaling uit Jesaja van “die wurm wat nooit sterf nie” wat na hierdie spesifieke gebeurtenis verwys, te verduidelik. Hierdie aanhaling is “die mees misverstande, misbruikte en verkeerd toegepaste gedeelte in die Bybel oor [die onderwerp van] die hel” (ibid., bl. 32). Die konteks is die massa lyke van 185 000 Assiriërs:

In hoofstuk 66 verwag Jesaja dieselfde toneel op ‘n massiewe skaal in die eindtyd. In hierdie profetiese prentjie, soos in die geskiedkundige gebeurtenis van Jesaja se dag, beskou die regverdige “die dooie liggeme” van die goddeloses. Hulle sien lyke, nie lewende mense nie. Hulle sien vernietiging, nie bewuste ellende nie. Weggegooide lyke is slegs geskik vir wurms (maaiers) en vuur—beide onversadigbare middels van disintegrasie en ontbinding. Vir die Hebreuse verstand beteken beide wurms en vuur skande en skaamte (Jeremia 25:33, Amos 2:1). Wurms en vuur dui ook op algehele vernietiging, want die maaier in hierdie prent vrek nie maar hou aan om te voed solank daar iets is om te eet. ... Hierdie Skrifgedeelte sê niks oor bewuste lyding nie en beslis niks oor lyding vir ewig nie (ibid., bl. 32).

Die Hinnomvallei of Gehenna is letterlik ‘n “hel op aarde” en moet nie met ‘n toekomstige plek van eindelose marteling en angs geassosieer word nie. Die betekenis is eerder om die hel te assosieer met ‘n werklike plek wat ‘n geskiedenis van wrede afgodery, valse gode, dood en vernietiging gehad het.

AANTEKENINGE

‘n Ewige hel word dikwels gekonstrueer as gevolg van ‘n begrip van “die siel” as ‘n aparte en afsonderlike stof – afgesien van die liggaam – wat iewers by die dood, hemel of hel moet gaan. Hierdie siening word nie deur die Ou Testament ondersteun nie. Die Afrikaans 1933/1953-vertaling beskryf hoe, toe God in Adam se neusgate geblaas het “die mens ‘n lewende siel geword (*nephesh*)” (Genesis 2:7 AFR53), maar dit beskryf nie ‘n aparte entiteit binne Adam nie. Die betekenis is bloot dat die mens begin lewe het.

Die feit dat die mens sterflik is, word herhaaldelik in die Skrif beklemtoon. In die boek Esegïel word die frase “sterflike mens” twee-en-negentig keer gebruik! Paulus sê dat God “alleen besit onsterflikheid” (1 Timoteus 6:16) en dat “hierdie sterflike liggaam met die onsterflike [beklee moet word]” (1 Korintiërs 15:53). Wat sou dit van God sê as Hy hierdie wonderwerk verrig om sterflinge in onsterflikes te verander bloot ter wille van ewige straf?

Jesus het ‘n aantal gelykenisse oor die hel vertel, waar daar ‘n “geween en gekners van tande” sal wees. Ons moet versigtig wees om dit as gelykenisse te interpreteer. Hulle is slegs bedoel om een of twee sentrale betekenis oor te dra eerder as ‘n lang lys van letterlike beskrywings van ‘n plek. In een geval sal die geween en gekners van tande in “‘n brandende oond” voorkom (Matteus 13:42); in ‘n ander kom dit nie in vuur voor nie, maar in “diepste duisternis daarbuite” (Matteus 8:12). Die punt van daardie “vuur” is dat daar angs by hierdie proses betrokke is. Die sleutelkwessie om te identifiseer is die bron en aard van die lyding. Gelukkig het die Ou Testament baie verwysings na vuur, en ons moet almal gebruik om ‘n prentjie te skets van die werklikheid wat hulle beskryf.

God word herhaaldelik beskryf as “soos” ‘n vuur. “Die Here jou God is ‘n verterende vuur” (Deuteronomium 4:24); “God is ‘n verterende vuur” (Hebreërs 12:29). Tog is dit iets heel anders as die vuur wat jy maklik kan begin deur ‘n vuurhoutjie aan te steek. Byvoorbeeld, toe Moses met God by die brandende bos gepraat het, het Hy soos ‘n vuur verskyn, maar die bos was nie verteer nie. ‘n Kort rukkie later by die berg Sinai het die heerlijkheid van God se teenwoordigheid “soos ‘n verterende vuur op die top van die berg” verskyn (Eksodus 24:17 AFR53), maar daar was geen bosbrand nie. Toe Moses “van aangesig tot aangesig” met God gepraat het, het sy

gesig geskyn van die weerkaatste “vuur” van God (Eksodus 34:34-35). Dit is opmerklik dat Moses ‘n vriend van God genoem is en dat hy “direk met Moses gepraat [het] soos ‘n man met sy vriend” (Eksodus 33:11) en ongedeerd was. Dwarsdeur die Ou Testament het “die vuur en die magtige teenwoordigheid van die Here” die brandoffers verteer, maar die lakens en die tabernakel is nooit beskadig nie (sien Levitikus 9:23-24; 2 Kronieke 7:1-3).

Diegene wat teen God opstandig is, ervaar hierdie vuur heel anders. Byvoorbeeld, die opstandige seuns van Aäron, Nadab en Abihu het “‘n ander soort vuur voor Hom gebrand het as wat die Here beveel het. Vuur het van die Here afgekom en hulle verbrand en hulle is daar voor die Here dood” (Levitikus 10:1-3 NLV). Toe mans geroep is om die lyke uit te dra, wat dink jy het oorgebly? Wat presies gebeur wanneer ‘n rebel “vuur van die Here se teenwoordigheid” ervaar? Verbasend genoeg het die manne “toe nader gegaan en die dooies in hulle ampsklere uitgedra na ‘n plek buite die kamp soos Moses gesê het” (Levitikus 10:4-5). Al hierdie beskrywings dui op iets *anders* as ‘n letterlike, brandbare vuur aangesien selfs hulle klere nie geskroei was nie.

AANTEKENINGE

DAG 4 Die Vuur Binne-in

Anders as Nadab en Abihu, het Lucifer eenkeer ongedeed die onmiddellike teenwoordigheid van God, “tussen klippe van vuur,” ervaar: “Die dag toe jy geskep is, was dit gereed by ‘n glansende gerub met vlerke wat beskutting bied. Ek het jou daar geplaas; op die heilige berg van gode was jy; tussen klippe van vuur het jy rondgestap” (Esegiël 28:13-14).

Die digterlike beskrywing van Lucifer se finale uitwissing openbaar dat die vernietigende aard van Satan se finale einde van binne kom – die inherente gevolg van sy sondige rebellie – nie ‘n uiterlike straf wat van God gestuur is nie: “Met jou baie oortredings, met die onreg in jou handel, het jy jou heiligdomme ontwy. Daarom het Ek ‘n vuur uit jou laat kom wat jou verteer het. Ek het jou ‘n houpie as op die grond laat word voor die oë van almal wat toegekyk het” (Esegiël 28:18, beklemtoning verskaf).

Hierdie baie belangrike gedeelte in Jesaja 33 wys ook op die inherente vernietigende aard van sonde:

“Nou sal Ek opstaan, sê die Here; nou sal Ek My verhef, nou sal Ek My oprig. Julle gaan swanger van strooi, julle sal stoppels baar; julle geblaas is ‘n vuur wat julle sal verteer. Dan word die volke ‘n kalkbrandery, afgekapte doringbosse wat met vuur verbrand word. Hoor, julle wat ver is, wat Ek gedoen het; en julle wat naby is, erken my mag! Die sondaars in Sion bewe, siddering het die roekelose aangegryp. Hulle sê: Wie van ons kan woon by ‘n verterende vuur, wie van ons kan woon by ‘n ewige gloed? Hy wat in geregtigheid wandel en spreek wat reg is” (Jesaja 33:10-15 AFR53).

So, wie steek die simboliese vuur van die hel in die Ou Testament aan? Origen van Alexandrië het volgehou: “Die Skrif dui aan dat elke sondaar vir homself die vlam van sy eie vuur aansteek en nie in ‘n vuur gedompel word wat voorheen deur iemand anders aangesteek is of wat voor hom bestaan het nie” (Vertaal uit: G.W. Butterworth, *Origen on First Principles* [Londen: Society for Promoting Christian Knowledge, 1936], v. 2.20.4).

God is die verpersoonliking van liefde en vergifnis. Hierdie eienskap word as “lig” gesimboliseer: “God is lig en daar is geen

duisternis in Hom nie” (1 Johannes 1:5). Jesus het na die wêreld gekom as die lig van God en het die oordeel beskryf as die verwerping van die lig in plaas van die duisternis (kyk Johannes 3:19-22). Die aaklige beskrywing van lyding wat beskryf word as “hel” is die proses om van aangesig tot aangesig met God te kom – nie ‘n kwaai, wraaksugtige God nie – en net haat *in onself* te vind en geen liefde en waardering vir Hom in ons harte nie.

Toe Jesaja God van aangesig tot aangesig gesien het, het hy homself ook met ‘n groter helderheid as ooit tevore gesien. Op daardie oomblik het hy skuld ervaar. Maar God het dadelik ingespring om hom gerus te stel. Dit is soortgelyk aan die ervaring van Job wat, toe hy God uiteindelik sien, berou gehad het. Toe God na Daniël gekom het, was sy metgeselle “so skrikbevange dat hulle gevlug en weggekruipt het” (Daniël 10:7). Selfs Daniël het “magteloos en doodsbang geword en het ... geen krag meer gehad nie”. Hy het “bewusteloos vooroor op die grond geval” totdat die engel hom verseker het: “Daniël, jy vir wie God liefhet ...” (Daniël 10:11). Toe Paulus in ‘n visioen weggevoer is na wat hy verwys het as die “derde hemel”, het hy nederig uitgeroep: “oor myself sal ek nie roem nie, behalwe in my swakhede” (2 Korintiërs 12:5 AFR53). En uiteindelik, toe Johannes God in Openbaring sien, het hy gesê: “Toe ek Hom sien, het ek by sy voete neergeval en bly lê soos een wat dood is” (Openbaring 1:17).

Vir diegene wat God en die aard van sy Koninkryk van liefde en diens aanhoudend geminag het, is daar niks in daardie oomblik wat so goed of waar weerklank vind nie, en die gekoesterde haat van God laat hulle in die buitenste duisternis inhardloop. Vir diegene wat egter begin het om God in die persoon van Jesus lief te hê en te vertrou, sal Hy “al die tranes van hulle oë afdroeg” (Openbaring 21:4).

AANTEKENINGE

DAG 5 Ewige Vlam

Die derde engel se boodskap bevat miskien die skrikwekkendste beskrywing van die hel in die hele Bybel. Wanneer ons egter die simbole en die betekenis verstaan, is daar 'n diepe betekenis in hierdie gedeelte. Hoe vertolk jy hierdie woorde?

'n Derde engel het agter die eerste twee aan gevlieg en hard uitgeroep: "Wie die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy voorkop of op sy hand aanvaar, sal van die wyn van God se toorn moet drink. Dit word onverduin in die beker van sy oordeel ingeskink. In die teenwoordigheid van die heilige engele en die Lam sal hy met vuur en swael gepynig word. Die rook van hierdie pyniging styg tot in alle ewigheid op, en hierdie mense het dag en nag geen rus nie, hulle wat die dier en sy beeld aanbid, en dié wat die merk van sy naam aanvaar" (Openbaring 14:9-11).

Ons sal hierdie gedeelte in meer besonderhede bespreek in Les 12. Kom ons kyk nou eers na die vuur en pyniging wat beskryf word.

Vir diegene wat volhard in opstandigheid teen God, sal hulle pyniging en skuld ervaar "in die teenwoordigheid van die heilige engele en die Lam" (v. 10). Voorheen het ons ons eie sterflikheid in ag geneem en dat daar geen "siel" is wat vir ewig en altyd voortduur los van die liggaam nie. So, waarna verwys die beskrywing van hulle "pyniging styg tot in alle ewigheid op"? Die boek Openbaring bestaan uit uitgebreide toespelings op die Ou Testament. Hierdie spesifieke verwysing word gevind in Jesaja 34, wat die vernietiging van Edom beskryf:

En sy [Edom] strome sal in pik verander word en sy stof in swawel, en sy land sal brandende pik word. Dit sal snags of oordag nie uitgeblus word nie; vir ewig gaan sy rook op; van geslag tot geslag lê dit woes, vir altyd en ewig trek niemand daardeur nie. Maar die pelikaan en die krimpvarkie neem dit in besit, en die uil en die kraai woon daarin. En Hy sal die riglyn van woestheid daarvoor span en die skietlood van vormloosheid (Jesaja 34:9-11 AFR53).

Brand die land Edom nog? Nee. Het God Edom met vuur vernietig? Nee. Trouens, selfs 'n persoon wat hierdie gedeelte gedurende Jesaja se tyd gelees het, sou nie aangeneem het dat die land vir ewig brand en dat rook vir ewig sou opstyg as uile en kraaie "dit in besit [neem]". Hierdie ooglopend digterlike beskrywing dat Edom vir ewig vernietig sou word, nooi ons om dieselfde betekenis na die gedeelte in Openbaring te bring.

Ons moet versigtig wees om nie die "ewige" deel van die vuur weg te neem nie, tensy ons ook bereid is om die "ewige" of "vir altyd durende" aspek van God se liefde te verwyder (Jeremia 31:3). Aangesien vuur 'n simbool is vir die teenwoordigheid van God, sal sy "vlam" nooit uitgaan nie. Trouens, die hemel word beskryf as 'n "spieëlgladde see met vuur daarin" (Openbaring 15:2). God se vriende sal vir ewig in die "vuur" (d.w.s. God se teenwoordigheid) lewe, ongedeerd en onbevrees. "Dra my soos 'n seëlring op u hart, soos 'n seëlring op u arm; want liefde is sterk soos die dood, die liefdes-ywer is hard soos die doderyk, sy gloed is 'n gloed van vuur, 'n vlam van die Here. Groot waters kan die liefde nie uitblus en riviere 'dit' nie oorstrom nie" (Hooglied 8:6-7 AFR53).

AANTEKENINGE

DAG 6 Soos God

Ons het die ang van rebelle in die teenwoordigheid van God beskryf. Dit is die moeite werd om 'n bietjie meer te sê oor diegene wat moed in die teenwoordigheid van God het. Johannes beskryf individue wat in die teenwoordigheid van God sal staan soos volg: "En nou, liewe kinders, julle moet in Hom bly, sodat ons almal niks te vrees sal hê wanneer Hy kom nie en by sy wederkoms nie beskaamd voor Hom sal staan nie ... maar ons weet dat, wanneer Jesus kom, ons soos Hy sal wees. Ons sal Hom sien soos Hy werklik is" (1 Johannes 2:28; 3:2).

Wanneer God terugkom, sal diegene wat reeds in eenheid met Hom lewe, moed hê, want hulle sal weet dat die heerlike Een wat voor hulle staan, net soos Jesus in karakter is; vriendelik, saggeaard, nederig en vergewensgesind. Hierdie individue is gevestig in die waarheid oor die tipe mens wat God is. En deur daaglik in die teenwoordigheid van die God van liefde te woon, is dit 'n goed gedokumenteerde wet dat ons soos die persoon word wat ons liefhet, vertrou en bewonder: "Ons sal soos hy wees, want ons sal hom sien soos hy werklik is!"

Dit is groei in kennis van die karakter van Christus wat die siel heilig. Om die wonderlike werk van die versoening te onderskei en te waardeer, verander hom wat die plan van verlossing oordink. Deur Christus te aanskou, word hy verander na dieselfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, soos deur die Gees van die Here. Die aanskouing van Jesus word vir die werklike Christen 'n veredelende, suiwerende proses. Hy sien die Patroon, en groei tot sy gelykenis, en hoe maklik word onenighede, navolgings en twis dan aangepas. Die volmaaktheid van Christus se karakter is die Christen se inspirasie. Wanneer ons Hom sien soos Hy is, ontwaak die begeerte om soos Hy te wees, en dit verhef die hele mens; want "elke mens wat hierdie hoop op Hom het, reinig homself, net soos Hy rein is" (Vertaal uit: E. G. White, "The Righteousness of Christ," *Review and Herald*, 26 Augustus 1890).

Die sentrale kenmerk van God se vriende aan die einde van die tyd is dat hulle God sal sien soos Hy werklik is. Dit wil sê, hulle is ten volle gevestig in die prentjie van God wat Jesus kom bring het. Deur die ware God te aanskou, is dit 'n onvermydelike

natuurlike gevolg dat ons na sy beeld verander word: “En ons almal, terwyl ons met ontsluitende gesig die heerlikheid van die Here aanskou, soos in ‘n spieël, word na dieselfde beeld verander, van heerlikheid tot heerlikheid, soos afkomstig van die Here, die Gees.” (2 Korintiërs 3:18).

Die huidige begrip van die hel as ‘n plek van arbitrêre straf en marteling vir sonde is ‘n leuen van die Duiwel, wat bereken is om wesens van hul Skepper te distansieer. Die waarheid is dat God heiliges en sondaars gelyk behandel wanneer Hy terugkeer, net soos Jesus Petrus en Judas met dieselfde liefde en respek behandel het. Die verskillende reaksie op God hang daarvan af of die individu sy of haar hart tot God se liefde verhard of sag gemaak het.

U wat ‘n vuur is wat die onwaardiges verteer, verteer my nie, o my Skepper, maar gaan eerder deur al my liggaamsdele, in al my gewrigte, my are, my hart. Verbrand U die dorings van al my oortredinge, reinig my siel en heilig my gedagtes ... sodat elke bose daad en elke hartstog van my af kan vlug soos van vuur (‘n Gebed van St. Simeon die Vertaler).

AANTEKENINGE

DAG 7 Hemel en Hel

MOENIE NOU STOP NIE!

- Vir verdere gedagtes oor die kwessie van straf, lees Dr. Timothy Jennings se driedelige webdagboek, “The question of punishment”:

<http://comeandreason.com/index.php/media-center/blog-menu/63-the-question-of-punishment-part-i>.

- Greg Boyd se preek, “The Fire of God,”:

<http://whchurch.org/sermons-media/sermon/the-fire-god>.

- Brad Cole se lesing, “The Rich Man and Lazarus,”:

<http://godscharacter.com/index.php/bible-study/luke/luke-15-16>.

- Brad Cole se lesing, “The fire that never goes out,”:

<http://godscharacter.com/index.php/bible-study/matthew/matthew-3>

PRAAT HIEROOR

Lees en bespreek die volgende aanhalings. Vra jouself:

1. Hoe verskil dit van wat ek geleer is om te glo?
2. Op watter maniere verander dit my beeld van en liefde vir God?

- “Satan het aan God al die euwels toegeskryf waaraan die vlees erfgenaam is. Hy het hom voorgestel as ‘n God wat hom verlustig in die lyding van sy skepsele, wat wraaksugtig en onverbiddelik is. Dit was Satan wat die leerstelling van ewige pyniging as ‘n straf vir sonde geskep het, want op hierdie manier kon hy mense in ontrouheid en rebellie lei, siele se aandag aflei en die menslike rede onttron” (Vertaal uit: E.G. White, “The Teacher of Truth the Only Ware) Safeguard,” *Review and Herald*, 17 November 1891).

- “Dit is nie ‘n daad van arbitrêre mag aan die kant van God nie. Die verwerpers van sy barmhartigheid maai wat hulle gesaai het. God is die fontein van die lewe; en wanneer ‘n mens die diens van sonde kies, skei hy van God, en sny homself dus van die lewe af. ... Hulle ontvang die resultate van hul eie keuse. Deur ‘n lewe van rebellie, plaas Satan en almal wat met hom verenig hulleself so uit harmonie met God dat God se teenwoordigheid vir hulle ‘n verterende vuur is. Die heerlikheid van Hom wat liefde is, sal hulle vernietig” (Vertaal uit: E. G. White, *Desire of Ages* [1898], bl. 763-64).
- “Die lig van die heerlikheid van God, wat lewe gee aan die regverdiges, sal die goddelose doodmaak” (Vertaal uit: White, *Desire of Ages*, bl. 108).
- “God staan nie teenoor die sondaar as ‘n beregter van die vonnis teen oortreding nie; maar Hy laat die verwerpers van sy barmhartigheid aan hulleself oor, om te maai wat hulle gesaai het” (Vertaal uit: E. G. White, *The Great Controversy* [Thomaston, GA: Family Heritage Books, 1888], bl. 56).
- “Kan diegene wie se harte gevul is met haat teenoor God, waarheid en heiligheid, meng met die hemelse menigte en aansluit by hulle lofliedere? Kon hulle die heerlikheid van God en die Lam verduur? Nee, nee; jare van proeftydperk is aan hulle toegestaan, sodat hulle karakters vir die hemel kon vorm; maar hulle het nooit die verstand geoefen om reinheid lief te hê nie; hulle het nog nooit die taal van die hemel geleer nie, en nou is dit te laat. ‘n Lewe van rebellie teen God het hulle ongeschik vir die hemel gemaak. Die reinheid, heiligheid en vrede daarvan sou vir hulle marteling wees; die heerlikheid van God sou ‘n verterende vuur wees. Hulle sou verlang om van daardie heilige plek te vlug. Hulle sou vernietiging verwelkom, sodat hulle verborge kon word vir die aangesig van Hom wat gesterf het om hulle te verlos. Die lot van die goddelose word deur hulle eie keuse bepaal. Hulle uitsluiting van die hemel is vrywillig met hulleself, en regverdig en genadig aan die kant van God” (Vertaal uit: White, *The Great Controversy*, bl. 543).

EN LAASTENS...

God se teenwoordigheid lei tot óf die hemel óf die hel, afhangende van hoe ons op die openbaring van sy goedheid en liefde gereageer het. Hoe belangrik is dit nie dat ons God toelaat om ons verharde harte te vorm sodat ons speïëls kan word van sy vernuwende, "vurige" liefde vir diegene rondom ons.

AANTEKENINGE

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 10 —

Die Toorn van die Lam

DAG 1 **Beplande Oorbodigheid**

LEWENDE WOORDE

“Want my woede is aangesteek soos ’n vuur, en dit brand tot in die dieptes van die graf. Dit verteer die aarde en sy opbrengs, die fundamente van die berge steek dit aan die brand. Ek sal rampe op hulle ophoop en hulle met my pyle afskiet. ... Was hulle maar wys, sou hulle verstaan en sien wat hulle lot sal wees! Hoe kan een mens duisend van hulle jaag, en hoe kan twee mense tienduisend laat vlug, as hulle Rots hulle nie verkoop het, en die Here hulle nie oorgelewer het nie?” (Deuteronomium 32:22-23, 29-30 NLV).

DIE KERN VAN DIE SAAK

In die laaste les het ons gedink: “Dit was Satan wat die leerstelling van ewige pyniging as ’n straf vir sonde geskep het, want op hierdie manier kon hy mense in ontrouheid en rebellie lei, siele se aandag aflei en die menslike rede onttroon” (Vertaal uit: E.G. White, “The Teacher of Truth the Only Safe Educator,” *Review and Herald*, 17 November 1891).

Op dieselfde manier het Satan die ware betekenis van “God se toorn” erg verdraai.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

Een van die effektiëste onderrigmetodes vir die opleiding van mediese studente- is om “beplande oorbodigheid” in elke kursus in te sluit. Die idee is dat die sleutelpunte wat die onderwyser in die langtermyngeheue wil plant, herhaaldelik op verskeie punte regdeur die kurrikulum beklemtoon word. Wanneer die raadseksamen aanbreek, is geen laaste-minuut inproppery nodig om hierdie begrippe te onthou nie.

God se toorn is ’n onderwerp van “beplande oorbodigheid” in die Bybel. Met sulke herhalende gebruik is daar geen rede vir ons om die betekenis verkeerd te verstaan nie. Die boeke van Moses, die Psalms, die geskrifte van die Klein en Groot Profete in die Ou Testament, die beskrywing van Jesus se dood, die geskrifte van Paulus en die boek

Openbaring het alles iets oor hierdie onderwerp te sê. Openbaring beskryf “die toorn van die Lam” (6:16) en “die sewe bakke van God se toorn” (16:1) en verskaf ‘n soort “finale ondersoek” wat van ons vereis om al die inligting in die vorige vyf-en-sestig boeke te verwerk as ons van alles wil sin maak.

Die eerste versoeking om in ons soeke te vermy, is om te aanvaar dat ons weet hoe om God se toorn te definieer sonder om al die skriftuurlike bewyse te ondersoek. Soos met die onderwerp van God se geregtigheid en helse vuur, moet ons alles lees wat die Bybel oor die onderwerp te sê het terwyl ons ons model van die werklikheid bou. As ons nie hierdie benadering volg nie, kan ons te maklik dieselfde valse gevolgtrekkings van hierdie onlangse artikel oor God se toorn maak:

Baie wêreldgodsdienste leer dat wanneer hul gode kwaad word deur die wangedrag (sonde) van hul volgelinge/aanbidders, die gode gepaai moet word – gewoonlik deur offers. Op hierdie manier word die toorn/woede van ... die god of gode van die aanbidder afgeweer, en die god of gode is nie meer ontevrede nie. Dit word versoening genoem. In die Christendom is die sondaar egter gedoem om die toorn van God teen sonde die hoof te bied. God het Christus egter gegee as ‘n plaasvervanger vir die sondaar. Omdat Christus ons sondes op Homself aan die kruis gedra het, het Hy die toorn van God vir alle sondaars in die gesig gestaar. Hy het die versoening vir die sondes van die wêreld geword (1 Johannes 2:2; 4:10) en het daarom aan die eise van goddelike wet en geregtigheid voldoen. Sy dood het ‘n God wat sonde haat en radikaal daarteen gekant is, bevredig en gepaai. Sy heiligheid en geregtigheid eis dat versoening gedoen word om die veroordeelde toestand van die sondaar, wat die toorn van God in die gesig staar, te verander. ... Dit maak dus sin dat diegene wat nie Christus se dood as ‘n versoening vir hul sondes aanvaar nie, God se toorn vir hulself in die gesig staar (Rom. 1:18; Ef. 2:1)” (Gepubliseer deur en vertaal uit die Adventist Theological Society aanlyn by <http://www.perspectivedigest.org/article/91/archives/18-1/god-s-loving-wrath>).

Hierdie aanhaling sê dat God gepaai moet word en stel voor dat Hy net soos al die heidense gode is (wat ook gepaai moet word), met

die uitsondering dat Jesus die prys van sy goddelike toorn betaal het. In hierdie model is God se toorn iets wat Hy aktief op onberouvolle sondaars uitstort.

Hierdie week sal ons die breë gebruik van God se toorn in die Bybel oorweeg en een uiters belangrike vraag vra: Wanneer beskryf dat God sy toorn in die menslike geskiedenis uitgestort het, wat het eintlik gebeur?

AANTEKENINGE

DAG 2 Toorn v. Toorn

Aangesien baie hul diep gesetelde beeld van God se toorn uit die boek Openbaring trek, kom ons begin daar en werk ons pad terug.

Die twee hoofrolspelers in Openbaring is Jesus en Satan, simbolies verteenwoordig deur 'n Lam en 'n draak. Albei vertoon 'n vorm van woede. Byvoorbeeld, die mense "het vir die berge en die kranse gesê: 'Val op ons en bedek ons vir die oë van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam'" (Openbaring 6:16; sien ook 14: 9-10). En daar is ook 'n beskrywing van die finale uitstorting van God se toorn soos die opdrag na sewe engele uitgaan, "Gaan gooi die sewe bakke, gevul met die toorn van God, op die aarde uit!" (Openbaring 16:1).

Maar die draak het ook woede. Nadat hulle uit die hemel op die aarde gegooi is (Openbaring 12:9), word die waarskuwing gegee: "wee die bewoners van die aarde en die see, want die duiwel het na julle neergedaal met groot woede, omdat hy weet dat hy min tyd het." (Openbaring 12:12 AFR53).

Volgens dictionary.com beteken woede: "Sterk, ernstige of heftige woede; diep gegriefde verontwaardiging; gramskap; wraak of straf as gevolg van woede." As die woordeboek so ver is as wat ons bereid is om te gaan in ons soeke om die essensie van God se toorn te verstaan, sal ons tot 'n baie hartseer gevolgtrekking kom: God se karakter moet 'n kant hê wat "streng" en "kwaai" is, en Hy sal diegene wat Hom verwerp, nader met "diep gegriefde verontwaardiging, woede, wraak of straf as gevolg van woede".

Selfs al was die boek Openbaring ons enigste bron, is daar steeds wenke dat die Lam se toorn nie pas by die beskrywing wat in die woordeboek gegee word nie. Eerstens, is lammers bekend vir hul "woedende" natuur? Hierdie beskrywing kan dalk vir ander wrede diere werk, maar wie het al ooit die toorn van 'n sagte lam aanskou, nog minder van 'n "geslagte Lam" (Openbaring 5:6, 9, 12; 13:8)? Is die benaming "geslagte Lam" bloot sodat ons die regte identifikasie kan maak ("O, hierdie simbool verwys na Jesus") of is dit ook bedoel om iets meer te openbaar? Daar is 'n diep betekenis aan die term "geslagte Lam" wat bedoel is om die karakter van die Lam te beskryf en die feit "dat dit geslag is 'n noodsaaklike deel van sy identiteit is" (Vertaal uit: Loren L. Johns, *The Lamb in the Rhetorical Program of the Apocalypse of John*, SBL Seminar Papers 37 (1998), 2:780).

Die betekenis van die geslagte Lam is dat God "definitief sy

heerskappy in Jesus geopenbaar het, wat blykbaar nie die Leeu was wat ons vyande verslind het nie, maar [eerder] die Lam wat geslag is" (Vertaal uit: Eugene Boring, *The Theology of Revelation* [Louisville]: John Knox Press, 1989], bl. 266).

Die feit dat die Lam geslag is, openbaar God se metodes en "die manier waarop God die wêreld regeer" (Vertaal uit: Richard Bauckham, *The Theology of the Book of Revelation* [Cambridge: Cambridge University Press, 1993], bl. 64). "Christus en die heiliges

**"DIE BETEKENIS VAN
DIE GESLAGTE LAM IS
DAT GOD 'DEFINITIEF
SY REGERING IN JESUS
GEMANIFESTEER HET,
WAT GEBLYK HET NIE
DIE LEEU TE WEES WAT
ONS VYANDE VERTEER
HET NIE MAAR
[EERDER] DIE LAM WAT
GESLAG IS."**

oorwin deur te sterf; Satan en die magte van die bose deur fisiese geweld" (Vertaal uit: Anthony Hanson, *The Wrath of the Lamb* [Londen, SPCK, 1957], bl. 165).

God as 'n geslagte Lam beteken dat God se "almag nie verstaan moet word as die krag van onbepaalde dwang nie, maar as die krag van oneindige oorrading, die onoorwinlike krag van selfverloënde, selfopofferende liefde" (Vertaal uit C. B. Caird, *The Revelation of Saint John* [New York, NY: A. & C., 1966], bl.25. Dus, selfs binne die bladsye van Openbaring word ons gelei om te dink dat die

toorn van die Lam wat dit sou toelaat om gewelddadig geslag word, anders moet wees as dié van die draak.

Openbaring doen ook baie moeite om die onderskeidende kenmerke van die strydende magte te beskryf. Die Lam word gekenmerk as "Getrou en Waaragtig" (Openbaring 19:11 AFR53) en as een wat nie-dwingend sê: "Ek staan by die deur en klop" (Openbaring 3:20). Die Lam is die bruidegom wat met sy bruid kom trou (Openbaring 21:2) en wat al haar trane afvee (Openbaring 7:17).

Die draak, aan die ander kant, is in die donkerste moontlike terme geskilder. Dit kry die onheilspellende titels "Dood en doderyk", "Die groot draak, die slang van ouds, wat die duiwel en die Satan [*diabolos*] genoem word en wat die hele wêreld verlei" (Openbaring 6:8; 12:9).

Sigve Tonstad het opgemerk dat "die onpretensieuse woord 'moddergooier' 'n getroue vertaling van die Griekse 'diabolos' en 'n

gepaste beskrywing van die karakter” is (Vertaal uit: Sigve Tonstad, *Saving God's Reputation* [Edinburgh: T & T Clark International, 2006], bl. 72).

Deur sy surrogaat dierkrag klop die draak nie; hy breek die deur met geweld af. “Hy maak dat die aarde en die bewoners daarvan die eerste dier aanbid ... Hy verplig al die mense, klein en groot, ryk en arm, vryes en slawe, om 'n merk op hulle regterhand of op hulle voorkop te dra” (Openbaring 13:12, 16). Selfs vir sy lojale onderdane vee die dier geen trane af nie, maar stuur eerder sprinkane wat martel (Openbaring 9:5).

As ons net die boek Openbaring gehad het om die verskil tussen God se toorn en Satan se toorn te verstaan, kan ons steeds sien dat hulle toorn van 'n heel verskillende aard is.

AANTEKENINGE

DAG 3 Opgegee

God se toorn of woede word dosyne kere in die Ou Testament genoem. Dit is deurdringend en oorbodig en begin in die boeke van Moses:

“Want my *woede* is aangesteek soos ‘n vuur, en dit brand tot in die dieptes van die graf. Dit verteer die aarde en sy opbrengs, die fundamente van die berge steek dit aan die brand. Ek sal rampe op hulle ophoop en hulle met my pyle afskiet. ... Was hulle maar wys, sou hulle verstaan en sien wat hulle lot sal wees! Hoe kan een mens duisend van hulle jaag, en hoe kan twee mense tienduisend laat vlug, as hulle Rots *hulle nie verkoop het*, en die Here *hulle nie oorgelewer het nie?*” (Deuteronomium 32:22-23, 29-30 NLV, skrywer se beklemtoning).

Dan sal my *woede* teen hulle ontbrand. Ek sal *hulle verlaat*, my gesig vir hulle wegsteek sodat hulle agteruitgaan. In daardie tyd sal ellende en rampe hulle tref sodat hulle sal sê: “Hierdie swaarkry het oor ons gekom omdat God nie meer by ons is nie!” (Deuteronomium 31:17 NLV, skrywer se beklemtoning).

Die beskrywing is duidelik en bondig: “My woede [sal] teen hulle ontbrand,” en die gevolg is dat “Ek sal hulle verlaat” en “Ek ... is nie meer met hulle nie.” Gedurende die tyd van die regters van Israel het God se volk Hom voortdurend verlaat en die verskriklike gevolge van slawerny in die hande van ander nasies gely.

In die tweehonderd jaar vanaf Jerobeam tot by die Assiriese ballingskap het God profeet na profeet na Israel gestuur. Hulle boodskappe is grotendeels verwerp, maar God se pogings om hulle te bereik het skynbaar deur die boodskappe van Jesaja en Hosea verskerp. Ten slotte, om die skrikwekkende punt te maak dat God steeds sy rebelse volk liefgehad het, selfs in hulle ontrouheid, het God Hosea gevra om met ‘n vrou te trou wat ontrou sou wees. Hy het toe vir Hosea gevra om haar te volg, selfs in haar prostitusie, “Gaan knoop weer ‘n liefdesverhouding aan met ‘n vrou wat vir ander mans lief is en egbreuk pleeg, net soos die Israeliete vir wie Ek, die Here, liefhet,” (Hosea 3:1).

Dit is merkwaardig om te dink dat God, deur die profeet Hosea, by sy prostituutvrou, Israel, gepleit het om weer huis toe te kom. God het

geharde rebelle probeer bereik, en daarom het Hy geen ander keuse gehad as om ook hard te praat en in 'n taal wat hulle kon verstaan nie: "Ek is soos 'n leeu teenoor Efraim, soos 'n roofdier teenoor Juda. Dit is Ek wat verskeur en my koers gaan, wat wegdra sonder dat iemand dit kan keer. Ek gaan My in my woonplek *terugtrek* [*my volk verlaat*] totdat hulle hulle skuld bely en vra na my wil. In hulle nood sal hulle my hulp kom vra" (Hosea 5:14-15, skrywer se beklemtoning.

As ons hierdie gedeelte as 'n geheel neem, sien ons dat God sy volk waarsku dat hulle op die punt staan om verlaat te word en onuitspreeklike gevolge te ly.

In Israel se hartseer verhaal sien ons die toorn van God in aksie, en terselfdertyd word ons toegelaat om die gesig van God te sien. Is God se gesig "streng of fel" terwyl Hy sy toorn uitstort? Hosea skilder die prentjie van 'n God met trane op sy gesig wat sê: "Hoe kan ek jou prysgee, Israel? Hoe kan ek jou verlaat?" Die Afrikaans 1933/1953-vertaling sluit hierdie gedeelte af met: "my hart is omgekeer in My, tegelykertyd is my medelyde opgewek" (Hosea 11:8 AFR53).

AANTEKENINGE

DAG 4 Vryheid

Minder as tweehonderd jaar ná die Assiriese ballingskap het die mense van Juda progressief in opstand gekom, net soos Israel gedoen het. Weereens het God profeet na profeet gestuur om hulle terug te keer. Jeremia, die huilende profeet, het gedurende hierdie aaklige tyd wat tot die ballingskap gelei het, gelewe, en hy het die algehele rebellie en wantroue wat Juda vir sy God gehad het, beskryf. Jeremia vertel ons dat die rede vir Juda se pyn en lyding nie 'n direkte straf van God was nie, maar dat hulle Hom verlaat het en die gevolge gedra het:

Het jou verlating van die Here jou God in die tyd toe Hy jou op die pad gelei het, jou dit nie berokken nie? ... Jou eie boosheid sal jou tugtig, en jou afkerighede sal jou straf; weet dan en sien dat dit verkeerd en bitter is dat jy die Here jou God verlaat het (Jeremia 2:17-19 AFR53); Jou eie optrede, jou eie dade het hierdie dinge oor jou gebring, dis jou eie boosheid wat dit so bitter maak, wat jou in jou hart tref (Jeremia 4:18).

God se metodes van liefde en dissipline het nie daarin geslaag om sy volk te keer om sy sy te verlaat nie. Wat moes God doen? Hulle uitlos? Weggaan? Sy keuse is eintlik een van twee dinge. Hy kan óf die poppemeester word en sê: “Jy *was* vry om tot op 'n sekere punt te rebelleer, maar nou neem ek beheer. Jy is nie meer vry nie. Ek gaan al die toutjies van jou lewe trek en jy sal gehoorsaam.” Of, God kan vryheid aan Sy mense gee—die vryheid om sy sy heeltemal te verlaat ... moontlik vir ewig. “Ek het my volk *verlaat*, hulle wat aan My behoort, *prysgegee*, die volk wat Ek liefhet, oorgegee in die mag van sy vyande” (Jeremia 12:7, skrywer se beklemtoning). Die kern van God se toorn is dat Hy mense die vryheid gee om sy sy te verlaat. Hy weier om 'n poppemeester te word. Maar is dit regtig die liefdevolste ding vir God om te doen?

Kom ons sê iemand wil die wet van swaartekrag trotseer en van 'n krans af spring. Sou God sê: “Nee, jy is nie vry om dit te ervaar nie; Ek sal die wet van swaartekrag vir jou opskort en jy sal 'n sagte landing hê”? Of wat van 'n individu wat stadigaan al hoe meer alkohol begin drink? Moet God op sy pad om 'n alkoholis te word, ingryp deur sy vryheid om te drink met geweld te beperk? Of moet God ten minste sy vryheid om te bestuur wegneem? Miskien as God hom toelaat

om te bestuur, moet Hy seker maak dat as die man wel 'n ongeluk maak, niemand beseer sal word nie? Of moet God seker maak dat net “slegte mense” seerkry wanneer hy onder die invloed bestuur? Sou ons 'n God verkies wat die wêreld op so 'n gedetailleerde manier mikrobestuur en manipuleer?

Alhoewel dit *menslik* sin mag maak om dit te doen, wanneer en waar sal God ophou om in te gryp? Hoe sou die heelal kon sien dat ons eintlik vry is?

In hierdie sondige wêreld het vryheid altyd 'n prys. Dit is die dilemma waarmee God elke dag te kampe het. As Hy werklik 'n God van vryheid is, moet Hy sy kinders vryelik die moontlikheid gee om Hom te verwerp en slegte keuses te maak. Om vrye wil te respekteer, het God geen ander keuse as om toe te laat dat die natuurlike gevolge van die verlating van sy sy plaasvind nie – gevolge wat verwoestend kan wees vir almal rondom, insluitend vir diegene wat lojaal aan God bly.

AANTEKENINGE

DAG 5 Laat Gaan

Soos die mense van Juda die finale boodskap van God verwerp het, bevat die boek Jeremia van die duidelikste beskrywings van God se toorn in die hele Ou Testament:

“Dan gaan Ek self teen julle veg met my groot mag en krag, in *groot toorn, gramskap en woede*. Ek gaan al wat in hierdie stad is, tref, mens en dier. Hulle sal aan die pes sterwe ... Wie in hierdie stad bly, sal sterf, deur die swaard of deur hongersnood of deur pes ... Die stad word *oorgegee* in die mag van die koning van Babel, en hy sal dit afbrand” (Jeremia 21:5-6, 9-10, skrywer se beklemtoning).

Alhoewel God donder dat Hy, in sy toorn, persoonlik “almal wat in hierdie stad woon, sal doodmaak”, verduidelik Hy dan dat “dit oorgegee sal word” en dat dit die koning van Babilonië is wat die stad tot op die grond sal afbrand, nie God nie.

Die verhouding tussen God se toorn en Sy verlating van die volk kan nie by Jeremia misgekyk word nie: “Die herder sal sy hut *verlaat* soos die leeu van sy lêplek af padgee. Hulle land sal verlate wees. Die toorn wat alles platvee, die gloeiende *toorn* van die Here sal dit alles doen” (Jeremia 25:38, skrywer se beklemtoning).

In die boek Klaagliedere skryf Jeremia:

Ag, hoe het die Here in sy toorn die donker laat toesak oor Sion! Hy het die pragstad van Israel tot in die stof verneder, *Hy het op die dag van sy toorn sy eie tempel nie ontsien nie* ... Waarom sou U ons dan bly vergeet, ons vir altyd *verlaat*? Bekeer U ons tot U, Here, dat ons bekeer kan wees, gee ons weer die bestaan van vroeër. Of het U ons heeltemal verwerp? *Is u toorn oor ons so groot?* (Klaagliedere 2:1, 5:20-22, skrywer se beklemtoning).

Wat ons in voorbeeld na voorbeeld in die geskiedenis van Israel sien, is dat God elke hulpbron uitput om sy volk te bereik totdat Hy uiteindelik niks meer kan doen as om hul wens te vervul om ander gode te volg en die verskriklike gevolge te ly nie. “kyk, Ek roep ‘n vrylating uit, spreek die Here, om julle oor te gee aan die swaard, die pes en die hongersnood” (Jeremia 34:17 AFR53).

Esegiël het in dieselfde tyd as Jeremia geleef en het dieselfde

boodskap van waarskuwing vir Jerusalem gehad: “Ek sal my woede oor jou laat losbreek, Ek blaas die vuur van my gramskap oor jou, Ek gee jou oor in die mag van wrede mense wat weet hoe om uit te roei” (Esegïel 21:31, skrywer se beklemtoning).

Die geskiedkundige rekord toon dat God nie ’n hand op sy volk gelê het in die vernietiging van Jerusalem nie. God het die vrywillige keuse van sy rebelse kinders gerespekteer en hulle toegelaat om die gevolge te ly. Die Babiloniërs, nie God nie, het die stad verbrand. “Die Here het die koning van die Galdeërs teen hulle laat optrek. Hy het hulle jong mans in die heiligdom met die swaard afgemaai, en geen genade aan jong man of jong meisie, bejaardes of verswaktes betoon nie. God het hulle almal in Nebukadnesar se mag oorgegee” (2 Kronieke 36:17 NLV, skrywer se beklemtoning).

AANTEKENINGE

DAG 6 Die Duidelikste Prent

Net soos die Ou-Testamentiese profete God se toorn verbind met die mees verwoestende gebeure van Israel se geskiedenis, so assosieer Paulus God se toorn met die vernietiging van Jerusalem in 70 nC. God se mense het hulle harte so verhard teen Hom dat hulle Hom selfs in die oë kon kyk en Hom daarvan beskuldig dat Hy aan die duiwel se kant is (Matteus 12:24). God kon nie meer vir hulle doen nie en daarom het Hy hulle “in sy toorn” oorgegee. Paulus beskryf dit so: “Die Jode het nog altyd gesondig, maar nou het hulle die maat van hulle sondes vol gemaak. Nou is dit klaar: die oordeel van God het hulle begin tref.” (1 Tessalonisense 2:16)! Weereens moet ons egter die vraag vra: “Wat het *ewiglik* gebeur?”

Gelukkig maak Paulus die boek Romeine oop deur al die Ou-Testamentiese beskrywings van God se *toorn* wat ons sopas oorweeg het, op te som. “God openbaar vanuit die hemel sy *toorn* oor al die goddeloosheid en ongeregtigheid van die mense wat die waarheid deur hulle ongeregtigheid probeer onderdruk. Wat ‘n mens van God kan weet, was immers binne hulle bereik, want God het dit binne hulle bereik gebring” (Romeine 1:18-19, skrywer se beklemtoning).

Sodat ons nie die punt mis nie, herhaal Paulus drie keer die bekende Ou-Testamentiese eggó's oor hierdie onderwerp deur te sê dat wat God doen is om “daarom gee God hulle oor ... daarom gee God hulle oor ... gee Hy hulle oor...” (Romeine 1:22-28).

Ten spyte van dit alles os dit vir baie mense steeds moeilik tyd om sonde as die vernietiger en straf en God as die beskermmer en generes te beskou. Maar, ten spyte van eeue van Christelike tradisie, verskaf die lewe en dood van Christus vir ons die duidelikste beeld van God se toorn.

Wat het werklik by die kruis gebeur, en hoe was die Vader by Jesus se dood betrokke? Die profeet Jesaja verduidelik dat dit sonde was wat Jesus gestraf het, nie die Vader nie:

Hy was verag en deur die mense verstoot, ‘n man van lyding wat pyn geken het, iemand vir wie die mense die gesig wegdraai. Hy was verag, ons het hom nie gereken nie. Tog het hy óns lyding op hom geneem, óns siektes het hy gedra. Maar *ons het hom beskou* as een wat gestraf word, wat deur God geslaan en gepynig word. Oor óns oortredings is hy deurboor, *oor óns sondes* is hy verbrysel;

die straf wat vir ons vrede moes bring, was op hom, deur sy wonde het daar vir ons genesing gekom (Jesaja 53:1-5, skrywer se beklemtoning).

“Ons het hom *beskou* as een wat gestraf word, wat deur God geslaan en gepynig word.” Maar Jesaja sê vir ons dat ons verkeerd gedink het en dat dit sonde—ons sonde!—is wat Jesus “gestraf” het. Sonde, uit die aard van die saak, veroorsaak skeiding tussen ons en God – nie omdat God weggaan nie, maar omdat ons weggaan.

Die ang en hartseer van Jesus wat in die tuin van Getsemane begin het, het ‘n hoogtepunt bereik met die woorde: “My God, my God, waarom het U my verlaat?” (Matteus 27:46). Dit is dieselfde woorde wat ons keer op keer geassosieer het met die skeiding van God van sy rebelse kinders. Die Vader het nie sy Seun by die Kruis doodgemaak nie. By die Kruis sien ons die volle resultaat van skeiding wat sonde tussen ons en ons God veroorsaak.

Ons kan tereg sê dat “die toorn van God op Christus geval het”, as ons verstaan dat die Bybelse begrip van God se toorn nie straf deur God is nie, maar eerder om in die steek gelaat, verlaat en prysgegee te word. Paulus beskryf Jesus se dood bondig soos volg: “Ter wille van ons sondes is Hy *oorgegee* om te sterwe” (Romeine 4:25, skrywer se beklemtoning).

AANTEKENINGE

DAG 7 Maak Dinge Reg

MOENIE NOU STOP NIE!

- ‘n Lesing oor God se toorn en hoe dit met helse vuur saamhang: <http://godscharacter.com/index.php/bible-study/mark/mark>
- Luister na Graham Maxwell se bespreking oor die boek Hosea: <http://pineknoll.org/audio-book-by-book>
- Greg Boyd oor hoe om God se toorn in die Ou Testament met Jesus te versoen: <http://www.youtube.com/watch?v=b5CkCGR9YI4>

PRAAT HIEROOR

Nadat jy ‘n oorsig van God se toorn in die Bybel verskaf het, hoe sou jy nou “die toorn van die Lam” en die laaste plaie in Openbaring definieer wat “die finale uitdrukking van God se toorn” is (Openbaring 6:16)? Is ons nou in staat om te verstaan wat beskryf word?

Onthou wat ons geleer het, lees hierdie aanhalings en bespreek hoe dit met die beskrywing van God se toorn in die Skrif ooreenstem:

Satan werk ook deur die elemente om sy oes van onvoorbereide siele in te samel. Hy het die geheime van die laboratoriums van die natuur bestudeer, en hy gebruik al sy krag om die elemente te beheer so ver as wat God dit toelaat. Toe hy toegelaat is om Job te teister, hoe vinnig is kleinvee en beeste, diensknegte, huise, kinders, weggee, en die een moeilikheid het die ander soos in ‘n oomblik gevolg. God beskerm en verskans sy skepsele teen die mag van die vernietiger. Maar die Christelike wêreld het minagting vir die wet van Jehova getoon; en die Here sal doen presies wat Hy verklaar het dat Hy sou—Hy sal Sy seëninge van die aarde onttrek en sy beskermende sorg wegneem van diegene wat teen sy wet in opstand kom en ander leer en dwing om dieselfde te doen. Satan het beheer oor almal oor wie God nie veral waak nie. Hy sal sommige bevoordeel en voorspoedig maak om sy eie planne te bevorder, en hy sal moeilikheid oor ander bring en mense laat glo dat dit God is wat hulle teister (Vertaal uit:

E. G. White, *Great Controversy* [Thomason, GA: Family Heritage Books, 1888] bl. 589).

Ek is gewys dat die oordele van God nie direk van die Here oor hulle sou kom nie, maar op hierdie manier: Hulle plaas hulleself buite sy beskerming. Hy waarsku, korrigeer, bestraf en wys die enigste pad van veiligheid uit; dan, as diegene wat die voorwerpe van sy spesiale sorg was, hul eie weg onafhanklik van die Gees van God sal volg, ná herhaalde waarskuwings, as hulle hul eie weg kies, dan gee Hy nie sy engele opdrag om Satan se besliste aanvalle op hulle te voorkom nie. Dit is Satan se krag wat op see en op land aan die werk is, wat rampspoed en benoudheid bring, en menigtes wegvee om seker te maak van sy prooi. En daar sal storm en orkaan oor see en land wees, want Satan het in groot toorn neergedaal. Hy is aan die werk. Hy weet sy tyd is min en as hy nie ingehou word nie, sal ons verskrikliker openbarings van sy krag sien as waarvan ons nog ooit gedroom het (Vertaal uit: E. G. White, *Last Day Events* [Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 1992], bl. 242)

EN LAASTENS...

Satan se poging is om die definisie van God se toorn op sy kop te draai en om ons te laat glo dat dit iets is wat buite sy liefde plaasvind – die strawwe optrede van ‘n beledigde God. Die leer van die Bybel oor hierdie onderwerp is egter baie duidelik. God se toorn is wat gebeur wanneer Hy elke hulpbron uitgeput het om ons veilig huis toe te bring, en ongelukkig, met trane, ons toelaat om vrylik ons eie pad te loop.

AANTEKENINGE

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 11 —

Openbaring en die Kosmiese Konflik
Deel 1

DAG 1 Die Einde van die Storie

LEWENDE WOORDE

“Die laaste boek van die Nuwe Testamentiese skrifte is vol waarheid wat ons moet verstaan. Satan het die verstand van baie verblind sodat hulle bly was oor enige verskoning om nie die Openbaring hulle studie te maak nie” (Vertaal uit: E. G. White, “Our Great Treasure-House,” *The Signs of the Times*, 4 Julie 1906).

“Die naam ‘Openbaring’ weerspreek die stelling dat dit ‘n verseëlde boek is. ‘Openbaring’ beteken dat iets van belang geopenbaar word. ... Een ding sal beslis uit die studie van Openbaring verstaan word. ... ‘n Wonderlike verband word gesien tussen die heelal van die hemel en hierdie wêreld” (Vertaal uit: E. G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers* [Nashville, TN: Southern Publishing Association, 1946], bl. 113-14).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Die boek Openbaring is die klimaks van die Kosmiese Konflik-verhaal. Dit beskryf die kwessies in daardie voortdurende stryd en stel die karakter en regering van God teenoor die karakter en regering van Satan.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

Sekere temas blyk te verminder terwyl ander toeneem namate die Bybel die werklikheid stadig ontvou. In die boeke van Moses belooft God om diegene wat gehoorsaam is te seën en te beloon, terwyl Hy diegene wat ongehoorsaam is, met strawwe dreig. Soos die verhaal egter ontvou, verstaan ons dat God geestelik onvolwasse mense met daardie woorde ontmoet het en dat daar in hierdie lewe geen belofte van tydelike seën is nie. Jesus het so ver gegaan om te sê dat ons ons kruis moet dra en Hom moet volg, miskien selfs tot uiterste lyding en dood.

Terwyl Satan slegs drie keer direk in die Ou Testament genoem word, neem die Kosmiese Konflik-tema eksponensieel regdeur die

Bybel toe en bereik 'n klimaks met Openbaring – 'n boek wat geheel en al om die stryd tussen goed en kwaad wentel.

Openbaring is 'n moeilike boek om te verstaan, tensy ons die Kosmiese Konflikt as die hart en middelpunt daarvan sien. In 1522 het Martin Luther gesê: “My gees kan hom nie by hierdie boek akkommodeer nie. Vir my is dit genoeg rede om nie baie daarvoor te dink nie: Christus word nie daarin geleer of geken nie” (Vertaal uit: *Luther's Works*, vol. 35, trans. C. M. Jacobs en E. T. Bachmann [Philadelphia: Fortress, 1960], bl. 399). Dit is waar dat hy later in sy lewe waarde in Openbaring gesien het, maar hoofsaaklik as 'n instrument om die Katolieke Kerk te hamer.

Sonder 'n Kosmiese Konflikt lyk God nie so goed in hierdie boek nie. In die *Apocalypse* het D. H. Lawrence Openbaring 'n “afskuwelike” weergawe van die Christendom genoem, 'n “afstootlike werk” (*Apocalypse*). Harold Bloom het gevoel: “Wrok en nie liefde is die leer ... 'n boek sonder wysheid, goedheid, vriendelikheid of geneetheid van enige aard” (Vertaal uit: Harold Bloom, *The Revelation of St. John the Divine* [1988]). C. H. Dodd het gesê: “Ons is verplig om te oordeel dat die boek in sy opvatting van die karakter van God en sy houding teenoor die mens onder die vlak val, nie net van die leer van Jesus nie, maar van die beste dele van die Ou Testament” (Vertaal uit: C. H. Dodd, *The Revelation of St. John the Divine* [1988]).

Hierdie siening spruit hoofsaaklik uit die beskouing van God as die enigste handelende subjek en die versuim om die betekenis van die res van die Skrif op die boek toe te pas.

Die ander wanopvatting oor Openbaring is dat dit 'n boek van verborgenheid is wat niemand moontlik kon verstaan nie. Hieronymus het gesê, “Die Apokalips van Johannes het soveel geheime as woorde” (Jerome, *Ep.* LXXX.9).

Die naam van die boek is egter “Openbaring”, wat sou aandui dat iets van groot belang geopenbaar word. Sodra ons die organisasie en dominante temas daarvan ontgin het, ontvou 'n wonderlike dog komplekse prentjie oor die heelal waarin ons leef.

AANTEKENINGE

DAG 2 Denkskole

Daar is verskeie verskillende denkskole oor die vertolking van Openbaring:

- **Preterisme** is die siening dat Johannes gebeure van die verlede of gebeure in sy eie tyd gesien het.
- **Futurisme** sê dat Johannes verre toekomstige gebeure gesien het.
- **Dispensasionalisme** is 'n ewangeliese vertolking wat verstaan dat God homself in 'n reeks "bedelings" of tydperke in die geskiedenis geopenbaar het. (Die *Left Behind*-reeks is 'n uitstekende voorbeeld.)
- **Historisme** dring daarop aan dat Johannes toekomstige gebeure gesien het, maar dat hy ook met historiese kontinuïteit gemoeid is.
- Miskien is daar 'n ander interpretasie – 'n **Kosmiese Konflik**-vertolking wat aanvoer dat Openbaring die hele storie beskryf – verlede, hede en toekoms. (Baie dankie aan Sigve Tonstad vir sy fokus op hierdie interpretasie van Openbaring.)

Die struktuur van Openbaring is relatief eenvoudig. Tussen sy inleiding en naskrif is daar sewe kerke (1:7–3:21), sewe seëls (4:1–8:1), sewe basuine (8:2–11:19), die samevatting van die Kosmiese Konflik (12–14), en die sewe bakke (15:1–22:5).

Baie skrifverklaarders het die Kosmiese Konflik-afdeling (hoofstukke 12–14) as die hart en middelpunt van die boek beskou.

Eerder as dat dit langs 'n chronologiese tydlyn ontvou, moet Openbaring beskou word as 'n simfoniese stuk wat om die Kosmiese Konflik-tema wentel. Die seëls, trompette en bakke wentel om hierdie tema, wat variasies bied en vars en nuwe dimensies openbaar. Byvoorbeeld, die seëls, trompette en bakke het almal dieselfde eindpunt. Die sewende seël eindig met 'n toneel by "die goue altaar" (Openbaring 8:3) en met "donderslae, dreunings, weerligstrale en 'n aardbewing" (Openbaring 8:5); die sewende basuin eindig met 'n toneel by "die verbondsark" en met "weerligstrale, dreunings,

donderslae, 'n aardbewing en 'n groot haelstorm" (Openbaring 11:19); die sewende plaag eindig met "['n harde stem] van die troon in die tempel" en "toe het daar weerligstrale, dreunings en donderslae gekom. Daar was ook 'n groot aardbewing (Openbaring 16:17-18).

Daar is nie net herhaling nie; daar is vordering. Soos in enige goed geskrewe simfonie, word die hooftema herhaal, en daar is ook 'n crescendo, 'n klimaks en 'n einde. In die opeenvolging van seëls word die vaal perd en ruiters gesag oor een-vierde van die aarde gegee (6:8); in die trompette word een derde van alles aangetas; in die bakke, het "alle lewende wesens in die see ... gesterf" (16:3). In die seëls word die winde van tweedrag teruggehou omdat mense nog nie verseël is nie (7:13); in die trompette word hulle verseël (9:4) en die opdrag word gegee om die winde los te laat (9:14); in die bakke is daar voltooiing omdat "met hulle die toorn van God beëindig is" (15:1).

Johannes se visie skep 'n enkele simboliese heelal waarin die lesers daarvan mag leef vir die tyd wat dit neem om die boek te lees (of te hoor). ... Die krag, die oorfloed en die konsekwentheid van die simbole het 'n literêr-teologiese doel. Hulle skep 'n simboliese wêreld wat lesers so volledig kan betree dat dit hulle raak en hul persepsie van die wêreld verander. Die meeste "lesers" was oorspronklik natuurlik hoorders. Openbaring is ontwerp vir mondelinge opvoering in Christelike eredienste. Die effek daarvan sal dus ietwat vergelykbaar wees met 'n dramatiese opvoering, waarin die gehoor die wêreld van die drama vir die duur daarvan betree en die persepsie van die wêreld buite die drama kragtig deur hul ervaring van die wêreld van die drama kan laat verskuif (Vertaal uit: Richard Bauckham, *The Theology of the Book of Revelation* [Cambridge, UK: Cambridge University Press, 1993], bl. 10).

AANTEKENINGE

DAG 3 Christus in Openbaring

Openbaring werp hoofsaaklik lig op ons teologie, nie ons chronologie nie. Hierdie perspektief geld ook vir die getalle wat in Openbaring gebruik word. Hierdie getalle en numeriese patrone hou 'n teologiese betekenis in, en miskien kan ons net vir 'n oomblik terugstaan en die geïnspireerde skoonheid van hierdie samestelling waardeer:

- Daar is sewe saligsprekinge wat deur die boek Openbaring versprei is. Aangesien sewe die getal van volledigheid in die Bybel is, word hierdie spesifieke aantal seëninge ingesluit om die seën aan te dui op die een wat die boodskap lees (of luister) en gehoorsaam.
- Sewe keer word die woord *profesie* genoem; sewe keer verseker Christus ons dat “Ek kom”; sewe keer word die titels “Die HERE God die Almagtige” en “Die Een wat op die troon sit” en “Christus” gebruik.
- Agt-en-twintig keer kom die woord *Lam* voor; sewe hiervan word gekoppel aan die frase “God en die Lam”. Aangesien vier altyd die getal van die wêreld is (Openbaring 7:1; 14:7; 20:8), “dui die 7 x 4 voorkoms van die ‘Lam’ dus op die wêreldwye omvang van sy volledige oorwinning” (Vertaal uit: Bauckham, *Theology of the Book Revelation*, bl. 109).
- Sewe keer dui “die getuie van Jesus” en sewe keer “die getuies van Jesus” aan dat die volgelinge van Jesus in Openbaring sy selfopofferende lewe moet uitleef wat gewillig vir ander gee – selfs tot die dood.

Wat getalle betref, is die merkwaardigste van almal miskien die sewe keer in totaal wat drie frases gebruik word om God te beskryf. Almal word as gelykwaardig beskou: “die Alfa en die Omega”, “die begin en die einde,” en “die eerste en die laaste.” Let op hoe dit in die boek Openbaring georganiseer is:

A	B	B*	A*
1:8	1:17	21:6	22:13
Einde van inleiding	Begin van visioen	Einde van visioen	Begin van naskrif
God	Christus	God	Christus
Alfa en Omega		Alfa en Omega	Alfa en Omega
	Eerste en laaste		Eerste en laaste
		Begin en einde	Begin en einde

Die sleutelaspek van hierdie drie titels vir God is dat die enigste keer dat almal saam genoem word, aan die einde van die boek is wanneer daar na Jesus Christus verwys word. Die getalle wat in hierdie geval gebruik word, werp lig op ons teologie, nie op ons chronologie nie:

As 'n manier om ondubbelsinnig te stel dat Jesus Christus tot die volheid van die ewige wese van God behoort, oortref dit alles in die Nuwe Testament. ... Hierdie patroon onderstreep die identifikasie van Christus met God wat die gebruik van die titels self uitdruk. ... Dit toon dat die identifikasie van Christus met God wat deur die titels geïmpliseer word, nie die resultaat is van 'n aanneming-Christologie, waarin die blote mens Jesus met sy opstanding tot goddelike status verhef word nie. Belangrik soos wat die opstanding vir Christus se deelname aan God se heerskappy is, dui hierdie titels wat Hy met God deel aan dat Hy die ewige wese van God van voor die skepping gedeel het. ... Dit dui Hom nie as 'n tweede god aan nie, maar sluit Hom in by die ewige wese van die een God van Israel. ... Die belangrikheid van Johannes se buitengewoon hoë Christologie vir die boodskap van Openbaring is dat dit absoluut duidelik maak dat wat Christus doen, God doen. ... Openbaring se Christologie moet ingesluit word in ons weergawe van sy verstaan van God. ... God is verwant aan die wêreld nie net as die bosintuiglike Heilige Een nie, maar ook as die geslagte Lam (Vertaal uit: Bauckham, *Theology of the Book of Revelation*, bl. 263, 266-67).

DAG 4 Die Oop Deur

Die boek Openbaring is georganiseer rondom die “oorlog in die hemel” (12:7), met die sewe seëls, basuine en bakke wat verskillende aspekte van die Kosmiese Konflik uitlig.

Die sewe kerke in Openbaring ontvang elkeen ‘n boodskap van God en word uitgenooi om nader te kom – om agter die gordyn te kyk en te verstaan waarom hierdie wêreld so ‘n gemors is. Elkeen word ook genooi om te sien wat God gedoen het, steeds doen en daaromtrent sal doen.

Eerstens, laat ons vasstel dat God wil hê dat die lede van sy familie nader moet kom. Vir die getroue kerk in Filadelfia maak God ‘n deur oop en nooi hulle in:

Skrywe aan die leraar van die gemeente in Filadelfia: So sê die Heilige, die Ware God, Hy wat die sleutel van Dawid het, wat die deur oopsluit en niemand sal dit weer toesluit nie, en dit toesluit en niemand sluit dit weer oop nie: Ek weet alles wat julle doen. Kyk, Ek het ‘n deur voor julle oopgesluit en niemand kan dit weer toesluit nie. Ek weet dat julle min krag het, en tog het julle aan my boodskap vasgehou en My nie verloën nie (Openbaring 3:7-8).

Vir hierdie mense is ‘n deur oopgemaak vir hulle om in te kom en te verstaan. In teenstelling met die kerk van Filadelfia staan die lou kerk van Laodisea. Hulle het die deur in God se aangesig toegemaak. Hulle glo dat hulle geestelik ryk is en erken nie dat hulle volkome armoedig is in hul begrip van God nie. Hulle maak dat God letterlik wil braak. Die meeste vertalings sê: “Ek sal jou uit my mond spoeg” (Openbaring 3:16), maar dit vat nie regtig die betekenis vas nie. Die Griekse woord wat hier gebruik word, is *emeo* (wat gewoonlik vertaal word as “om uit te spoeg”). Maar dit is opmerklik dat die woord *braakmiddel*, wat verwys na ‘n klas medisyne wat gebruik word om braking te veroorsaak, van hierdie selfde Griekse woord afgelei is. Die Message-vertaling is dus miskien meer akkuraat op hierdie vers: “You make me want to vomit!”

Maar, soos altyd, kom God se teregwysing aan hierdie mense uit ‘n hart van liefde: “ Ek bestraf en tug elkeen wat Ek liefhet” (Openbaring 3:19). Hy wil ook hê dat hierdie mense nader moet kom, om te sien en te verstaan! “Koop oogsalf om aan julle oë te smeer,

sodat julle kan sien" (Openbaring 3:18).

Baie meer kan oor die kerk van Laodisea gesê word, maar vir eers, laat ons besef dat alhoewel hulle die deur toegemaak het, God steeds daar is ... en klop: "Kyk, Ek staan by die deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek by hom ingaan en saam met hom die feesmaal hou, en hy saam met My. Elkeen wat die oorwinning behaal, sal Ek saam met My op my troon laat sit" (Openbaring 3:20-21).

Let op dat God nie die deur afbreek en hulle in sy koninkryk bedreig nie. Met ander woorde, God se metodes is nie dwingend nie. Later sal ons sien dat Satan vrees, dreigemente en intimidasie gebruik om mense in sy koninkryk in te dwing. Nie so met God nie. Hy respekteer ons vrywillige keuse en klop saggies.

Vir die getroue kerk van Philadelphia is die deur wawyd oop en die uitnodiging is: "Kom in!" Aan die ontroue gemeente van Laodisea klop God en lok hulle met die aanbod van 'n spesiale ete saam. Weereens hoor ons God vra: "Kom asseblief nader!" Dit alles bereik 'n hoogtepunt met Openbaring 4:1, waar te kenne gegee word dat al die kerke in die Heilige Plek geleë is en hulle lede genooi word om deur die deur te stap, om intimiteit met God te ervaar en om werklik te verstaan: "Hierna het ek, Johannes, in die hemel 'n deur gesien wat oopgemaak is, en die stem, soos die geluid van 'n trompet, wat ek die eerste keer met my hoor praat het, het gesê: 'Kom op hierheen, en Ek sal vir jou wys wat hierna moet gebeur'" (Openbaring 4:1).

Dit word soms voorgestel dat begrip nie so belangrik is nie ("God se weë is bo ons weë"). Maar volgens Jesus beteken om 'n vriend van God te wees om te verstaan waarmee Hy besig is! "Ek noem julle nie meer diensknegte nie, omdat die dienskneg nie weet wat sy heer doen nie. Maar Ek het julle vriende genoem, omdat Ek alles wat Ek van my Vader gehoor het, aan julle bekend gemaak het" (Johannes 15:15 AFR53). Die uitnodiging aan die kerke om te kom en te verstaan is 'n bewys van die oop, deursigtige aard van God se Koninkryk.

AANTEKENINGE

DAG 5 God is Waardig

Probeer om hierdie verstommende toneel in te neem terwyl ons die troonkamer binnegaan:

Onmiddellik is ek deur die Gees meegevoer. Ek het gesien daar staan 'n troon in die hemel en op die troon sit daar Iemand. Sy voorkoms was soos opaal en karneool. Om die troon was daar 'n reënboog met die glans van smarag. Reg rondom die troon was daar vier en twintig ander trone, en op die trone het daar vier en twintig ouderlinge gesit. Hulle het wit klere aangehad, en op hulle koppe was daar goue krone. Daar het weerligstrale, dreunings en donderslae van die troon af gekom. Vlak voor die troon het sewe fakkels helder gebrand. Dit is die sewe Geeste van God. Voor die troon was dit soos 'n spieëlglatte see, helder soos kristal. Naby, rondom die troon, was daar vier lewende wesens, vol oë van voor en van agter. Die eerste lewende wese het soos 'n leeu gelyk en die tweede soos 'n bul; die derde het 'n gesig soos dié van 'n mens gehad en die vierde het gelyk soos 'n arend wat vlieg. Elkeen van die vier lewende wesens het ses vlerke gehad, wat aan die bokant en aan die onderkant vol oë was. Hulle het dag en nag sonder om te rus, gesê: "Heilig, heilig, heilig is die Here God, die Almagtige, Hy wat was en wat is en wat kom." Elke keer wanneer die lewende wesens heerlijkheid, eer en dank toebring aan Hom wat op die troon sit, wat tot in alle ewigheid lewe, kniel die vier en twintig ouderlinge voor Hom wat op die troon sit, en aanbid Hom wat tot in alle ewigheid lewe. Hulle sit dan hulle krone voor die troon neer en sê: "Here, ons God, U is waardig om die heerlijkheid en die eer en die mag te ontvang omdat U alles geskep het; deur u wil het alles ontstaan en is dit geskep" (Openbaring 4:2-11).

'n Aantal belangrike simbole is by hierdie gedeelte betrokke, maar kom ons lig een hoofpunt uit. Te midde van al die briljante lig, kleur, musiek en entoesiastiese lof word 'n vraag gevra wat eerlikwaar belaglik lyk! "Wie is waardig om die boek oop te maak deur die seëls daarvan te breek?" (Openbaring 5:1-2). Met God self wat die boekrol vashou, hoe kan iemand dit selfs oorweeg om te vra of iemand waardig is om dit oop te maak? Tog is daar niemand gevind wat waardig was om die boekrol oop te maak nie (Openbaring 5:3).

Skielik kom daar 'n oplossing, en 'n ander persoon staan nou te midde van die vier lewende wesens en die vier-en-twintig ouderlinge: "Kyk, die Leeu uit die stam van Juda, die Afstammeling van Dawid, het die oorwinning behaal en kan die boek met die sewe seëls oopmaak.' Toe het ek voor die troon wat omring was deur die vier lewende wesens, tussen die troon en die ouderlinge, 'n Lam sien staan, die Een wat geslag was ... Hy het toe gegaan en die boek ontvang uit die regterhand van Hom wat op die troon sit" (Openbaring 5:5-7).

Wat is die betekenis van dit alles? Dit lyk asof hierdie titel Jesus aan die begin en einde van die boek verteenwoordig (kyk 1:8 en 22:12-13). Die betekenis van die briljante "Here God Almagtig" wat die boekrol aan die geslagte Lam oorhandig, is nie die Vader wat iets aan sy Seun oorhandig nie. Wat eerder beskryf word, is 'n dramatiese oorgang in ons begrip van wie God is.

In die lewe en dood van God in menslike vorm, sien ons iets dramaties anders as enigiets wat ons moontlik kon voorstel oor wie

**" GOD IS WAARDIG
OMDAT HY IN JESUS
BEWYS HET DAT SY
ONEINDIGE KRAG
DEUR SY LIEFDE
EN NEDERIGHEID
GEËWENAAR
WORD."**

God is. 'n God wat nege maande in die baarmoeder sou deurbring? 'n God wat sy eerste nag in 'n voerbak sou deurbring? 'n God wat as 'n seun in 'n arm gesin grootword en dan as 'n nederige timmerman werk? 'n God wat saam met die uitvaagsels van die samelewing uithang? 'n God wat toelaat dat sy eie skepsels Hom doodmartel en dan met sy sterwende asem hulle vergewe? As daar ooit 'n tyd was om met 'n oortuiging te sê dat "God waardig IS", was dit ná die

lewe en dood van Jesus Christus!

God is waardig omdat Hy in Jesus bewys het dat sy oneindige krag deur Sy liefde en nederigheid geëwenaar word. Jesus het die uitdaging aangepak en God se karakter en waardigheid bevestig. En hier is wat ek ongelooflik vind: Die resultaat van Jesus se lewe en dood is 'n "nuwe lied" (Openbaring 5:9) en 'n dramatiese versterking van lofprijsing vir God sodat "duisende en miljoene" nou staan om God te loof (Openbaring 5:9-13). Wat 'n versterking van lof beskryf hierdie gedeelte tog! Eers vier, dan vier-en-twintig, en uiteindelik "duisende en miljoene" engele en "elke skepsel in die hemel, op aarde, in die

DAG 6 Die Twee Ruiters

Die oopmaak van die seëls openbaar iets aakligs en pynliks. As ons die basuine en bakke van God se toorn parallel met die seëls lees, openbaar dit ook iets verskrikliks! Die Ou Testamentiese anker vir die sewe seëls is Esegïël hoofstukke een en twee. Beide Esegïël en Openbaring beskryf God in al sy glorie en omring deur vier lewende wesens wat die gesigte van 'n mens, leeu, bul en arend het. Daar is brandende fakkels, kleure van die reënboog en weerligflitse. En beide visioene beskryf 'n "middel" of "middelpunt" van die troon – "die lig [was] so helder soos die glans van 'n reënboog ... So het die heerlijkheid van die Here aan my verskyn" (Esegïël 1:28 NLV). In hierdie konteks is dit betekenisvol dat ná ontvangs van hierdie visioen, beide Esegïël en Johannes 'n boekrol "wat aan die voor- en aan die agterkant vol geskrywe was", aangebied word (Openbaring 5:1). Die boek Esegïël gaan voort om te verduidelik dat daar pyn binne-in hierdie boekrol is: "Dit was aan albei kante volgeskryf, en wat daarop geskryf was, was klaagliedere, treurliedere en smartroepe" (Esegïël 2:10).

God het Satan die vryheid toegelaat om sy koninkryk te vestig (met die doel om sy koninkryk te ontbloot en te verslaan) toe die eerste mense letterlik Planeet Aarde se sleutels aan Satan oorhandig het. Die meeste van wat ons elke dag om ons sien is 'n weerspieëling van Satan se koninkryk, nie God s'n nie.

Die boek Openbaring beskryf dat God "die winde terughou" en dan uiteindelik toelaat dat Satan regeer. Dit is nie 'n arbitrêre besluit van God se kant af nie; baie het eerder gekies en sal verkies om "die vader van die leuen" en "uitvinder van die leuen" te glo oor wie God is (Joh. 8:44). Die resultate was katastrofies.

Aan die begin van die konflik tussen God en Satan was dit nie heeltemal duidelik wie die waarheid praat nie. Openbaring beskryf dat sommige van die engele hulle by Satan geskaar het, net soos Adam en Eva. Paulus verduidelik hoekom: "En geen wonder nie! Satan self doen hom voor as 'n engel van die lig!" (2 Korinthiërs 11:14). In Openbaring moes die huigelagtige "engel van die lig" ontbloot word, en daarom is hy 'n kroon gegee en toegelaat om uit te ry en te oorwin. "Ek het gesien: daar was 'n wit perd. Sy ruiter het 'n pyl en boog gehad. 'n Oorwinnaarskroon is aan hom gegee, en hy het as oorwinnaar uitgegaan om nog verder te oorwin." (Openbaring 6:2).

Die boek Esegïël sluit af deur ook 'n ander ruiter met 'n boog

te beskryf. Voorheen het ons in Jesaja geles dat die “Koning van Babilon” (Satan) probeer het om “die noorde ... waar die gode mekaar ontmoet” te beset (Jesaja 14:13). In Esegïel is die vyand met die boog “Gog”, wat toegelaat word om van die noorde af te oorwin “om vir die nasies te wys wie Ek is” (kyk Esegïel 38:14-16). God belowe egter: “Ek sal jou boog uit jou linkerhand slaan en jou pyle uit jou regterhand laat val” (Esegïel 39:1-3).

“Die ruiter op die wit perd verskyn as ‘n deel van ‘n groep wat optree as demoniese agente van vernietiging” (Vertaal uit: Mathias Rissi, “The Rider on the White Horse,” *Interpretation* 18 [1964], 414-16). “Allen Kereslager neem die wit perd om misleidende en vervalste aktiwiteit aan die kant van sy ruiter aan te dui” (Vertaal uit: Sigve Tonstad, *Saving God’s Reputation* [New York, NY: T&T Clark International, 2006], bl. 132n147).

Telkens weer stel die boek Openbaring God se Koninkryk en Satan se koninkryk, God se karakter en Satan se karakter teenoor mekaar. Die ruiter in Openbaring 6 gaan uit met ‘n boog om te oorwin; in Openbaring 19 word die ruiter “Getrou en Waaragtig” genoem. Miskien word hierin geïmpliseer dat die ruiter in Openbaring 6 *nie* getrou en betroubaar is *nie*. Terwyl die ruiter in hoofstuk 6 oorwin met ‘n boog, het die ruiter in hoofstuk 19 ‘n swaard wat by sy mond uitkom wat “waarheid” as God se primêre wapen voorstel. Daarbenewens het hy ‘n “kleed wat in bloed gedoop was” aan gehad (Openbaring 19:13 AFR53). Dit verteenwoordig nie die bloed van sy vyande nie, maar eerder sy eie bloed. Die betekenis is dat Satan poog om die wêreld te oorwin deur die metodes van dwangmag en geweld te gebruik. God het egter die oorlog gewen deur ‘n mens te word en deur sy eie lewe vir ander af te lê. Nogal ‘n kontras!

Vir ‘n beskrywing van die res van die seëls, luister na hierdie lesing: <http://godscharacter.com/index.php/revelation/revelation-6/revelation-6-8>.

AANTEKENINGE

DAG 7 Stilte in die Hemel

Eerder as om hierdie week met vrae, aanhalings en ander hulpbronne af te sluit, laat ons afsluit met die belangrike betekenis van die “stilte in die hemel” (Openbaring 8:1) wat die sewe seëls afsluit, aangesien dit help om dinge saam te bind.

Dat God die geskil gewen het deur die gewelddadig geslagte Lam te word, bewys dat God se uiteindelijke “krag” liefde en waarheid is, nie dwangmag nie. Wat ons tot stilte sal skok, sal wees om die ondenkbare manier te verstaan waarop God gekies het om ons te red, te genees en ons vertrouwe te herstel. Die antwoord op die probleem van rebellie en die uitdaging van God se waardigheid was so onverwags, die reaksie was stomgeslane “stilte in die hemel” (8:1). Die stilte in die hemel kom uit die gedeelte oor die lydende dienskneg in Jesaja 52 en 53:

My dienaar sal voorspoedig wees. Hy sal hoog in aansien wees, hy sal baie eer ontvang. Baie mense was ontsteld oor hom, hy was so misvormd dat hy nie meer soos ‘n mens gelyk het nie, nie meer die voorkoms van ‘n mens gehad het nie. Maar hy gaan baie nasies laat opspring van verbasing. *Konings sal sprakeloos wees oor hom*, want hulle sal iets sien wat nie aan hulle vertel is nie, hulle sal iets te wete kom wat hulle nog nooit gehoor het nie (Jesaja 52:13-15, skrywer se beklemtoning).

Wat ons tot stilte sal skok, sal wees om die ondenkbare manier te verstaan waarop God gekies het om ons te red, te genees en terug te herstel na vertrouwe. Ek wil jou aanmoedig om Jesaja 53 te lees, wat die lewe en lyding van Jesus beskryf en wat die heelal tot stilte skok.

God het ‘n nederige dienskneg geword. Hy het aan sy eie menslike liggaam die ergste ervaar wat die lewe kan bied. God se “krag” wat die Kosmiese Konflik gewen het, was om ‘n embrio te word en om nege maande in ‘n baarmoeder deur te bring, die lewe van ‘n nederige dienaar te leef, en dan toe te laat dat sy eie skepsels Hom doodmartel. In Jesus sien ons dat liefde nie oorwin deur die opposisie dood te maak nie, maar deur sy lewe vir ander af te lê. In Jesus sien ons dat die pad na oorwinning vir elkeen van ons die afwaartse pad van nederigheid en diens vir ander behels. In Jesus sien ons dat selfs God bereid was om Homself ten volle met die ergste van ons lyding te vereenselwig.

En as ons in die versoeking kom om teen God te kla in die aangesig van ons eie honger, vervolging, marteling en dood, sien ons dat Jesus (God!) ook honger, vervolging, marteling en dood ervaar het. In Jesus sien ons dat die almagtige God sy lydende kinders so lief het dat Hy bereid is om die ergste van hulle pyn te ervaar om hulle weer na sy kant toe te wen.

Wanneer ons persoonlik pyn, lyding of die woede van ander ervaar, kan ons vrede vind deur die oorweldigende liefde van God te aanskou wat in die Persoon van Jesus Christus geopenbaar is. Ons identiteit word nie deur ons ervaring gedefinieer nie, maar deur die God van Golgota wat ons so waardeer dat Hy sy lewe vir ons gegee het.

Eendag sal die besef van God se karakter soos geopenbaar deur Jesus 'n heeltemal nuwe betekenis aan die uitdrukking "skok en ontsag" gee. 'n Verstommende stilte is die enigste reaksie wat 'n mens in die teenwoordigheid van God se liefde kan hê. Hierdie stilte is die gevolg van die verinnerliking van die troonkamertoneel, die gewelddadig geslagte Lam en die betekenis van die sewe seëls:

Die boekrol konfronteer die raad met 'n oënskylik onoplosbare penarie, 'n ware krisis in die goddelike regering, uitgelig deur die trane van die Siener (5:4) en deur die stilte van almal (5:3). Die breek van die seëls dui daarop dat hierdie penarie ten volle uitgewerk is, en met die breek van die sewende seël kom 'n gevoel van afsluiting vir die hemelse raad. ... Eers wanneer die Lam in sy geslagte toestand toegelaat word om 'n gebiedende invloed op die hele toneel uit te oefen, sal die verteenwoordigende Bybelse beeldspraak vir die stilte in die hemel tot wy reg kom. ... [Die teks in Jesaja] gaan oor stilte – die stilte van skok en ontsag in die aangesig van 'n heeltemal onverwagte verskynsel. Openbaring bied 'n ooreenstemmende situasie wanneer die hemelse raad gekonfronteer word met 'n openbaring wat verwagtinge oortref, maar die verhouding tussen hierdie tekste bestaan uit meer as 'n ooreenkoms. Die verrassende aard van dit wat geopenbaar word, wat veroorsaak dat konings "sprakeloos is oor hom" volgens Jesaja (52:15), behoort organies tot die visie van die "lam wat na die slagplek gelei word" in die oorspronklike Ou-Testamentiese konteks (Jesaja 53:7). Boonop beskryf beide tekste die lot van die Lam, een vooruit, die ander een ná die feit.

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 12 —

Openbaring en die Kosmiese Konflik
Deel 2

DAG 1 Lam of Draak

LEWENDE WOORDE

“Terwyl moderne terminologie martelaarskap ‘passiewe weerstand’ noem, maak Johannes se militêre beeldspraak dit net so aktief soos enige fisiese oorlogvoering. Terwyl hy die apokaliptiese militantheid wat vir letterlike heilige oorlog gevra het, verwerp ... is Johannes se boodskap nie: ‘Moenie weerstand bied nie!’ Dit is: ‘Weerstaan!—maar deur getuïenis en martelaarskap, nie deur geweld nie.’ ... In hierdie lig kan ons sien waarom Openbaring die toekoms uitbeeld asof alle getroue Christene gemartel sal word. Die boodskap van die boek is dat as Christene getrou is aan hul roeping om van die waarheid teen die aansprake van die dier te getuig, hulle ‘n konflik met die dier sal uitlok wat so krities is dat dit ‘n stryd tot die dood is. ... Die dier sal geen afwyking van sy selfvergoddeliking duld nie. Getuïenis van die waarheid is nie in ooreenstemming met enige kompromie met sy leuens nie ... daar kan geen kompromie tussen die waarheid van God en die afgodiese leuen van die dier wees nie. ... Dit is nie ‘n letterlike voorspelling dat elke getroue Christen in werklikheid gedood sal word nie. Maar dit vereis wel dat elke getroue Christen voorbereid moet wees om te sterf” (Vertaal uit: Richard Bauckham, *The Theology of the Book of Revelation* [Cambridge, VK: Cambridge University Press, 1993], bl. 92-93).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Hierdie week sal ons verder uitbrei oor die kwessies binne die Kosmiese Konflik soos dit met die opeenvolgings van die trompette en bakke verband hou. Ons sal ook die betekenis van die merk van die dier oorweeg. God is nie die enigste persoon wat in die boek Openbaring optree nie. As lesers van hierdie boek moet ons altyd probeer onderskei of die optrede die Lam of die draak beskryf.

OPSTEL VAN DIE TONEEL

Die meeste skrifverklaarders van Openbaring vertolk die verwoesting en vernietiging as God se vergeldende straf op opstandige

sondaars om sy soort geregtigheid te bevredig. Dit lyk egter of hierdie siening die olifant in die kamer – die kosmiese teenstander – heeltemal mis. Soos ons sal ontdek, is Satan die sentrale fokus van die opeenvolging van trompette.

Die boek Openbaring is nie net God se verhaal nie; dit is ook die verhaal van die draak.

Die sewe seëls, basuine en bakke van Openbaring wentel om hoofstukke 12-14—die hart van die boek wat die “oorlog in die hemel” beskryf (12:7) en die draak wat “ ‘n derde van die sterre van die hemel saamgesleep en hulle op die aarde gegooi” het (12:4). Sy daaropvolgende bedrywighede op aarde is skrikwekkend: “Maar vir julle, land en see, wag daar ellende omdat die duiwel na julle toe gekom het met groot woede” (12:12). Satan “het die vrou agtervolg ... Die slang het toe ‘n stroom water soos ‘n rivier uit sy bek agter die vrou aan uitgespoeg ... Die draak was woedend oor die vrou” (12:13-17), wat die kerk, God se lojale vriende, verteenwoordig.

Satan se metode van optrede behels hoofsaaklik sluipmoord op karakter (naam): “Die dier is toegelaat om verskriklike dinge te sê en te laster ... Hy het teen God begin laster, hy het God se Naam en sy woonplek en dié wat in die hemel bly, belaster” (Openbaring 13:5-6).

Die middel van misleiding is deur nabootsing van die Lam en vind deur middel van plaasvervangende kragte plaas – die lam-agtige diere wat ‘n “dodelike wond” het of “die litteken van die slagmes” (13:12-14). Alhoewel die dier se dodelike wond ‘n sinspeling op Christus is (en dus ‘n nabootsing van ware Christenskap), is die dier se metodes glad nie soos Christus s’n nie, soos blyk uit die gebruik van geweld en dwang. Die dier “verplig al die mense, klein en groot, ryk en arm, vryes en slawe, om ‘n merk op hulle regterhand of op hulle voorkop te dra” (13:16).

Eers aan die einde van die boek het Satan nie meer diere of die valse profeet om agter te skuil nie. Aan die einde van Openbaring staan hy alleen as die bron van alle universele lyding.

Die opeenvolging van die seëls begin met ‘n troonkamertoneel waar die vraag geopper word oor God se waardigheid om ‘n boekrol oop te maak. Soos die seëls oopgemaak word, gaan ons oë ook oop vir die feit dat ons deur God se vyand mislei is. Ons is tot stilte geskok as ons verstaan dat God self die oorwinning behaal het deur die gewelddadig geslagte Lam te word. Nuwe dimensies van hierdie tema sal in die opeenvolging van trompette en bakke ontdek word.

DAG 2 Trompette wat Weerklink

Die eerste twee basuine ontvou met donker en vernietigende beeldspraak (sien Openbaring 8:7-9). As ons model van menslike werklikheid slegs twee entiteite insluit – God en die mensdom – is daar geen twyfel dat God die handelende persoon moet wees wat hierdie gruwels op die mensdom loslaat nie. As ons egter verstaan dat Openbaring nie net God se verhaal verteenwoordig nie, maar ook dié van die draak, word dit moeilik om die demoniese waarheid in die derde en vyfde trompette te ignoreer:

Toe het die derde engel op sy trompet geblaas. 'n Groot ster wat soos 'n fakkel brand, het van die hemel af geval. Hy het op 'n derde van die riviere en op die waterbronne geval. Die ster se naam is Bitterals. 'n Derde van die water het bitter geword, en baie mense het van die water doodgegaan omdat dit besmet was (Openbaring 8:10-11).

As jy 'n Bybel met voetnote het, sal Jesaja 14:12 altyd gelys word as die verwysing vir Openbaring 8:10. Hierdie hoofstuk in Jesaja is 'n begrafnisgedig vir die koning van Babilon wat so begin: "Hoe het jy uit die hemel geval, blink ster, seun van die môre!" (Jesaja 14:12 NLV). Die parallele tussen Jesaja 14:12-20 en die boek Openbaring is betekenisvol – trouens, die hele boek Openbaring beskryf 'n groot ster wat ná 'n hewige stryd uit die hemel na die aarde val. Beide beskryf die aktiwiteite van Satan op aarde totdat hy uiteindelik in die put of afgrond gegooi word. En, soos ons sal sien, bestempel beide Jesaja en Openbaring Satan duidelik as die vernietiger. Die sleutelpunt is dat Openbaring vir ons probeer vertel dat die vallende ster in die derde basuin dieselfde vallende ster in Jesaja 14 is. "Die vierde engel het toe op sy trompet geblaas. 'n Derde van die son en 'n derde van die maan en 'n derde van die sterre is getref, sodat 'n derde van hulle donker geword het. 'n Derde deel van die dag het nie lig gehad nie, en die nag ook nie." (Openbaring 8:12).

In die boek Daniël is daar 'n parallele gedeelte wat die horinkie beskryf wat "so magtig geword dat hy selfs die hemelse leërmag aangedurf het en party van hulle, die sterre, op die grond gegooi en vertrap het. ... Hy [die horinkie] het selfs die Hoof van daardie

leërmag aangedurf ... en die ware godsdiens vertrap. Hierdie horing was voorspoedig in alles wat hy gedoen het" (Daniël 8:10-12). Die horinkie is nie sterk genoeg om die leër van die hemel fisies aan te val nie. Eerder "waarheid" of "ware godsdiens" word op die grond gegooi, wat ook is wat die vierde basuin beskryf – 'n verduistering of verdraaiing van die waarheid. Hierdie aksie verskerp met die vyfde trompet:

Die vyfde engel het toe op sy trompet geblaas. Ek het 'n ster gesien wat van die hemel af op die aarde geval het, en die sleutel van die skag na die onderaardse diepte is aan hom gegee. Hy het toe die skag na die onderaardse diepte oopgemaak, en daar het rook uit die skag uit opgestyg soos die rook van 'n groot oond. Deur die skag se rook is die son verduister en het die lug donker geword. Toe het daar uit die rook sprinkane oor die aarde uitgeswarm. Aan hulle is dieselfde vermoë gegee as wat skerpioene op aarde het (Openbaring 9:1-3).

Die aktiwiteite van Satan in die vyfde basuin is om die wêreld te mislei en te dwing om hom as God te aanbid. Openbaring 13 beskryf hoe die hele aarde die dier aanbid het (13:8). Die donker verspreiding van hierdie sprinkaanleër is onheilspellend; hulle het gesigte soos mense, leus se tande en "sterte met angels soos dié van skerpioene; en in hulle sterte is hulle vermoë om die mense vyf maande lank kwaad aan te doen" (kyk Openbaring 9:7-10). As daar enige twyfel is oor wie hierdie leër lei: "Hulle het die engel van die onderaardse diepte as koning oor hulle. Sy naam in Hebreeus is Abaddon, en in Grieks het hy die naam Apollion [wat 'Die vernietiger' beteken]" (Openbaring 9:11).

Dit is *nie* God wat die straf in die opeenvolging van trompette is *nie*. Satan is die een wat verantwoordelik is vir dood en vernietiging, wat hy bewerkstellig deur leuens en misleiding, geweld en dwang. Hierdie gedeelte in Openbaring word versterk deur die gebruik van Jesaja 14:20 in die derde trompet, waar hy ook as die vernietiger geïdentifiseer en ontbloot word: "want jy het jou eie land verwoes en jou eie mense laat doodmaak."

Dit is interessant dat God in Jesaja "kop en stert, tak en bies ... [sal] afsny. Die oue en eerbare, hy is die hoof; en die profeet wat leuens leer, hy is die stert" (Jesaja 9:14-15 CAB23). Wat hier beskryf word, kan

DAG 3 Satan wat hom Vermom

Die sesde basuin beskryf die vier engele wat die winde van beskerming loslaat. Dit word gevolg deur 'n massiewe sprinkaanleër wat soortgelyk is aan die sprinkane in Joël, wat "ontelbaar" was (Joël 1:6 AFR20). Die sprinkane in Joël kom ook uit die noorde (Joël 2:20), wat betekenisvol is. Die noorde is in die Bybel 'n betwiste gebied van aanbidding van Satan: "jy wat gedink het: ek gaan my plek inneem op die berg waar die gode mekaar ontmoet, ver in die noorde" (Jesaja 14:13). Maar dit is waar God as Koning gekroon moet word! "...mooi, hoog geleë, en 'n vreugde vir die hele aarde, Sionsberg teen die noorde, die stad van die Groot Koning" (Psalm 48:2). Satan probeer om die wêreld te dwing om hom as God te aanbid:

Die aantal perderuiters van hulle leërs was miljoene der miljoene en nog 'n keer soveel. Ek het hulle getal gehoor. En in hierdie gesig het die perde en hulle ruiters só gelyk: hulle het vuurrooi, donkerblou en swaelgeel harnasse aangehad. Die perde se koppe was soos die koppe van leeus, en uit hulle bekke het daar vuur, rook en swael uitgekom. Deur hierdie drie plae, die vuur, die rook en die swael wat uit hulle bekke uitgekom het, is 'n derde van die mensdom doodgemaak (Openbaring 9:16-18).

Voorheen het ons besluit dat die getalle in Openbaring primêr belangrik is as gevolg van hul teologiese betekenis, nie hul chronologiese betekenis nie. Openbaring poog meestal om teologie uit te lig, nie 'n tydlyn van toekomstige gebeure nie. Die opeenvolging van trompette is nog 'n voorbeeld hiervan waar altesaam veertien keer na die breuk *een derde* verwys word. Sigve Tonstad beskryf hierdie breukdeel van 'n derde as 'n merker van die demoniese:

Wanneer die invloed van Openbaring 12 op vorige gedeeltes in Openbaring gevoel word, dui die strekking van die herhalende "derde" op 'n sin wat nie 'n verwysing na kwantiteit sal wees nie, in antwoord op die vrae wat ondersoek word na "wat" of "waar" of "hoeveel". Dit moet ook gesien word as 'n kwalitatiewe verwysing, 'n antwoord op die vraag: "wie?" Met die oog op die begin, dien die "derdes" onder die trompette as 'n aanduiding van werksaamheid en dus as 'n aanwysende teken van

demoniese aktiwiteit. Die openbaarder sien in hierdie “derdes” die vingerafdruk van Satan op al die gevalle van rampe en lyding wat hy katalogiseer, en hy beoog om dit te vertoon deur hom op die oorspronklike sataniese handelsmerk beroep, wie se stert “’n derde van die sterre van die hemel” saamgesleep het (12:4). ... Die kritiese en kenmerkende punt in hierdie waarneming van die vertelling is dat voor Openbaring van die einde van Satan vertel, die leser ingelig word oor die karakter van sy aktiwiteit, en die verhaal telkens weer uit nuwe en toenemend onthullende hoeke vertel. In die opeenvolging van trompette word sy aktiwiteite uitgebeeld, in teenstelling met sienings wat die rampe wat met die trompette gepaard gaan hoofsaaklik sien as God se oordele oor mense wat ongehoorsaam is (Vertaal uit: Tonstad, *Saving God’s Reputation*, bl. 112).

Ten slotte, as ons sien dat die sewe seëls, basuine en bakke in Openbaring oorvleuel eerder as om op ’n chronologiese tydlyn te voorkom, lig die opeenvolging van trompette ons ook in oor die handelende persoon in die ander reekse. Dit help om duidelik te maak dat die ruiters op die wit perd binne die opeenvolging van seëls Satan is wat hom as ’n engel van die lig voordoen, en dat Satan ook die handelende persoon in die plaes is wanneer God sy beskerming wegneem.

AANTEKENINGE

DAG 4 Trompette en Bakke

Die vorige vyf-en-sestig boeke van die Bybel – sowel as die eerste vyftien hoofstukke van Openbaring – berei ons voor om hierdie vreesaanjaende woorde te verstaan: “Toe het ek uit die tempel ‘n harde stem vir die sewe engele hoor sê: ‘Gaan gooi die sewe bakke, gevul met die toorn van God, op die aarde uit!’” (Openbaring 16:1).

In die finale gebeure van die menslike geskiedenis sal die kwessies duidelik word, en mense sal kies of hulle verkies om die Lam of die draak te volg. Hierdie keuse word aangedui deur óf die seël van God óf die merk van die dier te ontvang. Wanneer mense besluit het, kan God niks meer doen vir diegene wat gekies het om sy sy te verlaat nie. Op daardie tydstip breek alle hel letterlik los. Dit is wat die laaste plae beskryf.

Soos ‘n simfonie wat ‘n hooftema bevat wat verskeie kere herhaal word en elke keer ‘n ander musikale nuanse of effek bied, so beklemtoon die opeenvolgings van bakke, trompette en seëls verskillende aspekte van dieselfde Kosmiese Konflikt-tema. Die belangrikheid hiervan kan nie oorbeklemtoon word nie, aangesien dit die feit verder versterk dat demoniese optrede aan die werk is soos die winde van beskerming losgelaat word. Let op die vergelykings:

Eerste Trompet (T) en Bak (B):

T – Hael, vuur en bloed val op die aarde.

B – Die bak word op die aarde gegooi.

Tweede Trompet en Bak:

T – Een derde van die see word bloed; een derde van die seediere sterf.

B – Die see verander in bloed. Elke lewende wese daarin sterf.

Derde Trompet en Bak:

T – ‘n Brandende ster val op een derde van riviere en fonteine.

B – Die bak word op riviere en fonteine gegooi.

Vierde Trompet en Bak:

T – Een derde van die son, maan en sterre word getref. Daar is duisternis.

B – Die bak word op die son gegooi, wat tot lyding lei.

Vyfde Trompet en Bak:

T – Die skag van die bodemlose put word oopgemaak, die son en lug word verduister met rook, en sprinkane martel mense wat nie deur God se seël beskerm word nie.

B – Die bak word op die troon van die dier uitgegooi en dit in die duisternis gedompel. Mense het “hulle tonge geknaag in angs”.

Sesde Trompet en Bak:

T – Die vier engele wat by die groot rivier Eufraat gebind is, word vrygelaat. Twee miljoen ruiters maak een derde van die mensdom dood.

B – Die bak word op die groot rivier Eufraat uitgegooi. Konings vergader vir oorlog. Armageddon vind plaas.

Sewende Trompet en Bak:

T – Die sewende basuin eindig met harde stemme in die hemel wat die koms van die Koninkryk van God en Christus aankondig. Daar is ‘n toneel by “die verbondsark” met “weerligstrale, dreunings, donderslae, ‘n aardbewing en ‘n groot haelstorm” (Openbaring 11:19).

B – Die sewende plaag het dieselfde einde, met “‘n stem [wat] hard ... van die troon in die tempel af uitgeroep [het]” en met “weerligstrale, dreunings en donderslae” en “‘n groot aardbewing” (Openbaring 16:17-18).

Openbaring vertel die verhaal met sulke lewendige en angswekkende woorde omdat God nie wil hê dat een van ons onder die heerskappy van die Vernietiger moet val nie. Hy praat hard en met woorde van heftige waarskuwing, tog is dit die ongebreidelde demoniese aktiwiteit wat die straf toedien. Dit word veral gesien in die sesde trompet:

Toe sien ek uit die bek van die draak en uit die bek van die dier en uit die mond van die vals profeet drie onrein geeste kom wat soos paddas lyk. Hierdie geeste, wat wondertekens doen, is bose geeste. Hulle gaan na die konings van die hele wêreld toe om hulle byeen te bring vir die oorlog op die groot dag van God, die Almagtige. (Openbaring 16:13-14).

Toe Jesus tweeduisend jaar gelede op hierdie aarde aangekom het, het feitlik niemand Hom herken ten spyte van hul ywerige lees van die Ou Testament nie. Hoe belangrik is dit tog dat ons die Lam volg en nie deur die lam-agtige nabootsing verwar word nie. Die bakke van God se toorn stem ten volle ooreen met die beskrywing van God se toorn deur die hele Bybel. God laat mense toe om hul eie rebelse keuse te volg terwyl hulle sy genesing verwerp (kyk les 10). God stuur boodskappers, Hy waarsku en bestraf, maar wanneer ons nie bereid is om te luister nie, respekteer Hy ons vryheid om te vertrek. Wanneer dit gebeur, tree Satan in om te vernietig.

AANTEKENINGE

DAG 5 Die Seël en die Merk

Openbaring tref nie net onderskeid tussen die Lam en die draak nie; dit tref ook 'n onderskeid tussen hulle onderskeie volgelinge. Diegene wat die Lam volg, ontvang die seël van God; die volgelinge van die draak ontvang die merk van die dier. Hierdie merke is die teenoorgesteldes van mekaar, en die finale gebeure van die aarde se geskiedenis vind nie plaas voordat hierdie verseëling plaasvind nie: “[Die engel] het vir hulle gesê: ‘Moenie die land en die see en die bome tref nie. Ons moet eers die dienaars van ons God op hulle voorkoppe merk met die seël’” (Openbaring 7:3).

Wat is die seël van God? Hierdie verseëling is 'n werk van die Heilige Gees. “Deur Christus het ook julle deel geword van die volk van God toe julle die waarheid wat aan julle verkondig is, die evangelie van julle verlossing, gehoor en tot geloof gekom het. In Christus het die Heilige Gees wat deur God belowe is, julle as die eiendom van God verseël” (Efesiërs 1:13).

Die Message-parafrase vertaal hierdie vers as “signed, sealed and delivered by the Holy Spirit”. Daar is baie ander verse wat hierdie verseëling met 'n werk van die Heilige Gees assosieer (kyk ook Efesiërs 4:30; 2 Korintiërs 1:21-22). Die belangrikheid daarvan om die Heilige Gees met hierdie verseëling te verbind, is dat die funksie van die Heilige Gees regdeur die Bybel herhaal word—Hy bring vir ons die waarheid oor God deur die persoon van Jesus Christus:

- “Ek sal vir julle 'n Helper stuur wat van die Vader kom. Die Helper is die Heilige Gees wat vir julle sal wys wat die waarheid is” (Joh. 15:26 ABA).
- “Wanneer Hy kom, die Gees van die waarheid, sal Hy julle in die hele waarheid lei” (Joh. 16:13).
- “Ek sal vir die Vader vra en Hy sal vir julle 'n ander Helper gee. Die Helper is die Heilige Gees. Die Gees sal altyd by julle bly. Hy is die Gees wat vir julle sal wys wat die waarheid is. Die mense wat aan die wêreld behoort, kan die Gees nie ontvang nie, want hulle sien Hom nie en hulle ken Hom nie. Maar julle ken die Heilige Gees, want Hy bly by julle en Hy is in julle” (Johannes 14:16-17 ABA).

- “Later, wanneer Ek weggegaan het, sal die Vader vir julle ‘n Helper stuur om by julle te wees omdat Ek nie meer by julle is nie. Die Helper is die Heilige Gees. Hy sal vir julle alles leer. Ja, Hy sal julle laat onthou wat Ek vir julle gesê het” (Joh. 14:26 ABA).

- Kyk ook Johannes 4:23-24 en Efesiërs 1:13-14.

**“DIE MERK VAN DIE
DIER WORD NIE
WILLEKEURIG OP
INDIVIDUE GEPLAAS
NIE MAAR IS EERDER
‘N DIAGNOSE VAN DIE
MENSLIKE HART ...”**

Om “vervul te wees met die Gees” is om vervul te wees met ‘n ware begrip van God se karakter soos geopenbaar in die persoon van Jesus Christus. “Dit is nie enige seël of merk wat gesien kan word nie, maar ‘n vestiging in die waarheid, beide intellektueel en geestelik, sodat hulle nie beweeg kan word nie” (Vertaal uit: E. G. White, Manuscript 173, 1902, bl. 170).

Aangesien hulle onvermydelik soos die God word wat ons liefhet, aanbid en bewonder (2 Korintiërs 3:18), word hierdie individue soos Christus nie deur te probeer om goed te wees nie, maar deur “die Lam te volg waar Hy ook al gaan” (Openbaring 14:4). Die eindresultaat is dat “Hulle sal Hom sien, en sy Naam sal op hulle voorkoppe wees” (Openbaring 22:4).

Aangesien *naam* in die Bybel na karakter verwys, is om verseël te word om in die waarheid oor God gevestig te wees en na Sy beeld hervorm te word. Hierdie individue is selfopofferend net soos Christus, en “hulle het nie hulle lewens so liefgehad dat hulle onwillig was om vir Hom te sterwe nie” (Openbaring 12:11).

Die merk van die dier is die teenoorgestelde. Hulle is so gevestig in die leuens oor God dat hulle nie beweeg kan word nie. Elders in die Bybel is dit gelykstaande aan die sonde teen die Heilige Gees. Toe Jesus “iemand wat deur ‘n demoon besete, en blind en stom was” genees het (Matteus 12:22 AFR20), het die mense hom daarvan beskuldig dat hy hierdie aksie deur die mag van die Satan gedoen het. In hierdie konteks het Jesus gesê: “Dít verseker Ek julle: God sal elke sonde of lastering vergewe, maar lastering teen die Heilige Gees sal Hy nie vergewe nie. Enigiemand wat iets teen My, die Seun van die Mens, sê – dit sal daardie persoon vergewe word. Maar wie die Heilige Gees belaster, sal nooit vergewe word nie, nie in hierdie wêreld

nie en ook nie in die toekomstige een nie” (Lees die hele verhaal in Matteus 12:22-32 NLV).

Die merk van die dier word nie willekeurig op individue geplaas nie, maar is eerder ‘n diagnose van die menslike hart, baie soos ‘n dokter na ‘n MRI sou kyk en tot die gevolgtrekking kom: “Jy het terminale kanker.” Wanneer ‘n individu na Jesus kyk en eerder Satan sien (of andersom), is dit die merk van die dier. Omgekeerd, wanneer ‘n individu na Satan kyk en dink hy of sy kyk na Jesus, is dit ook die merk van die dier.

AANTEKENINGE

DAG 6 Die Goeie Nuus

In die konteks van Openbaring 13 waar die draak deur middel van plaasvervangende lam-agtige diere werk om God se karakter te vermoor, word aan God se mense, wat “sy naam en die naam van sy Vader op hulle voorkoppe geskryf het” (14:1), ‘n laaste boodskap gegee aan die wêreld.

Toe het ek ‘n ander engel in die middel van die hemelruim sien vlieg. Hy het die ewige Goeie Nuus gebring. Hy moes die Goeie Nuus bring aan die bewoners van die aarde, aan elke nasie, stam, taalgroep en volk. En hy het toe met ‘n kragtige stem uitgeroep: “Eerbiedig God en bewys Hom eer, want die uur van sy oordeel het aangebreek. Val in aanbidding voor Hom neer wat die hemel en die aarde, die see en die waterfonteine gemaak het” (Openbaring 14:6-7 NLV).

Die laaste boodskap aan die wêreld is die “ewige Goeie Nuus”. Wat is die Goeie Nuus? Alhoewel dit dikwels hoofsaaklik in terme van persoonlike verlossing verstaan word (wat inderdaad nuus van die hoogste kaliber is!), is die uiteindelijke Goeie Nuus dat God presies is soos Jesus Hom geopenbaar het: “Hierdie Goeie Nuus gaan oor sy Seun, ons Here Jesus Christus” (Romeine 1:1-4). Die Goeie Nuus is dat die karakter van die Een op die troon geopenbaar word in die gewelddadig geslagte Lam.

Volgens Paulus is dit “die geregtigheid van God geopenbaar in die evangelie” (Romeine 1:17 AFR83, AFR53, AFR20, CAB23). Baie vertalings word hier gelys omdat die minder presiese manier om hierdie vers te vertaal, die volgende is: “die Goeie Nuus maak bekend dat God ons van ons sondes vryspreek” (NLV). N. T. Wright verduidelik die strydvraag en hoe verwarring oor hierdie vers uit die Latynse vertaling ontstaan het:

Laat ek begin met ‘n gewaagde dubbele aanspraak. Tensy daar ‘n lang tradisie in die Westerse kerk gegroei het om (a) “God se geregtigheid” te lees as *iustitia Dei*, dan (b) daardie frase te probeer vertolk met die verskillende betekenisse van *iustitia* wat destyds beskikbaar was, en (c) dit op sy beurt te vertolk binne die kategorieë van teologiese ondersoek van die tyd, sou niemand

ooit gedink het dat die “geregtigheid” ter sprake in Romeine 1:17 enigets anders as God se eie “geregtigheid”, onthul, soos in ‘n groot apokalips, voor die toekykende wêreld was nie (Vertaal uit: N. T. Wright, *Justification*). [Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 2009], bl. 178).

Wat beteken dit dat die Goeie Nuus oor God se eie geregtigheid gaan? Kan ons ander woorde soos betroubaarheid, getrouheid en die karakter van God soos geopenbaar deur Jesus gebruik?

Paulus verduidelik dat Satan ons desperaat wil verblind vir hierdie Goeie Nuus wat oor God gaan:

Dit is die god van hierdie bedeling wat die gedagtes van die ongelowiges verblind sodat hulle die lig van die Goeie Nuus nie kan sien nie. Dit is die Goeie Nuus van die heerlijkheid van Christus, Hy wat die ewebeeld van God is. Ons verkondig nie onself nie, maar Jesus Christus as die Here, en onself as julle diensknegte ter wille van Jesus. God het gesê: “Laat daar lig skyn uit die duisternis.” So het Hy ook in ons harte ‘n lig laat skyn om ons te verlig met die kennis van die heerlijkheid van God wat uit die gesig van Jesus Christus straal (2 Korinthiërs 4:3-6 NLV).

Die Goeie Nuus handel oor die heerlijkheid van Christus, wat nie ‘n fisiese glans beskryf nie, maar eerder ‘n karakteropenbaring. Toe Jesus met sy Vader gepraat het kort voor sy arrestasie in die tuin, het Hy vir Hom gesê: “Ek het U op die aarde verheerlik deur die werk te volbring wat U My gegee het om te doen” (Johannes 17:4). Hy het verder verduidelik deur te sê: “Ek het vir die mense duidelik kom uit spel wie U is” (Johannes 17:6 DB). Boonop, toe Moses God gesmeek het, “Laat my tog u heerlijkheid sien” (Eksodus 33:18 AFR53), was dit nie ‘n fisiese glans wat aan hom geopenbaar is nie, maar ‘n openbaring van God se karakter (sien Eksodus 34:5-7).

Die boek Openbaring vertel die verhaal van die Lam en die draak. Die boodskap van diegene wat die Lam volg, is die Goeie Nuus dat God nie is soos die draak voorgee Hy is nie. In plaas daarvan is sy karakter presies soos die gewelddadig geslagte – baie genadig, vergewensgesind, sagmoedig en nederig (dankie aan Paul Heubach vir hierdie bewoording). Jesus het geopenbaar dat God ‘n hart vol liefde vir alle mense het, insluitende sosiale uitgeworpenes. Jesus

DAG 7 Sien jy Hom?

MOENIE NOU STOP NIE!

Luister na hierdie praatjie oor die betekenis van die Goeie Nuus in die boek Jesaja: <http://godscharacter.com/index.php/bible-study/isaiah/isaiah-40>.

PRAAT HIEROOR

- In hierdie les het ons gesê dat Satan se probeer om die Goeie Nuus oor God te verdraai. In daardie lig, bespreek die betekenis van hierdie gedeelte. Na wie verwys Paulus wanneer hy na “’n engel uit die hemel” verwys?

Ek is verbaas dat julle so gou van Hom wat julle deur die genade van Christus geroep het, wegdraai na ’n ander evangelie. Daar is nie ’n ander evangelie nie – al is daar sommige mense wat julle probeer verwar, en die evangelie van Christus wil verdraai. Maar selfs al sou ons, of ’n engel uit die hemel, ’n evangelie aan julle verkondig in stryd met wat ons aan julle verkondig het, laat hom vervloek wees! (Galasiërs 1:6-8).

- Vergelyk die boeie boodskap oor God met die “slegte nuus” oor God wat Satan aangebied het. Graham Maxwell lys verskeie verdraaiings van die Goeie Nuus in hierdie gedeelte.

Die goeie nuus is dat God nie die soort persoon is wat Satan Hom uitmaak om te wees nie. ... Sedert die groot geskil begin het, was dit Satan se berekende doel om engele en mense te oortuig dat God nie hulle geloof en liefde waardig is nie. Hy het die Skepper voorgestel as ’n harde, veeleisende tiran wat eiemagtige vereistes aan sy mense stel net om sy gesag te toon en hulle gewilligheid om te gehoorsaam te toets (Vertaal uit: Graham Maxwell, Pineknoll.org)

- In die lig van hierdie gedeelte, maak ’n lys met twee kolomme. Onder die eerste kolom, lys eienskappe van God wat onder

die titel “Goeie Nuus” pas. Onder die tweede kolom, lys valse kenmerke van God onder die titel “Slegte Nuus”.

- Dit is miskien die mooiste beskrywing van die Goeie Nuusboodskap wat oor die hele wêreld heen gaan. Dink noukeurig na en bespreek die volgende woorde:

Dit is die duisternis van wanbegrip van God wat die wêreld omhul. Mans verloor hul kennis van sy karakter. Dit word verkeerd verstaan en verkeerd vertolk. In hierdie tyd moet ‘n boodskap van God verkondig word, ‘n boodskap wat verliggend in sy invloed en reddend in sy krag is. Sy karakter moet bekend gemaak word. Die lig van sy heerlikheid moet in die duisternis van die wêreld gewerp word, die lig van Sy goedheid, barmhartigheid en waarheid. ... Die laaste strale van barmhartige lig, die laaste boodskap van genade wat aan die wêreld gegee moet word, is die openbaring van sy karakter van liefde (Vertaal uit: E. G. White, *Christ Object Lessons* [Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 1941], bl. 415-16).

EN LAASTENS...

Die Kosmiese Konflik-werklikheidsbeskouing verskerp die begrip van elke geloof. Oor die algemeen is die menslike geskiedenis ‘n rekord van die insluiting van Sataniese beelde en verdraaiings in die karakter van God. Die wêreld is ryp om hierdie boodskap oor God se karakter van liefde te ontvang. Die basiese boodskap is eenvoudig en kan op baie verskillende maniere uitgedruk word:

- Kyk na Jesus wat op Golgota sterf en met sy sterwende asem selfs sy vyande vergewe. Sien jy Hom? Dit is ons God!
- Kyk na Jesus wat met sondaars, vissermanne, uitgeworpenes, tollenaars en prostitute omgaan. Sien jy Hom? Dit is die Almagtige God!
- Kyk na Jesus terwyl Hy die armes teer voed, melaatses genees, vroue waardeer, die kinders op sy skoot hou en huil oor diegene wat Hy nie vir Homself kon bymekaarmaak soos ‘n moederhen

Die Kosmiese Konflik oor God se Karakter

— WEEK 13 —

Openbaring en die Kosmiese Konflik
Deel 3

DAG 1 Marteling en Vuur

LEWENDE WOORDE

“’n Derde engel het agter die eerste twee aan gevlieg en hard uitgeroep: ‘Wie die dier en sy beeld aanbid en ‘n merk op sy voorkop of op sy hand aanvaar, sal van die wyn van God se toorn moet drink. Dit word onverdun in die beker van sy oordeel ingeskink. In die teenwoordigheid van die heilige engele en die Lam sal hy met vuur en swael gepynig word. Die rook van hierdie pyniging styg tot in alle ewigheid op, en hierdie mense het dag en nag geen rus nie, hulle wat die dier en sy beeld aanbid, en dié wat die merk van sy naam aanvaar” (Openbaring 14:9-11).

DIE KERN VAN DIE SAAK

Verlede week het ons afgesluit met ‘n beskrywing van die Goeie Nuus-boodskap wat deur die hele wêreld moet gaan. Daardie boodskap het ‘n kragtige effek, wat daartoe lei dat sommige die Lam volg terwyl ander wegdraai. Die tweede en derde engele se boodskappe beskryf diegene wat die Goeie Nuus verwerp. **Wat beteken dit om “met brandende swael gepynig te word”? Is dit wat God aan sy vyande doen?**

OPSTEL VAN DIE TONEEL

Die derde engel se boodskap blyk teenstrydig te wees met God se opdrag om ons vyande lief te hê. Hoe kon Hy selfs voorstel dat sy finale optrede teenoor sy vyande, soos beskryf in Openbaring 14, is om hulle te verbrand?

Die oortuiging dat God sy vyande martel, kan die baie skadelike effek hê dat dit ‘n sentrale leerstelling van Jesus ontken. As God dit doen, kan ons maklik saamstem met die ontslape evangelis Jerry Falwell wat eenkeer van Amerika se vyande gesê het, “Blaas hulle almal weg in die Naam van die Here!”

Jesus se opdragte is duidelik en herhaal sodat ons nie die punt mis nie. Ons hoor ‘n oordadige “Wees lief vir jou vyande”, “Bid vir diegene wat jou vervloek”, “Bied die ander wang aan”, “Dra hul las

die ekstra myl", "Moenie wraak neem nie", "Betaal kwaad terug met goed" (kyk Matteus 5:39-48 en Romeine 12:14-19). Nie net sy woorde nie, maar sy optrede het daardie konsep onderstreep. Hierdie lering het Hom uiteindelik daartoe gelei om sy lewe vir sy vyande af te lê, sonder twyfel oor die motiverings van God se hart. Dit is duidelik dat hierdie belangrikste filosofie ook een is wat die meeste deur Christene verwaarloos word, selfs tot die punt waar baie hulle as belaglik en immoreel verklaar "Vrede en geweldloosheid is tot 'n sekere mate goed," blyk die Christelike wêreld te sê, "maar daar kom 'n punt waar die swaard nodig is."

Dit strook egter nie met die radikale Koninkryk wat Jesus kom vestig het nie. Hy het Homself of sy volgelinge nooit met gewelddadige middele verdedig nie. Hy het nooit 'n swaard gebruik nie. Hy het altyd vergewe. Hy het sy vyande liefgehad en verkies om eerder vir hulle te sterf as om hulle dood te maak.

Jesus het Petrus bestraf toe hy probeer geweld gebruik. Hy het vir Pilatus gesê dat Hy die Koning van 'n Koninkryk is waar swaarde geen plek het nie. Jesus se geweldlose Koninkryk was in volle vertoon voor ons oë toe Hy op hierdie aarde geleef het en aan die kruis gesterf het. Koninkryke van hierdie wêreld sal hulle tot geweld wend. As Christene is ons egter veronderstel om soos Christus te wees. Wat ons ook al as 'n "Christelike" aktiwiteit bestempel, moet nooit met geweld vereenselwig word nie – selfs nie teenoor vyande nie.

Dit is seker dat die Koninkryk van God nie 'n werklikheid op hierdie aarde sal word voordat 'n groep mense die moed het om te aanvaar dat liefde vir vyande en die weiering van geweld in enige vorm teenoor alle mense die hoogste doelwit is nie. Die kykie wat ons van hierdie Koninkryk gekry het soos gedemonstreer deur mense soos Gandhi en Martin Luther King Jr. was soos kort ligstrale wat deur die duisternis geskyn het. Ongelukkig is hulle radikale leringe nie deur die Christendom omhels nie.

Die meeste in die Westerse Christendom glo dat God sy vyande vir ewig in 'n helse vuur sal verbrand, terwyl 'n minderheid glo dat Hy hulle net sal verbrand totdat hulle dood is (annihilasionisme). In beide sienings sal God egter uiteindelik straf oor al die rebelle uitoefen, en as dit die manier is waarop God sy vyande op die ou end behandel, is alle praatjies oor liefde vir vyande in ons wêreld dalk nie vandag regtig van toepassing nie – of geld net in beperkte situasies. 'n Onlangse studie het getoon dat meer kerkgaande Christene as

DAG 2 OORDEELSDAG

Voordat ons die “vuur en swael” in hierdie gedeelte bespreek, kom ons kyk na die betekenis van oordeel wat met die Goeie Nuus geassosieer word:

Toe het ek 'n ander engel in die middel van die hemelruim sien vlieg. Hy het die ewige Goeie Nuus gebring. Hy moes die Goeie Nuus bring aan die bewoners van die aarde, aan elke nasie, stam, taalgroep en volk. En hy het toe met 'n kragtige stem uitgeroep: “Eerbiedig God en bewys Hom eer, *want die uur van sy oordeel het aangebreek*. Val in aanbidding voor Hom neer wat die hemel en die aarde, die see en die waterfonteine gemaak het” (Openbaring 14:6-7, skrywer se beklemtoning).

Oordeel word dikwels geassosieer met 'n uiterlik toegepaste dekreet en gevolglike straf, maar dit is nie die prentjie wat die Bybel voorhou nie. Jesus se woorde aan Nikodemus gee die duidelikste beeld van hoe oordeel werk: “En dit is die oordeel: Die lig het in die wêreld gekom, maar die mense het die duisternis liefgehad bo die lig, omdat hulle dade boos was” (Johannes 3:19 AFR20).

Die oordeel beskryf diegene wat die lig verwerp en hulle na die duisternis wend. Dus, die oordeel van die eerste engel se boodskap beskryf die reaksie op die openbaringsboodschap van die Goeie Nuus.

Wie is die regter? Onbewustelik verbeel ons ons dat die Vader op die troon sit terwyl die Seun as ons prokureur optree. In werklikheid, “Self veroordeel die Vader niemand nie, maar die oordeel het Hy geheel en al aan die Seun oorgelaat ... Hy het Hom ook volmag gegee om te oordeel, omdat Hy die Seun van die mens is” (Johannes 5:22, 27).

Die Seun is die regter omdat Hy die openbaarder is. Sodoende werk oordeel, volgens Jesus, nie soos ons een-en-twintigste-eeuse regstelsel met 'n regter wat 'n vonnis uitspreek nie. Dit is eerder iets wat in die hart van die individu gebeur en hoe hy of sy op die boodskap reageer:

En as iemand na my woorde luister en hom nie daaraan steur nie, veroordeel Ek hom nie, want Ek het nie gekom om die wêreld te veroordeel nie, maar om die wêreld te red. Wie My verwerp en

nie my woorde aanneem nie, het reeds iets wat hom veroordeel: *die woorde wat Ek gespreek het, sal hom op die laaste dag veroordeel* (John 12:47-48, skrywer se beklemtoning)!

Watter woorde, watter boodskap, watter waarheid sal die regter wees? In die konteks van hierdie gedeelte in Johannes 12, sluit die woorde wat uiteindelik ons regter sal wees die boodskap in wat Jesus oor sy Vader geopenbaar het. As ons net na 'n paar verse teruggaan: "Toe het Jesus uitgeroep: 'Wie in My glo, glo nie net in My nie maar ook in Hom wat My gestuur het. En wie My sien, sien ook Hom wat My gestuur het. Ek het as die lig na die wêreld toe gekom, sodat dié wat in My glo, nie in die duisternis sou bly nie'" (Johannes 12:44-46).

Die "regter op die laaste dag" sal wees hoe ons gereageer het op die sentrale boodskap: "As julle My ken, sal julle my Vader ook ken ... Wie My sien, sien die Vader" (Johannes 14:7, 9). Is ons beeld van God een van Jesus Christus? Jesus se openbaring van God se karakter *is* die Goeie Nuus: "Dit sal aan die lig kom op die dag wanneer God deur Christus Jesus oor die verborge dinge van die mense sal oordeel, ooreenkomstig die evangelie wat ek verkondig" (Romeine 2:16). Die Goeie Nuus is soos 'n "lewensgeur" vir diegene wat gered is, maar vir diegene wat verlore is, " is dit 'n doodsreuk wat dood bring" (kyk 2 Korintiërs 2:14-16).

'n Parallele voorbeeld hiervan word gesien in die lewe van Farao. God het bewyse aan Farao gebring dat sy gode swak en magteloos was in vergelyking met die God van Moses. Hy het hierdie boodskap verwerp, en die Bybel beskryf beide dat Farao sy hart verhard het en dat God sy hart verhard het (kyk Eksodus 9:34-10:1). Wat is waar? In 'n sekere sin, albei! Wanneer jy 'n klont klei en 'n klont botter in die oond sit, word die klei hard terwyl die botter smelt. Die hitte van die oond verteenwoordig die openbaringsboodskap van God. Hierdie boodskap het die potensiaal gehad om Farao se hart te versag, maar hy het verkies om eerder die boodskap te verwerp en sy hart verhard. Dit is hoe die oordeel aan die einde van die tyd werk. Dit is nie van buite opgelê nie, maar weerspieël eerder die reaksie van die menslike hart op die Goeie Nuus.

DAG 3 Sterk Wyn

Die Goeie Nuus bring 'n skeuringseffek in die wêreld teweeg. Sommige is versag en het die seël van God, terwyl ander verhard is en die merk van die dier het. Vir diegene wat die dier volg, is die tweede engel se boodskap ontugterend: "'n Ander engel, 'n tweede, het gevolg en uitgeroep: 'Die magtige Babilon het geval, ja, geval! Babilon het al die nasies bedwelm met die wyn van haar passie vir seksuele sonde'" (Openbaring 14:8 NLV).

Om ten volle te verstaan wat beskryf word, moet ons eers teruggaan en die dier identifiseer wat Babilon laat val het. In hoofstuk 13 staan: "Die dier is toegelaat om verskriklike dinge te sê en te laster en om twee en veertig maande lank gesag uit te oefen. Hy het teen God begin laster, hy het God se Naam ... belaster" (Openbaring 13:5-6). Hierdie twee en veertig maande word in beide Openbaring en Daniël gebruik (kyk Daniël 7:25; 12:7; Openbaring 11:2-3; 12:6, 14; 13:5) as 'n verwysing na die tydperk wanneer hierdie dier regeer (1 260 dae, twee-en-veertig maande, tye, tyd en 'n halwe tyd, en drie-en-'n-half jaar verwys almal na dieselfde tydperk).

In Daniël, nadat hy die ryke van Babilon, Medo-Persië en Griekeland beskryf het, "Ek het gesien daar kom 'n vierde dier. Dit was 'n dier wat mense baie bang gemaak het. Die dier was baie sterk. Hy het lang tande van yster gehad en hy het alles gevreet en stukkend gebyt. Hy het met sy pote getrap op die stukke wat oorgebly het. Hy was nie soos die ander drie diere nie. Hy het tien horings gehad" (Daniël 7:7 ABA). Dit verwys na die ryk van Rome, die volgende groot koninkryk op die toneel. Maar dan kom daar nog 'n heel ander krag uit hierdie dier. "Ek het gewonder wat die horings beteken, en toe kom daar nog 'n horing tussen die ander horings uit. Dit was 'n klein horinkie. Iemand het drie van die ander horings uitgetrek, toe was daar plek vir hierdie klein horinkie. Daar was oë aan hierdie klein horinkie. Dit was oë soos 'n mens se oë, en die horinkie het ook 'n mond gehad. Die mond het baie hoogmoedig gepraat." (Daniël 7:8 ABA). Gelukkig word aan Daniël duidelikheid gegee oor hierdie dier en die horinkie:

Die engel het gesê: "Die vierde dier beteken daar sal konings wees wat die hele aarde sal verwoes en stukkend trap. Hulle sal

nie soos die ander konings wees nie. Die tien horings beteken daar sal tien konings wees, en ná hulle sal daar nog 'n koning wees. Hy sal nie soos die ander konings wees nie, en hy sal drie konings oorwin. Daardie koning sal hoogmoedig praat teen die Hoogste God en hy sal die gewyde mense van die Hoogste God verdruk. Hy sal probeer om die wette te verander, en ook die tye wanneer hulle moet feesvier. Hy sal dit drie en 'n halwe jaar lank kan doen" (Daniël 7:23-25 ABA).

Openbaring beskryf dieselfde dier wat Daniël gesien het – 'n dier wat anders is as die ander wêreldse magte omdat dit onder die dekmantel van godsdiens werk en dus God en sy koninkryk verkeerd voorstel. "[Hy het] buitengewoon magtig geword ... na die pragtige stad se kant toe. Hy het so magtig geword dat hy selfs die hemelse leërmag aangedurf het en party van hulle, die sterre, op die grond gegooi en vertrap het. Hy het selfs die Hoof van daardie leërmag aangedurf ... en die ware godsdiens vertrap. Hierdie horing was voorspoedig in alles wat hy gedoen het" (Daniël 8:10-12).

Beide Daniël en Openbaring beeld die lang tydperk uit toe die Christendom ná Konstantyn tragies verander het van die lydende en vervolgte minderheid na die vervolgende meerderheid. In die tweede eeu het die historikus Tertullianus geskryf dat "die bloed van die martelare die saad van die kerk is". In die ná-Konstantynse era het evangelisasie egter die vervolging van vyande behels in plaas van 'n bereidwilligheid om vir hulle te ly. Die kerk wat die naam van Christus aangeneem het, het ook gebruike en oortuigings ingesluit wat alles behalwe Christelik was: die brandstapel, die Inkwisisie, die Kruistogte, ewige bewuste helse vuur, vagevuur, die verkoop van aflate en die grootdoenerige leerstelling van onfeilbaarheid – om net 'n paar te noem.

Die kerk het nie meer soos Jesus gelyk—of opgetree—nie. Jesus was arm met geen plek om sy hoof neer te lê nie (Matteus 8:20), tog het sy kerk nou in groot offerandes geoes en reuse-katedrale in sy Naam opgerig. Intussen is diegene wat probeer het om die Skrif te vertaal in

**" DIS BELANGRIK DAT ONS
VERSTAAN DAT DAAR h
MEESTERBREIN AGTER DIE
SABOTASIE VAN DIE EENS
CHRISTELIKE KERK IS. "**

'n taal wat die gewone mens kon verstaan, vervolg en het dikwels hul lewens in die proses verloor.

Daardie tydperk van godsdienstige tirannie het bedaar ná die Franse Revolusie en die stigting van Amerika, wat godsdienstvryheid bevorder het. Die ontnugterende kommentaar van Openbaring waarsku egter dat 'n soortgelyke vereniging van die dwangmetodes van die staat en godsdienste weer sal terugkeer met die opkoms van 'n lam-agtige dier wat soos 'n draak praat (sien Openbaring 13:11).

Dit is belangrik dat ons verstaan dat daar 'n meesterbrein agter die sabotasie van die eens Christelike kerk is. Hierdie diere is bloot plaasvervangende kragte van die draak wat poog om mense te mislei en weg te lei van aanbidding van die Lam. "die hele wêreld ... het die draak aanbid omdat dit hy is wat die gesag aan die dier gegee het" (Openbaring 13:3-4). Beide nabootsende lam-agtige diere in Openbaring gebruik al die dwangmetodes van die koninkryke van die wêreld en plak dan die naam "Christus" daarop. Die resultaat is 'n verdraaide prentjie van God wat mense lei om die draak in plaas van die Lam te aanbid.

AANTEKENINGE

DAG 4 Ontstellende Mengsel

Soos die intensiteit van die Goeie Nuus oor die hele wêreld gaan, is daar 'n ooreenstemmende versagting of verharding van harte en gedagtes, hetsy vir of teen God. Die eindresultaat van hierdie helder lig wat deur die wêreld gaan, is dat sommige die lig binnegaan terwyl ander die duisternis kies.

Die tweede engel se boodskap wat teen Babilon se val waarsku, verwys na die vereniging van die kerk met die wêreldse magte. Hierdie valse Christenskap is onuitspreeklik skadelik omdat dit mense laat glo dat dit is hoe Christus is. "Babilon het al die nasies bedwelm met die wyn van haar passie vir seksuele sonde" (Openbaring 14:8 NLV).

Om dit ten volle te verstaan, moet ons verder lees na Openbaring 17, wat die val van Babilon (die kerk) in meer besonderhede beskryf. Die sonde van Babilon is prostitusie met die dier – die eenheid van die metodes en dwangpraktyke van die staat in die naam van Christus:

Die engel het my toe deur die Gees meegevoer na die woestyn toe. Daar het ek 'n vrou gesien wat op 'n bloedrooi monster [die dier] sit. Die monster [die dier] was aan alle kante vol godslasterlike name geskryf, en hy het sewe koppe en tien horings gehad. Die vrou het pers en bloedrooi klere aangehad en was getooi met goud, kosbare stene en pêrels. In haar hand het sy 'n goue beker gevul met vieslikhede en die onrein dinge van haar seksuele wanpraktyke vasgehou. Op haar voorkop was 'n geheimsinnige naam geskryf: "Groot Babilon, die moeder van dié wat seksuele wanpraktyke beoefen en van die losbandighede op die aarde." Ek het ook gesien dat die vrou dronk was van die bloed van hulle wat aan God toegewy is, van die bloed van hulle wat getuies van Jesus is. Ek het haar aangestaar, geheel en al verwonderd (Openbaring 17:3-6 NLV).

Prostitusie is 'n beeld van ontrouheid en afval van God. In die Ou Testament is die vrou wat van prostitusie aangekla word, "Israel" (kyk Jesaja 1:21; Jeremia 2:20; Esegïel 16:15; Hosea 9:1). In Openbaring is die prostituut die gevalle kerk.

Die kerk was eens getrou. In Openbaring 12 staan sy op die son en vlug vir die draak. In Openbaring 13 en 17 is sy egter nou verenig met

die draak en sit sy eerder op die dier as om te vlug. Johannes beskryf sy skok oor hierdie verandering: “Ek het haar aangestaar, geheel en al verwonderd” (17:6). Sigve Tonstad het daarop gewys dat dit ook vertaal kan word as “Ek was ontsteld”.

Die Koninkryk van God moet altyd soos Jesus lyk en versprei deur die toepassing van liefdesdiens eerder as deur wêreldse metodes van dwang en geweld. Nasionalistiese afgodery is ’n groeiende gevaar in ons tyd. Veral in Amerika assosieer Christene gereeld die optrede van hul staat met die optrede van hul godsdiens. Openbaring se dramatiese beelde waarsku ons dat die twee heeltemal apart moet wees.

As gevolg hiervan het Greg Boyd sy ervaring in ’n Christelike kerk soos volg beskryf:

Ek het toevallig ’n vierde Julie-erediens by ’n sekere megakerk besoek. In die middel van hierdie ouditorium het ’n groot kruis langs ’n ewe groot Amerikaanse vlag gestaan. Die gemeente het ’n paar lofliedere gesing wat gemeng was met patriotiese liedere soos “God Bless America”. Die klimaks van die diens het gesentreer op ’n video van ’n bekende Christelike militêre generaal wat ’n patriotiese toespraak lewer oor hoe God Amerika geseën het en sy militêre troepe geseën het. ... Triomfantlike militêre musiek het in die agtergrond gespeel terwyl hy gepraat het. Die video is afgesluit met ’n toneel van ’n silhoeët van drie kruise op ’n heuwel met ’n Amerikaanse vlag wat in die agtergrond wapper. Majestueuse, patriotiese musiek het nou gedonder. Skielik het vier vegvliegtuie op die horison verskyn, oor die kruise gevlieg en toe van mekaar weggebreek Terwyl hulle oor die kamera gebrul het, het die woorde, “God Bless America” op die skerm voor die kruise verskyn. Die gemeente het gereageer met dawerende applous, gejuig en ’n staande ovasie. Ek het gesien hoe verskeie mense trane uit hul oë vee. Inderdaad, terwyl ek gevries in my sitplek gebly het, het ek ook tranerig geword – maar om heeltemal ander redes. Ek is met afgryslieke hartseer getref. Gedagtes het deur my kop gejaag: Hoe kon die kruis en die swaard so deeglik saamgesmelt gewees het sonder dat iemand dit skynbaar agterkom? Hoe kan Golgota met bomme en missiele geassosieer word? Hoe kon die koninkryk van God verlaag word tot hierdie soort gewelddadige, nasionalistiese stamverwantskap? Het die kerk enigsins gevorder

sedert die kruistogte? (Vertaal uit: Gregory A. Boyd, *The Myth of a Christian Nation* [Grand Rapids: Zondervan, 2005], bl. 87-88).

“Ontsteltenis” is ‘n gepaste woord om hierdie skrikwekkende vereniging van staat en kerk, geweld en kruis, en patriotisme en die Koninkryk van Liefde te beskryf.

AANTEKENINGE

DAG 5 Twee Soorte Vuur

Wat gebeur met diegene wat met die dier verenig, is een van die ysingwekkendste gedeeltes in die Bybel:

‘n Derde engel het agter die eerste twee aan gevlieg en hard uitgeroep: “Wie die dier en sy beeld aanbid en ‘n merk op sy voorkop of op sy hand aanvaar, sal van die wyn van God se toorn moet drink. Dit word onverduin in die beker van sy oordeel ingeskink. *In die teenwoordigheid* van die heilige engele en die Lam sal hy met vuur en swael gepynig word. Die rook van hierdie pyniging styg tot in alle ewigheid op, en hierdie mense het dag en nag geen rus nie, hulle wat die dier en sy beeld aanbid, en dié wat die merk van sy naam aanvaar” (Openbaring 14:9-11, skrywer se beklemtoning).

Ons het in les 9 beskryf hoe hierdie lyding “in die teenwoordigheid van die heilige engele en van die Lam” plaasvind en dat God se teenwoordigheid deur ‘n verterende vuur gesimboliseer word (Daniël 4:24; Hebreërs 12:29), wat lei tot ‘n sielkundige skuldgevoel wat voorkom in diegene wat in die teenwoordigheid van God is, maar tog opstandig is teen sy karakter van liefde. Vir diegene wat teen God gekant is, is dit verskriklik ontstellend om van aangesig tot aangesig te staan met die Een wat die verpersoonliking van liefde is.

Die onderwerp van vuur in Openbaring is egter meer ingewikkeld as dit. Trouens, God is nie die enigste een wat beskryf word dat Hy vuur stuur nie. Die lam-agtige dier bring ook “vuur van die hemel af op die aarde ... vir die mense om te sien” (13:13). Die demoniese troepe in die sesde basuin stuur “uit hulle bekke ... vuur, rook en swael ... Deur hierdie drie plaes, die vuur, die rook en die swael wat uit hulle bekke uitgekome het, is ‘n derde van die mensdom doodgemaak” (9:17-18).

Terwyl Openbaring 14 Babilon en almal wat met die dier verenig, beskryf as gemartel deur vuur en swael in die teenwoordigheid van God, poog Openbaring 17 om ‘n meer volledige prentjie te skets van hoe dit werklik gebeur: “Jy moet saam met my kom! Ek sal vir jou wys *hoe* God die groot prostituut sal oordeel, die prostituut wat sit by die plek waar daar baie water is.” (Openbaring 17:1 ABA, skrywer se beklemtoning).

Lees ons verder met die vraag “hoe” die oordeel plaasvind, sien

ons dat die vernietiging nie deur die hand van God plaasvind nie: “Jy het tien horings gesien. Die tien horings en die dier sal die prostituut haat. Hulle sal sê dat almal haar moet los. Hulle sal haar kaal maak en hulle sal haar eet en haar verbrand” (Openbaring 17:16 ABA).

God is ‘n verterende vuur van liefde, waarheid, nederigheid, vriendelikheid en vergifnis. God, soos die moederhen, begeer om almal onder sy vlerke van beskerming te bring. Vir diegene wat God se genesende liefde en beskerming weier, bly daar oorlog, chaos, demoniese magte en selfvernietiging oor.

Miskien sal hierdie vergelyking help om dit te verduidelik. Jesus het gekom om te genees en te herstel, maar tog is hy dikwels met woede en gegriefdheid ontmoet. In een so ‘n dorp lees ons “Hy kon daar geen enkele wonderwerk doen nie, behalwe dat Hy sy hande op ‘n paar siekes gelê en hulle gesond gemaak het” (Mark 6:5). Jesus het nie gekom om te vernietig nie, maar wat was die gevolg daarvan om sy wil vir herstel te verydel? God is verstoot en, soos ons herhaaldelik in die Ou Testament gesien het, was die resultaat ‘n onuitspreeklike kringloop van lyding, ballingskap en vervolging in die hande van ander nasies. Dit het uiteindelik uitgeloop op die beleg van Jerusalem in 70 nC. Die boek Openbaring beskryf al hierdie gebeure op ‘n selfs groter skaal, aangesien die groter openbaring van lig (die Goeie Nuus) mense tot ‘n keuse lei: verheug jou in die lig óf kruip die duisternis in.

AANTEKENINGE

DAG 6 Twee Soorte Vegters

Ons het gesien dat Openbaring twee soorte vuur beskryf: een wat uit die teenwoordigheid van die Lam spruit, en die ander wat van die draak af kom. Beide die Lam en die draak voer ook oorlog, maar met baie verskillende metodes.

Aan die einde van Openbaring voer God oorlog deur te verskyn as die ruiter met die swaard van waarheid wat uit sy mond kom (Openbaring 19:15). Hy veg met 'n kleed wat "in bloed gedoop is" (19:13 NLV), wat *sy eie bloed* aandui, nie die bloed van sy vyande nie. God sal hulle óf vir sy Koninkryk wen deur die metodes van waarheid (die swaard wat uit sy mond kom) en selfopofferende liefde (sy eie bloed op sy kleed) óf glad nie. God kom nie om sondaars te vernietig of te straf meer as wat 'n geneesheer sou begeer om rokers te straf wat aan longkanker sterf nie. Selfs die finale vernietiging van Satan kom van binne, nie van buite nie (kyk Esegïel 28:18).

Die Draak, daarenteen, bring herhaaldelik geweld en oorlog: "Die draak en sy engele het oorlog gevoer" (12:7); "Die draak ... het weggegaan om oorlog te maak" (12:17); "Aan hom is daar ook mag gegee om teen die gelowiges oorlog te maak" (13:7); "sal die dier ... teen hulle oorlog maak" (11:7); "Hierdie geeste, wat wondertekens doen, is bese geeste. Hulle gaan na die konings van die hele wêreld toe om hulle byeen te bring vir die oorlog" (16:14); "Toe het ek gesien dat die dier en die konings van die aarde met hulle leërs bymekaargekom het om oorlog te maak teen die Ruiters" (19:19). Weer en weer sien ons demoniese magte as diegene wat bloedvergieting en geweld veroorsaak.

Selfs die gewelddadige beskrywing van "die druiwepers" waar "daar bloed gestroom wat tot aan die tooms van die perde geraak en 300 kilometer ver gevloei het" (14:20 NLV), het sy wortels in gewelddadige selfvernietiging. Die konteks vir hierdie bloedige gedeelte is 'n apokriewe boek wat aan Henog toegeskryf word:

In daardie dae ... 'n stroom sal vloei van hulle bloed. Want 'n man sal nie sy hande van sy seuns en van (sy) seuns se seuns kan weerhou om hulle dood te maak nie. Dit is ook nie vir die sondaar moontlik om sy hande van sy geëerde broer te weerhou nie. Van dagbreek af totdat die son ondergaan, sal hulle mekaar doodmaak. Die perd sal deur die bloed van sondaars loop tot by

sy bors; en die wa sal tot op sy top sink (Vertaal uit: *1 Henog* 100:3; kyk ook *Esegiël* 38:23; *Sefanja* 1:14-17; *Sagaria* 14:12-13).

Die beeldspraak van Openbaring is dramaties en dikwels gewelddadig, maar tog is daar so 'n daadwerklike poging om die feit te verstewig dat dit nie van God af kom nie: God is die Een wat gewelddadig geslag is, en God is die Een wat terugkeer met sy eie gestorte bloed op sy klee. Sommige lees hierdie gedeeltes en sien egter presies die teenoorgestelde. Mark Driscoll, die bekende pastoor van die Mars Hill-kerk in Seattle, Washington, het eenkeer gesê: "In Openbaring is Jesus 'n vuisvegter met 'n tatoeëermerk op sy been, 'n swaard in sy hand en vasberade om iemand te laat bloei. Dit is 'n ou wat ek kan aanbid. Ek kan nie die hippie-, doek- en stralekrans-Christus aanbid nie, want ek kan nie 'n ou aanbid wat ek kan opfoeter nie."

Kan ons 'n God aanbid vir wie ons kan slaan? Is dit nie presies wat ons aan Jesus gedoen het nie? Wanneer Jesus terugkom, is Hy 'n ander mens? Het Hy nou 'n wraaksugtige gesindheid, gereed om iemand te laat bloei? As ons wag vir God om terug te keer om ons vyande te vernietig, is ons regtig nie veel anders as diegene wat tweeduisend jaar gelede op die komende Messias gewag het nie? As dit die God is waarvoor ons wag, sal ons net so teleurgesteld wees soos hulle was wanneer Hy kom. Die God wat terugkeer is dieselfde God wat nederig onder ons gewandel het. Het ons verlief geraak op *daardie* God?

AANTEKENINGE

DAG 7 Afsluiting

MOENIE NOU STOP NIE!

- Luister na hierdie praatjie oor die behandeling van vyande deur Greg Boyd, "Let it Go": <http://whchurch.org/blog/1223/let-it-go>.
- Luister na hierdie toespraak deur Tim Jennings, "Right Wing? Left Wing? Foot Washing?": <http://www.youtube.com/watch?v=Nx6RDdSxkss>.
- Luister na hierdie praatjie deur Brad Cole, "Tormented with fire and sulfur": <http://godscharacter.com/index.php/revelation/revelation-14/revelation-14-fire>.

Die Duitse Lutherse pastoor, teoloog en anti-Nazi andersdenkende Dietrich Bonhoeffer het eenkeer gesê: "Ons vyande is diegene wat vyandigheid teen ons koester, nie diegene teen wie ons vyandigheid koester nie. ... As Christen word ek geroep om my vyand as 'n broer te behandel en vyandigheid met liefde tegemoet te gaan. My gedrag word dus nie bepaal deur die manier waarop ander my behandel nie, maar deur die behandeling wat ek van Jesus ontvang."

PRAAT HIEROOR

Op baie maniere is Openbaring 'n afsluiting vir Genesis, waar God regmaak wat in die eerste plek verkeerd geloop het. Terwyl ons ons bespreking oor hierdie boek afsluit, oorweeg en bespreek die volgende vergelykings:

1. Genesis begin met die bewering dat God 'n onbetroubare en arbitrêre leuenaar is (Genesis 3:1-5). Openbaring openbaar dat God die "Getrou en Waaragtig" (Openbaring 19:11 AFR53) en "die geloofwaardige getuie" (1:5) is, terwyl die slang ontmasker word as die "duiwel wat hulle verlei het" (20:10). Hoe het jy in jou eie lewe ontdek dat die slang heeltemal verkeerd is?
2. Genesis beskryf God se blote teenwoordigheid wat sy kinders in

die bosse laat bewe (Genesis 3:8), wegkruip vir sy aangesig, “want geen mens kan My [God] sien en bly lewe nie” (Eksodus 33:20). In Openbaring word God se volk nou deur sy teenwoordigheid beskerm (Openbaring 7:15), en “Hulle sal Hom sien, en sy Naam sal op hulle voorkoppe wees” (22:4). Was jy al ooit bang vir God? Hoekom?

3. Genesis verkondig “vervloek is die aarde” (Genesis 3:17 CAB23). In Openbaring sal “daar ... niks meer wees wat deur God vervloek is nie.” (Openbaring 22:3). So, wat het die aarde vir Adam en Eva vervloek, en wat bring beproewinge en verdrukkinge in jou lewe?

4. Genesis vertel die hartseer verhaal van hoe Adam en Eva toegang tot die boom van die lewe verloor het (Genesis 3:24). In Openbaring lees ons: “Aan elkeen wat die oorwinning behaal, sal Ek te ete gee van die boom van die lewe, wat in die paradys van God is ... Die blare van die boom bring genesing vir die nasies” (Openbaring 2:7; 22:2). Hoekom kan ons nou van daardie boom eet toe Adam en Eva toegang daartoe verloor het? Wat is die verskil?

5. Genesis beskryf verwydering van God. Adam en Eva is gewaarsku teen ‘n harde lewe van stryd, swaarkry en uiteindelik die dood: “Stof is jy, en jy sal weer stof word” (Genesis 3:19). In Openbaring vind ons hierdie woorde: “Kyk, die woonplek van God is nou by die mense. Hy sal by hulle bly; hulle sal sy volke wees, en God self sal by hulle wees as hulle God. Hy sal al die trane van hulle oë afdroeg. Die dood sal daar nie meer wees nie. Ook leed, smart en pyn sal daar nie meer wees nie. Die dinge van vroeër het verbygegaan” (Openbaring 21:3, 4). Watter “ou dinge” is weg in die hemel?

EN LAASTENS...

Stel jou voor dat jy ná jare se rook met longkanker gediagnoseer word. Daar is twee dokters in die dorp. Een gee nie om vir sy pasiënte nie en het sy hele loopbaan daaraan bestee om vals geneesmiddels te smous terwyl hy die ander dokter se karakter verguis het. Die ander is die Meester Geneesheer wat groot deernis vir elke pasiënt het en ‘n

comeandreason

M I N I S T R I E S

MEER OOR ONS

Come and Reason Ministries is toegewy daaraan om jou te help om te leer onderskei, om jou te stimuleer om te dink, om jou redenasievermoë te help slyp en verfyn, en om jou vermoë te verhoog om reg van verkeerd en gesond van ongesond te onderskei. Ons is nie hier om vir jou te sê wat om te dink nie, maar om jou te wys hoe om jou Godgegewe redenasievermoë meer doeltreffend te gebruik om beter te groei in genade en 'n nader wandel met God te ervaar.

WEEKLIKSE STUDIE

Come and Reason Ministries bied elke Saterdag 'n weeklikse Bybelstudie aan vanaf 10:20 vm. tot 11:20 vm. by die stadsaal-gebou in Collegedale, Tennessee, wat oop is vir enigiemand, ongeag denominasie-affiliasie. Dus, of jy van buite die staat af besoek of 'n plaaslike inwoner is, ons nooi jou uit om te kom kuier en luister na of deel te neem aan lewendige en prikkelende besprekings oor verskeie Bybelse onderwerpe.

LEWENDE WEBUITSENDINGS

Om ons lewende programme elke Saterdag om 10:20 vm. Oos te kyk, gaan na:

[LIVESTREAM.COM/COMEANDREASON](https://www.livestream.com/comeandreason)

Of om ons regstreekse programme op jou mobiele toestel te sien, vind en installeer die gratis Livestream-toepassing in die Apple- of Android-toepassingswinkel, begin en soek vir "come and reason," en volg ons dan!

KONTAK ONS

As jy in meer inligting belangstel. 'n skenking aan ons bediening wil maak, of enige vrae of kommentaar het, e-pos **SOUTHAFRICA@COMEANDREASON.COM** of besoek **[COMEANDREASON.COM](https://www.comeandreason.com)**

OOOR DIE SKRYWERS

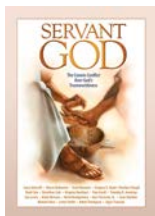
Brad Cole het in 1992 aan die Loma Linda Universiteit (LLU) Skool vir Geneeskunde gegradueer en werk tans as 'n neuroloog in Loma Linda, Kalifornië. Brad is kursusdirekteur vir die eerste- en tweedejaar-neurologiekursus, sowel as die derdejaar-neurologieklerkskap by LLU. Brad het gehelp om die Good News Tour-konferensies te koördineer en het ook 'n weeklikse boek-vir-boek Bybelstudie vir LLU-studente, wat beskikbaar is by GodsCharacter.com. Hy is gelukkig om hierdie liefdevolle prentjie van God saam met sy vrou, Dorothee, en hul drie kinders te deel.

Dorothee Cole het in Duitsland grootgeword, 'n kollege by Collonges-sous-Salève, Frankryk, bygewoon en aan die Portland State University gegradueer met 'n B.A. in Frans in 1990. Sy studeer aan die Loma Linda University School of Medicine in 1994. Sy werk tans as 'n neuroloog met 'n spesiale belangstelling in bewegingsafwykings, in Loma Linda, Kalifornië. Dorothee het gehelp om die Good News Tour-konferensies te koördineer en die boek deur G. E. Fifield *God Is Love* geredigeer. Sy was ook die redakteur van die multi-outeur boek, *Servant God: The Cosmic Conflict Over Over God's Trustworthiness*, wat by ServantGod.com beskikbaar is. Sy woon in Redlands, Kalifornië, saam met haar man, Brad, en hul drie kinders, Christina, Caleb en James.

In moderne tye word die idees van Satan en demoniese magte

dikwels gemarginaliseer tot die gebied van Ouija-borde, swart toorkuns en Halloween. Baie kan eenvoudig nie die konsep van 'n almagtige God wat sal toelaat dat 'n vyand bestaan, begryp nie. Tog ken Jesus aan Satan die titel "die heerser van hierdie wêreld" toe (Joh. 12:31; 14:30); Paulus verwys na die duiwel as "die god van hierdie eeu" en "hierdie wêreld" (Joh. 12:31; 14:30); Paulus verwys na die duiwel as "die god van hierdie wêreld" en "die vors van die onsigbare magte" (2 Korintiërs 4:4; Efesiërs 2:2); en selfs ná Christus se opstanding, sê Johannes vir ons dat "die hele sondige wêreld in die mag van die duiwel is" (1 Johannes 5:19).

In hierdie studiegids sal ons hierdie Kosmiese Konflik tussen God en Satan ondersoek as die onderliggende verhaal wat die grondslag vir al ons teologie moet vorm. Moeilike vrae wat ons almal het oor menslike lyding, die Ou Testamentiese God, die betekenis van Jesus se dood en die finale vernietiging van die goddelose kan slegs verstaan word wanneer hulle in die groter verband van hierdie Kosmiese Konflik geplaas word.

Vir 'n meer diepgaande boek oor die onderwerp van God se karakter in die omgewing van die Kosmiese Konflik, lees asseblief Servant God, 'n multi-outeur boek wat deur Dorothee Cole geredigeer is. Vir meer inligting, besoek ServantGod.com.

Good News
PUBLISHING

9 780796 185600

come and reason
MINISTRIES